

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 19 – 25 Aralık 2006	Yayımlandığı Tarih 26 Aralık 2006	Sayı 322
---	---	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [6.12.2006 Tarih ve 5560 Sayılı Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun](#) (R.G. 19 Aralık 2006 – 26381)
- [Türkiye Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı ve Kırgız Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı Arasında Suçla Mücadele ve Toplumsal Güvenliğin Sağlanması Konularında İşbirliğine Dair Anlaşma Çerçevesinde İnsan Ticareti ile Mücadele Alanında İşbirliği Yapılmasına Dair Milletlerarası Anlaşma](#) (R.G. 19 Aralık 2006 – 26381)
- [Türkiye Adalet Akademisi Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği](#) (R.G. 19 Aralık 2006 – 26381)
- [Çocuk Koruma Kanununa Göre Verilen Koruyucu ve Destekleyici Tedbir Kararlarının Uygulanması Hakkında Yönetmelik](#) (R.G. 24 Aralık 2006 – 26386)
- [Çocuk Koruma Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usûl ve Esaslar Hakkında Yönetmelik](#) (R.G. 24 Aralık 2006 – 26386)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#) (R.G. 19 Aralık 2006 – 26381)
- [Maliye Bakanlığında Harçlar Kanunu Genel Tebliği \(Seri No: 52\)](#) (R.G. 20 Aralık 2006 – 26382)
- [Maliye Bakanlığında Gelir Vergisi Genel Tebliği \(Seri No: 259\)](#) (R.G. 20 Aralık 2006 – 26382)
- [Maliye Bakanlığında Gelir Vergisi Genel Tebliği Seri No: 260](#) (R.G. 20 Aralık 2006 – 26382)
- [Maliye Bakanlığında Damga Vergisi Kanunu Genel Tebliği \(Seri No: 47\)](#) (R.G. 20 Aralık 2006 – 26382)
- [Maliye Bakanlığında Katma Değer Vergisi Genel Tebliği\(Seri No:102\)](#) (R.G. 20 Aralık 2006 – 26382)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen **Düzce** İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen **Bayburt** İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen **Rize** İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)

- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Sivas İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Bartın İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)
- [Adalet Bakanlığından 4 Adet İlan \(R.G. 20 Aralık 2006 – 26382\)](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanun

ÇEŞİTLİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN

Kanun No. 5560

Kabul Tarihi : 6/12/2006

MADDE 1 – 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesine sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkra numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

"(9) Adli para cezasının seçimlik ceza olarak öngöröldüğü suçlarda bu cezaya ilişkin gün biriminin alt sınırı, o suç tanımındaki hapis cezasının alt sınırından az; üst sınırı da, hapis cezasının üst sınırından fazla olamaz."

MADDE 2 – 5237 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin başlığında yer alan ",uzlaşma" ibaresi metinden çıkarılmıştır.

MADDE 3 – 5237 sayılı Kanunun 80 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Zorla çalıştırmak, hizmet ettirmek, fuhuş yaptırmak veya esarete tâbi kılmak ya da vücut organlarının verilmesini sağlamak maksadıyla tehdit, baskı, cebir veya şiddet uygulamak, nüfuzu kötüye kullanmak, kandırmak veya kişiler üzerindeki denetim olanaklarından veya çaresizliklerinden yararlanarak rızalarını elde etmek suretiyle kişileri ülkeye sokan, ülke dışına çıkaran, tedarik eden, kaçırarak, bir yerden başka bir yere götüren

veya sevk eden ya da barındıran kimseye sekiz yıldan oniki yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası verilir."

MADDE 4 – 5237 sayılı Kanunun 87 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(3) Kasten yaralamanın vücutta kemik kırılmasına veya çıkığına neden olması halinde, yukarıdaki maddeye göre belirlenen ceza, kırık veya çıkığın hayat fonksiyonlarındaki etkisine göre, yarısına kadar artırılır."

MADDE 5 – 5237 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(5) Taksirle yaralama suçunun soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlıdır. Ancak, birinci fıkra kapsamına giren yaralama hariç, suçun bilinçli taksirle işlenmesi halinde şikâyet aranmaz."

MADDE 6 – 5237 sayılı Kanunun 142 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(4) Hırsızlık suçunun işlenmesi amacıyla konut dokunulmazlığının ihlâli veya mala zarar verme suçunun işlenmesi halinde, bu suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma yapılabilmesi için şikâyet aranmaz."

MADDE 7 – 5237 sayılı Kanunun 191 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 191 – (1) Kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran kişi, bir yıldan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Bu suçtan dolayı açılan davada mahkeme, birinci fıkraya göre hüküm vermeden önce uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi hakkında, tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine; kullanmamakla birlikte, kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran kişi hakkında, denetimli serbestlik tedbirine karar verebilir.

(3) Hakkında tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine karar verilen kişi, belirlenen kurumda uygulanan tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranmakla yükümlüdür. Hakkında denetimli serbestlik tedbirine hükmedilen kişiye rehberlik edecek bir uzman görevlendirilir. Bu uzman, güvenlik tedbirinin uygulama süresince, kişiyi uyuşturucu veya uyarıcı maddenin kullanılmasının etki ve sonuçları hakkında bilgilendirir, kişiye sorumluluk bilincinin gelişmesine yönelik olarak öğütte bulunur ve yol gösterir; kişinin gelişimi ve davranışları hakkında üçer aylık sürelerle rapor düzenleyerek hâkime verir.

(4) Tedavi süresince devam eden denetimli serbestlik tedbirine, tedavinin sona erdiği tarihten itibaren bir yıl süreyle devam olunur. Denetimli serbestlik tedbirinin uygulanma süresinin uzatılmasına karar verilebilir. Ancak, bu durumda süre üç yıldan fazla olamaz.

(5) Tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranan kişi hakkında açılmış olan davanın düşmesine karar verilir. Aksi takdirde, davaya devam olunarak hüküm verilir.

(6) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi, hakkında kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmaktan dolayı cezaya hükmedildikten sonra da iki ilâ dördüncü fıkralar hükümlerine göre tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine tâbi tutulabilir. Bu durumda, hükmolunan cezanın infazı ertelenir. Ancak, bunun için kişi hakkında bu suç nedeniyle önceden tedavi ve denetimli serbestlik tedbirine karar verilmemiş olması gerekir.

(7) Kişinin mahkûm olduğu ceza, tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranması halinde, infaz edilmiş sayılır; aksi takdirde, derhal infaz edilir."

MADDE 8 – 5237 sayılı Kanunun 221 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(6) Kişi hakkında, bu maddedeki etkin pişmanlık hükümleri birden fazla uygulanmaz."

MADDE 9 – 5237 sayılı Kanunun 227 nci maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan "tedavi veya terapiye tâbi tutulur." ibaresi "tedaviye veya psikolojik terapiye tâbi tutulabilir." olarak değiştirilmiştir.

MADDE 10 – 5237 sayılı Kanunun 234 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(3) Kanunî temsilcisinin bilgisi veya rızası dışında evi terk eden çocuğu, rızasıyla da olsa, ailesini veya yetkili makamları durumdan haberdar etmeksizin yanında tutan kişi, şikâyet üzerine, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 11 – 5237 sayılı Kanunun 245 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(5) Birinci fıkra kapsamına giren fiillerle ilgili olarak bu Kanunun malvarlığına karşı suçlara ilişkin etkin pişmanlık hükümleri uygulanır."

MADDE 12 – 4/11/2004 tarihli ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "alt ve üst sınırları veya bunlardan birinin gösterildiği veya hiç gösterilmediği veya sabit bir rakam olarak" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 13 – 5252 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "birinci fıkarda belirtilen kanunlarda alt ve üst sınırlarından birisi veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte," ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 14 – 5252 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) 1 Haziran 2005 tarihinden önce yürürlüğe girmiş kanunlarda;

a) Ağır hapis iken, birinci fıkra uyarınca hapse dönüştürülen cezalar, kanunlarında aksine bir hüküm yoksa alt sınır bir yıl, üst sınır yirmidört yıl olarak,

b) Hapis cezalarında kanunlarında aksine bir hüküm yoksa alt sınır bir ay, üst sınır beş yıl olarak,

uygulanır."

MADDE 15 – 5252 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinde yer alan "31 Aralık 2006" ibaresi "31 Aralık 2008" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 16 – 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6 – (1) Duruşmada suçun hukukî niteliğinin değiştiğinden bahisle görevsizlik kararı verilerek dosya alt dereceli mahkemeye gönderilemez."

MADDE 17 – 5271 sayılı Kanunun 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendine, (2) ve (5) numaralı alt bentlerinden sonra gelmek üzere, sırasıyla aşağıdaki alt bentler eklenmiş ve diğer alt bent numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

"3. Silahla işlenmiş kasten yaralama (madde 86, fıkra 3, bent e) ve neticesi sebebiyle ağırlaşmış kasten yaralama (madde 87),"

"7. Hırsızlık (madde 141, 142) ve yağma (madde 148, 149),"

MADDE 18 – 5271 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Ağır ceza mahkemesinin görevine girmeyen işlerde tutukluluk süresi en çok bir yıldır. Ancak bu süre, zorunlu hallerde gerekçeleri gösterilerek altı ay daha uzatılabilir."

MADDE 19 – 5271 sayılı Kanunun 109 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(7) Kanunlarda öngörülen tutukluluk sürelerinin dolması nedeniyle salıverilenler hakkında birinci fıkradaki süre koşulu aranmaksızın adli kontrole ilişkin hükümler uygulanabilir."

MADDE 20 – 5271 sayılı Kanunun 146 ncı maddesinin başlığı "Zorla getirme" şeklinde; birinci, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(1) Hakkında tutuklama kararı verilmesi veya yakalama emri düzenlenmesi için yeterli nedenler bulunan veya 145 inci maddeye göre çağrıldığı halde gelmeyen şüpheli veya sanığın zorla getirilmesine karar verilebilir."

"(4) Zorla getirme kararı ile çağrılan şüpheli veya sanık derhal, olanak bulunmadığında yol süresi hariç en geç yirmidört saat içinde çağırılan hâkimin, mahkemenin veya Cumhuriyet savcısının önüne götürülür ve sorguya çekilir veya ifadesi alınır.

(5) Zorla getirme, bunun için haklı görülecek bir zamanda başlar ve hâkim, mahkeme veya Cumhuriyet savcısı tarafından, sorguya çekilmenin veya ifade almanın sonuna kadar devam eder."

"(7) Çağrıya rağmen gelmeyen tanık, bilirkişi, mağdur ve şikâyetçi ile ilgili olarak da zorla getirme kararı verilebilir."

MADDE 21 – 5271 sayılı Kanunun 150 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 150 – (1) Şüpheli veya sanıktan kendisine bir müdafî seçmesi istenir. Şüpheli veya sanık, müdafî seçebilecek durumda olmadığını beyan ederse, istemi halinde bir müdafî görevlendirilir.

(2) Müdafî bulunmayan şüpheli veya sanık; çocuk, kendisini savunamayacak derecede malul veya sağır ve dilsiz ise, istemi aranmaksızın bir müdafî görevlendirilir.

(3) Alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı yapılan soruşturma ve kovuşturmada ikinci fıkra hükmü uygulanır.

(4) Zorunlu müdafilikle ilgili diğer hususlar, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 22 – 5271 sayılı Kanunun 171 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 171 – (1) Cezayı kaldıran şahsî sebep olarak etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanmasını gerektiren koşulların ya da şahsî cezasızlık sebebinin varlığı halinde, Cumhuriyet savcısı kovuşturmayaya yer olmadığı kararı verebilir.

(2) 253 üncü maddenin ondokuzuncu fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, Cumhuriyet savcısı, soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı olup, üst sınırı bir yıl veya daha az süreli hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı, yeterli şüphenin varlığına rağmen, kamu davasının açılmasının beş yıl süreyle ertelenmesine karar verebilir. Suçtan zarar gören, bu karara 173 üncü madde hükümlerine göre itiraz edebilir.

(3) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine karar verilebilmesi için, uzlaşmaya ilişkin hükümler saklı kalmak üzere;

a) Şüphelinin daha önce kasıtlı bir suçtan dolayı hapis cezası ile mahkûm olmamış bulunması,

b) Yapılan soruşturmanın, kamu davası açılmasının ertelenmesi halinde şüphelinin suç işlemekten çekineceği kanaatini vermesi,

c) Kamu davası açılmasının ertelenmesinin, şüpheli ve toplum açısından kamu davası açılmasından daha yararlı olması,

d) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hale getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi,

koşullarının birlikte gerçekleşmesi gerekir.

(4) Erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmediği takdirde, kovuşturmayaya yer olmadığına karar verilir. Erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmesi halinde kamu davası açılır. Erteleme süresince zamanaşımı işlemez.

(5) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin kararlar, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi halinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir."

MADDE 23 – 5271 sayılı Kanunun 231 inci maddesinin başlığı "Hükmün açıklanması ve hükmün açıklanmasının geri bırakılması" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"(5) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza, bir yıl veya daha az süreli hapis veya adlî para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukukî sonuç doğurmamasını ifade eder.

(6) Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış bulunması,

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması,

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hale getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi, gerekir.

(7) Açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümde, mahkûm olunan hapis cezası ertelenemez ve kısa süreli olması halinde seçenek yaptırımlara çevrilemez.

(8) Hükümün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi halinde sanık, beş yıl süreyle denetim süresine tâbi tutulur. Bu süre içinde bir yıldan fazla olmamak üzere mahkemenin belirleyeceği süreyle, sanığın denetimli serbestlik tedbiri olarak;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmaması halinde, meslek veya sanat sahibi olmasını sağlamak amacıyla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi olması halinde, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Belli yerlere gitmekten yasaklanmasına, belli yerlere devam etmek hususunda yükümlü kılınmasına ya da takdir edilecek başka yükümlülüğü yerine getirmesine,

karar verilebilir. Denetim süresi içinde dava zaman aşımını durur.

(9) Altıncı fıkranın (c) bendinde belirtilen koşulu derhal yerine getiremediği takdirde; sanık hakkında mağdura veya kamuya verdiği zararı denetim süresince aylık taksitler halinde ödemek suretiyle tamamen gidermesi koşuluyla da hükümün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilebilir.

(10) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmediği ve denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklerle uygun davranıldığı takdirde, açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak, davanın düşmesi kararı verilir.

(11) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklerle aykırı davranması halinde, mahkeme hükmü açıklar. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; cezanın yarısına kadar belirleyeceği bir kısmının infaz edilmemesine ya da koşullarının varlığı halinde hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine veya seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkûmiyet hükmü kurabilir.

(12) Hükümün açıklanmasının geri bırakılması kararına itiraz edilebilir.

(13) Hükümün açıklanmasının geri bırakılması kararı, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi halinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

(14) Bu maddenin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümleri, soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı suçlarla ilgili olarak uygulanabilir."

MADDE 24 – 5271 sayılı Kanunun 253 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 253 – (1) Aşağıdaki suçlarda, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören gerçek veya özel hukuk tüzel kişinin uzlaştırılması girişiminde bulunulur:

a) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı suçlar.

b) Şikâyete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununda yer alan;

1. Kasten yaralama (üçüncü fıkra hariç, madde 86; madde 88),

2. Taksirle yaralama (madde 89),

3. Konut dokunulmazlığının ihlali (madde 116),

4. Çocuğun kaçırılması ve alıkonulması (madde 234),

5. Ticari sır, bankacılık sırrı veya müşteri sırrı niteliğindeki bilgi veya belgelerin açıklanması (dördüncü fıkra hariç, madde 239),

suçları.

(2) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı olanlar hariç olmak üzere; diğer kanunlarda yer alan suçlarla ilgili olarak uzlaştırma yoluna gidilebilmesi için, kanunda açık hüküm bulunması gerekir.

(3) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı olsa bile, etkin pişmanlık hükümlerine yer verilen suçlar ile cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda, uzlaştırma yoluna gidilemez.

(4) Soruşturma konusu suçun uzlaşmaya tâbi olması halinde, Cumhuriyet savcısı veya talimatı üzerine adlî kolluk görevlisi, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görene uzlaşma teklifinde bulunur. Şüphelinin, mağdurun veya suçtan zarar görenin reşit olmaması halinde, uzlaşma teklifi kanunî temsilcilerine yapılır. Cumhuriyet savcısı uzlaşma teklifini açıklamalı tebligat veya istinabe yoluyla da yapabilir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar gören, kendisine uzlaşma teklifinde bulunulduktan itibaren üç gün içinde kararını bildirmediği takdirde, teklifi reddetmiş sayılır.

(5) Uzlaşma teklifinde bulunulması halinde, kişiye uzlaşmanın mahiyeti ve uzlaşmayı kabul veya reddetmesinin hukukî sonuçları anlatılır.

(6) Resmî mercilere beyan edilmiş olup da soruşturma dosyasında yer alan adreste bulunmama veya yurt dışında olma ya da başka bir nedenle mağdura, suçtan zarar görene, şüpheliye veya bunların kanunî temsilcisine ulaşılamaması halinde, uzlaştırma yoluna gidilmeksizin soruşturma sonuçlandırılır.

(7) Birden fazla kişinin mağduriyetine veya zarar görmesine sebebiyet veren bir suçtan dolayı uzlaştırma yoluna gidilebilmesi için, mağdur veya suçtan zarar görenlerin hepsinin uzlaşmayı kabul etmesi gerekir.

(8) Uzlaşma teklifinde bulunulması veya teklifin kabul edilmesi, soruşturma konusu suça ilişkin delillerin toplanmasına ve koruma tedbirlerinin uygulanmasına engel değildir.

(9) Şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşma teklifini kabul etmesi halinde, Cumhuriyet savcısı uzlaştırmayı kendisi gerçekleştirebileceği gibi, uzlaştırmacı olarak avukat görevlendirilmesini barodan isteyebilir veya hukuk öğrenimi görmüş kişiler arasından uzlaştırmacı görevlendirebilir.

(10) Bu Kanunda belirlenen hâkimin davaya bakamayacağı haller ile reddi sebepleri, uzlaştırmacı görevlendirilmesi ile ilgili olarak göz önünde bulundurulur.

(11) Görevlendirilen uzlaştırmacıya soruşturma dosyasında yer alan ve Cumhuriyet savcısınca uygun görülen belgelerin birer örneği verilir. Cumhuriyet savcısı uzlaştırmacıya, soruşturmanın gizliliği ilkesine uygun davranmakla yükümlü olduğunu hatırlatır.

(12) Uzlaştırmacı, dosya içindeki belgelerin birer örneği kendisine verildikten itibaren en geç otuz gün içinde uzlaştırma işlemlerini sonuçlandırır. Cumhuriyet savcısı bu süreyi en çok yirmi gün daha uzatabilir.

(13) Uzlaştırma müzakereleri gizli olarak yürütülür. Uzlaştırma müzakerelerine şüpheli, mağdur, suçtan zarar gören, kanunî temsilci, müdafî ve vekil katılabilir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenin kendisi veya kanunî temsilcisi ya da vekilinin müzakerelere katılmaktan imtina etmesi halinde, uzlaşmayı kabul etmemiş sayılır.

(14) Uzlaştırmacı, müzakereler sırasında izlenmesi gereken yöntemle ilgili olarak Cumhuriyet savcısıyla görüşebilir; Cumhuriyet savcısı, uzlaştırmacıya talimat verebilir.

(15) Uzlaşma müzakereleri sonunda uzlaştırmacı, bir rapor hazırlayarak kendisine verilen belge örnekleriyle birlikte Cumhuriyet savcısına verir. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde, tarafların imzalarını da içeren raporda, ne suretle uzlaşıldığı ayrıntılı olarak açıklanır.

(16) Uzlaşma teklifinin reddedilmesine rağmen, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören uzlaştıklarını gösteren belge ile en geç iddianamenin düzenlendiği tarihe kadar Cumhuriyet savcısına başvurarak uzlaştıklarını beyan edebilirler.

(17) Cumhuriyet savcısı, uzlaşmanın, tarafların özgür iradelerine dayandığını ve edimin hukuka uygun olduğunu belirlerse raporu veya belgeyi mühür ve imza altına alarak soruşturma dosyasında muhafaza eder.

(18) Uzlaşmanın sonuçsuz kalması halinde tekrar uzlaştırma yoluna gidilemez.

(19) Uzlaşma sonucunda şüphelinin edimini def'aten yerine getirmesi halinde, hakkında kovuşturmayaya yer olmadığı kararı verilir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arzemesi halinde, 171 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, şüpheli hakkında kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilir. Erteleme süresince zamanaşımı işlemez. Kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararından sonra, uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, 171 inci maddenin dördüncü fıkrasındaki şart aranmaksızın, kamu davası açılır. Uzlaşmanın sağlanması halinde, soruşturma konusu suç nedeniyle tazminat davası açılmaz; açılmış olan davadan feragat edilmiş sayılır. Şüphelinin, edimini yerine getirmemesi halinde uzlaşma raporu veya belgesi, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 38 inci maddesinde yazılı ilam mahiyetini haiz belgelerden sayılır.

(20) Uzlaştırma müzakereleri sırasında yapılan açıklamalar, herhangi bir soruşturma ve kovuşturmada ya da davada delil olarak kullanılamaz.

(21) Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenden birine ilk uzlaşma teklifinde bulunduğu tarihten itibaren, uzlaştırma girişiminin sonuçsuz kaldığı ve en geç, uzlaştırmacının raporunu düzenleyerek Cumhuriyet savcısına verdiği tarihe kadar dava zamanaşımı ile kovuşturma koşulu olan dava süresi işlemez.

(22) Uzlaştırmacıya Cumhuriyet savcısı tarafından çalışma ve masraflarıyla orantılı bir ücret takdir edilerek ödenir. Uzlaştırmacı ücreti ve diğer uzlaştırma giderleri, yargılama giderlerinden sayılır. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde bu giderler Devlet Hazinesi tarafından karşılanır.

(23) Uzlaşma sonucunda verilecek kararlarla ilgili olarak bu Kanunda öngörülen kanun yollarına başvurulabilir.

(24) Uzlaştırmanın uygulanmasına ilişkin hususlar, yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 25 – 5271 sayılı Kanunun 254 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 254 – (1) Kamu davası açıldıktan sonra kovuşturma konusu suçun uzlaşma kapsamında olduğunun anlaşılması halinde, uzlaştırma işlemleri 253 üncü maddede belirtilen esas ve usûle göre, mahkeme tarafından yapılır.

(2) Uzlaşma gerçekleştiği takdirde, mahkeme, uzlaşma sonucunda sanığın edimini def'aten yerine getirmesi halinde, davanın düşmesine karar verir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arzemesi halinde; sanık hakkında, 231 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilir. Geri bırakma süresince zamanaşımı işlemez. Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildikten sonra, uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, mahkeme tarafından, 231 inci maddenin onbirinci fıkrasındaki şartlar aranmaksızın, hüküm açıklanır."

MADDE 26 – 5271 sayılı Kanunun 309 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 310 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Adalet Bakanı" ibaresi, "Adalet Bakanlığı" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 27 – 5271 sayılı Kanunun 325 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması ve cezanın ertelenmesi hallerinde de birinci fıkra hükmü uygulanır."

MADDE 28 – 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 107 nci maddesinin beşinci fıkrasındaki "onsekiz" ibaresi, "onbeş" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 29 – 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Yargıtay ceza daireleri ile Ceza Genel Kurulu kararlarındaki yazıma ilişkin maddi hataların düzeltilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, ilgili ceza dairesi veya Ceza Genel Kuruluna başvurabilir."

MADDE 30 – 5320 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Müdafî ve vekil ücreti

MADDE 13 – (1) Ceza Muhakemesi Kanunu gereğince soruşturma ve kovuşturma makamlarının istemi üzerine baro tarafından görevlendirilen müdafî ve vekile, avukatlık ücret tarifesinden ayrı olarak, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü de alınarak Adalet ve Maliye bakanlıkları tarafından birlikte tespit edilecek ücret, Adalet Bakanlığı bütçesinde bu amaçla yer alan ödenekten ödenir. Bu ücret, yargılama giderlerinden sayılır.

(2) Bu madde uyarınca yapılacak ödeme ve uygulamaya ilişkin usûl ve esaslar Türkiye Barolar Birliğinin görüşü de alınmak suretiyle Adalet Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 31 – 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 3 – (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında, uygulanır."

MADDE 32 – 5326 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(3) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I), (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri tarafından verilen idarî para cezalarının ilgili kanunlarında 1/6/2005 tarihinden sonra belirlenen oranın dışındaki kısmı ile Cumhuriyet başsavcılıkları ve mahkemeler tarafından verilen idarî para cezaları Genel Bütçeye gelir kaydedilir. Sosyal güvenlik kurumları ile mahalli idareler tarafından verilen idarî para cezaları kendi bütçelerine gelir kaydedilir. Diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilen idarî para cezaları ise, ilgili kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, Genel Bütçeye gelir kaydedilir. Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının verdiği para cezaları, kendi kanunlarındaki hükümlere tâbidir. Kişinin ekonomik durumunun müsait olmaması halinde, idarî para cezasının, ilk taksitinin peşin ödenmesi koşuluyla, bir yıl içinde ve dört eşit taksit halinde ödenmesine karar verilebilir. Taksitlerin zamanında ve tam olarak ödenmemesi halinde, idarî para cezasının kalan kısmının tamamı tahsil edilir.

(4) Genel Bütçeye gelir kaydedilmesi gereken idarî para cezalarına ilişkin kesinleşen kararlar, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere Maliye Bakanlığınca belirlenecek tahsil dairelerine gönderilir. Sosyal güvenlik kurumları ve mahalli idareler tarafından verilen idarî para cezaları, ilgili kanunlarında aksine hüküm bulunmadığı takdirde, Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre kendileri tarafından tahsil olunur. Diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilen ve Genel Bütçeye gelir kaydedilmesi gerekmeyen idarî para cezaları, ilgili kanunlarında özel hüküm bulunmadığı takdirde genel hükümlere göre tahsil olunur."

MADDE 33 – 5326 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Soruşturma zamanaşımı süresi;

a) Yüzbin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde beş,

b) Ellibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde dört,

c) Ellibin Türk Lirasından az idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde üç,

yıldır."

MADDE 34 – 5326 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"(5) İdarî yaptırım kararının mahkeme tarafından verilmesi halinde, bu karara karşı ancak itiraz yoluna gidilebilir.

(6) Soruşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı başvuru da bu itiraz merciinde incelenir.

(7) Kovuşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; fiilin suç oluşturulmaması nedeniyle verilen beraat kararına karşı kanun yoluna gidildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı itiraz da bu kanun yolu merciinde incelenir.

(8) İdarî yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idarî yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idarî yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte idarî yargı merciinde görülür."

MADDE 35 – 5326 sayılı Kanununun 28 inci maddesine sekizinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkra numarası buna göre teselsül ettirilmiştir.

"(9) İdarî para cezasının alt ve üst sınırının kanunda gösterildiği kabahatler dolayısıyla verilmiş idarî para cezasına karşı başvuruda bulunulması halinde, mahkeme idarî para cezasının miktarında değişiklik yaparak da başvurunun kabulüne karar verebilir."

MADDE 36 – 5326 sayılı Kanununun Geçici 1 inci maddesinde yer alan "Bu Kanunda" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve 1 Haziran 2005 tarihinden sonra yürürlüğe giren diğer kanunlardaki idarî para cezaları ile ilgili olarak" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 37 – 25/5/2005 tarihli ve 5352 sayılı Adli Sicil Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına "kaymakamlıklarca" ibaresinden sonra gelmek üzere "yurt dışında elçilik ve konsolosluklarca" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 38 – 5352 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 13/A maddesi eklenmiştir.

"Yasaklanmış hakların geri verilmesi

MADDE 13/A – (1) 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu dışındaki kanunların belli bir suçtan dolayı veya belli bir cezaya mahkûmiyete bağladığı hak yoksunluklarının giderilebilmesi için, yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna gidilebilir. Bunun için; Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları saklı kalmak kaydıyla,

a) Mahkûm olunan cezanın infazının tamamlandığı tarihten itibaren üç yıllık bir sürenin geçmiş olması,

b) Kişinin bu süre zarfında yeni bir suç işlememiş olması ve hayatını iyi halli olarak sürdürdüğü hususunda mahkemede bir kanaat oluşması, gerekir.

(2) Mahkûm olunan cezanın infazına genel af veya etkin pişmanlık dışında başka bir hukukî nedenle son verilmiş olması halinde, yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna gidilebilmesi için, hükmün kesinleştiği tarihten itibaren beş yıl geçmesi gerekir. Ancak, bu süre kişinin mahkûm olduğu hapis cezasına üç yıl eklenmek suretiyle bulunacak süreden az olamaz.

(3) Yasaklanmış hakların geri verilmesi için, hükümlünün veya vekilinin talebi üzerine, hükmü veren mahkemenin veya hükümlünün ikametgâhının bulunduğu yerdeki aynı derecedeki mahkemenin karar vermesi gerekir.

(4) Mahkeme bu husustaki kararını, dosya üzerinde inceleme yaparak ya da Cumhuriyet savcısını ve hükümlüyü dinlemek suretiyle verebilir.

(5) Yasaklanmış hakların geri verilmesi talebi üzerine mahkemenin verdiği karara karşı, hükümle ilgili olarak Ceza Muhakemesi Kanununda öngörülen kanun yoluna başvurulabilir.

(6) Yasaklanmış hakların geri verilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde, adli sicil arşivine kaydedilir.

(7) Yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna başvurulması nedeniyle oluşan bütün masraflar hükümlü tarafından karşılanır."

MADDE 39 – 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 19 – (1) Çocuğa yüklenen suçtan dolayı Ceza Muhakemesi Kanunundaki koşulların varlığı halinde, kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilebilir. Ancak, bu kişiler açısından erteleme süresi üç yıldır."

MADDE 40 – 5395 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 23 – (1) Çocuğa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda, Ceza Muhakemesi Kanunundaki koşulların varlığı halinde, mahkemece hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Ancak, bu kişiler açısından denetim süresi üç yıldır."

MADDE 41 – 5395 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 24 – (1) Ceza Muhakemesi Kanununun uzlaşmaya ilişkin hükümleri suçta sürüklenen çocuklar bakımından da uygulanır."

MADDE 42 – 3/7/2005 tarihli ve 5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununun 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(2) Denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğü tarafından yapılan çağrılara veya hazırlanan denetim planına uyarıya rağmen uyulmaması, denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülük ihlali sayılır."

MADDE 43 – 5402 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Kanunlarla öngörülen denetimli serbestlik tedbirine ilişkin görevleri yapmak."

MADDE 44 – 5402 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(2) Kamu yararına çalışma yaptırımının infazında 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu hükümleri uygulanmaz."

MADDE 45 – 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin sekizinci fıkrası ile 227 nci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla hükme bağlanmış olmakla beraber henüz kesinleşmemiş olan dosyalarda, uzlaşma kapsamının genişlediğinden bahisle bozma kararı verilemez.

MADDE 46 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 47 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

18/12/2006

[R.G. 19 Aralık 2006 – 26381]

 İçindekilere dön

Milletlerarası Andlaşma

Karar Sayısı : 2006/11279

5 Eylül 2006 tarihinde Ankara’da imzalanan ekli “Türkiye Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı ve Kırgız Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı Arasında Suçla Mücadele ve Toplumsal Güvenliğin Sağlanması Konularında İşbirliğine Dair Anlaşma Çerçevesinde İnsan Ticareti ile Mücadele Alanında İşbirliği Yapılmasına Dair Protokol”ün onaylanması; Dışişleri Bakanlığı’nın 3/11/2006 tarihli ve HUMŞ-413021 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü ve 5 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu’nca 13/11/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İÇİŞLERİ BAKANLIĞI VE KIRGIZ CUMHURİYETİ
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI ARASINDA SUÇLA MÜCADELE VE TOPLUMSAL
GÜVENLİĞİN SAĞLANMASI KONULARINDA İŞBİRLİĞİNE DAİR
ANLAŞMA ÇERÇEVESİNDE İNSAN TİCARETİ İLE MÜCADELE**

ALANINDA İŞBİRLİĞİ YAPILMASINA DAİR PROTOKOL

Bundan sonra "Taraflar" olarak anılacak Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Kırgız Cumhuriyeti Hükümeti;

23 Temmuz 1992 tarihinde Bişkek'te imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı ile Kırgız Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı Arasında Suçla Mücadele ve Toplumsal Güvenliğin Sağlanması Konularında İşbirliği Anlaşması" çerçevesinde insan ticareti ile mücadele alanında işbirliği yapılmasına uygun olarak;

Dünyada ve bölgelerinde, sınıraşan örgütlü suçlardan birini teşkil eden ve her geçen gün yayılmakta olan insan ticaretinin, suç şebekelerine muazzam kârlar sağlaması ve bunun uyuşturucu ve silahın yanı sıra göçmen kaçakçılığı ile de ilişkisi olmasından derin endişe duyarak;

Zamanında ve etkili bir uluslararası işbirliği sayesinde insan ticaretinin üstesinden gelinebileceğinin bilincinde olarak;

İnsan ticareti mağdurlarına hukuki, insani, psikolojik ve tıbbi yardımın sağlanmasının, mağdurların ülkelerine geri dönüşlerinin kolaylaştırılmasının ve organizatörlerin tutuklanması için gerekli tedbirlerin alınmasının ve kamuoyunun bilinçlendirilmesinin önemini vurgulayarak;

İnsan ticareti şebekelerinin ortaya çıkartılması suretiyle insan ticaretinin önlenmesi çabalarının önemini kabul ederek;

İnsan ticareti ile mücadele alanında, Türkiye Cumhuriyeti ve Kırgız Cumhuriyeti arasındaki işbirliğinin ve eşgüdümün güçlendirilmesi ihtiyacını vurgulayarak;

Kendi ulusal mevzuatlarına ve usullerine uygun olarak, aşağıdaki konularda işbirliğini geliştirmek amacıyla önlemleri teşvik etme hususunda anlaşmışlardır:

1. İnsan ticareti ile mücadele, idari ve adli önlemler konularında edinilen tecrübenin paylaşılması.

2. İnsan ticareti mağdurlarına fiziksel, psikolojik ve rehabilitasyon desteği verilmesi.

3. Ulusal mevzuata uygun olarak, insan ticareti mağdurlarına yardım sağlanması, insan ticareti suç ve cürümüne ilişkin tanıklık yapmalarını teminen, mağdurların korunması.

4. İnsan ticareti konusunda kamuoyunun ve ilgili kurumların, bilimsel araştırma ve medya aracılığıyla bilinçlendirilmesi.

5. İnsan ticareti mağdurlarına ilişkin bilgileri toplayacak ve bu alanda eşgüdümü sağlayacak kendi ülkelerinin yetkili makamları hakkında bilgi paylaşılması ve insan ticareti mağdurlarına ilişkin derlenen bilgilerin diğer Taraf ile paylaşılması.

6. İnsan ticaretiyle mücadele eden kanun uygulayıcı birim görevlilerinin eğitilmesi, ortak eğitim programları düzenlenmesi, karşılıklı uzman değişimi yapılması ve işbirliği olanaklarının artırılması.

7. Bilimsel ve akademik kurumlar arasında işbirliğinin sürdürülmesi ve her bir ülkenin tecrübesiyle bilgisinin paylaşılması amacıyla uzman değişimi yapılması.

8. Taraflarca, devletlerinin ulusal mevzuatlarına ve uluslararası yükümlülüklerine uygun olarak, insan ticaretine karışan kişilerin tespitinin ve cezalandırılmasının sağlanması için gerekli koşulların oluşturulması.

9. Bu Protokol'ün içeriğinde yer alan konulara ilişkin sayısal verilerin, ulusal mevzuatın, kitapçıkların, yayınların ve bilimsel araştırma sonuçlarının paylaşılması.

10. Ortak çıkarları ilgilendiren acil sorunların incelenmesinin gerektiği hallerde uzman seviyesinde toplantılar düzenlenmesi.

Taraflar ayrıca bu Protokol çerçevesinde işbirliği için yetkili makamlarda mutabık kalmışlardır:

a) Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti İçişleri Bakanlığı için:

1. İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Yabancılar, Hudut ve

İltica Daire Başkanlığı

Tel: +90 312 412 32 10, +90 312 412 33 05

Faks :+90 312 466 90 11
E-mail: illegalmig@egm.gov.tr
yhidb@egm.gov.tr

b) Kırgız Cumhuriyeti Hükümeti İçişleri Bakanlığı için:

1. Kriminal Soruşturma Genel Müdürlüğü

Tel: +996 312 62 51 04

Fax: +996 312 62 22 27

E-mail: mail@mvd.bishkek.gov.kg

www.mvd.kg

2. Vize ve Pasaport Kontrol Departmanı

Tel: +996 312 66 23 29

Fax: +996 312 66 23 29

E-mail: mail@mvd.bishkek.gov.kg

www.mvd.kg

11. Ülkelerinde yürütülecek insan ticareti operasyonlarında işbirliği, eşgüdüm ve kolaylık sağlanması.

Bu Protokol'e, Taraflarca kabul edilmelerinin ardından, Protokol'de öngörülen usule uygun olarak yürürlüğe girmek üzere, değişiklikler ve düzeltmeler önerilebilir.

Bu Protokol, Tarafların ulusal onaylama işlemlerini tamamladıklarına dair diplomatik kanaldan yazıyla son bildirim yapıldığı tarihte yürürlüğe girecektir.

Protokol, yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıllık bir dönem için geçerli olacaktır ve Taraflardan biri diğer Tarafa bu Protokol'ün feshedilmesi niyetiyle Protokol'ün ilk veya müteakip süresinin sona ermesinden üç ay önce diplomatik kanaldan bildirimde bulunmamışsa, Protokol izleyen beş yıllık dönemler için uzatılacaktır.

Yukarıdaki hususları tasdiklen, Hükümetleri tarafından usulüne uygun şekilde yetkilendirilmiş, aşağıda imzaları bulunan kişiler, bu Protokol'ü imzalamışlardır.

Ankara'da, 5/9/2006 tarihinde, ikişer asıl nüsha halinde, Türkçe, Kırgızca, Rusça ve İngilizce'nin her birinde eşit ölçüde geçerli olarak yapılmıştır.

Anlaşmazlık durumunda İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ABINA

KIRGIZ CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

ABDULLAH GÜL **ALİKBEK CEKŞENKULOV**
Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı **Kırgız Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı**
ve Başbakan Yardımcısı

Not: Andlaşmanın yabancı dildeki metinleri yer darlığı nedeniyle Bülten'e alınmamıştır.

[R.G. 19 Aralık 2006 – 26381]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Adalet Bakanlığından:

TÜRKİYE ADALET AKADEMİSİ PERSONELİ GÖREVE
YÜKSELME VE UNVAN DEĞİŞİKLİĞİ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde, hizmet gerekleri ve personel planlaması esas alınarak Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığı personelinin görevde yükselme ve unvan değişikliklerine ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Türkiye Adalet Akademisinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre görev yapan personelden, 5 inci maddede belirtilen görevlere görevde yükselme ve unvan değişikliği suretiyle atanacakları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik; 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanununun 20 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

- MADDE 4 –** (1) Bu Yönetmelikte geçen;
- a) Akademi: Türkiye Adalet Akademisini,
 - b) Alt görev: 27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanunda belirtilen hiyerarşik kademeler çerçevesinde daha alt hiyerarşi içindeki görevleri,
 - c) Aynı düzeyde görev: Hiyerarşi, görev, yetki ve sorumluluk açısından aynı grupta yada grup içinde alt gruplar olması halinde aynı alt grupta gösterilen görevleri,
 - ç) Görev grupları: Benzer veya eşit düzeydeki unvanların yer aldığı grupları,
 - d) Görevde yükselme: 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbi görevlerden, bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde sayılan görevlere aynı veya başka hizmet sınıflarından yapılacak atamaları,
 - e) Görevde yükselme eğitimi: Görevde yükselmeye ilişkin olarak görevlerin özelliklerine göre Akademi tarafından verilecek hizmet içi eğitimini,
 - f) Görevde yükselme sınavı: Görevde yükselme eğitimini tamamlayanların tâbi tutulacağı yazılı sınavını,
 - g) Hizmet süresi: Aylıksız izinli olarak geçen süreler hariç, muvazzaf askerlikte geçen süreler dahil olmak üzere Akademiye çalışılan süreler ile 657 sayılı Kanunun 68 inci maddesinin (B) bendinde belirtilen kamu kurum ve kuruluşlarında fiilen çalışılan süreleri,
 - ğ) Personel: Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde belirtilen kadrolara atanacakları,
 - h) Sınav kurulu: Yaptırılacak görevde yükselme sınavı ile unvan değişikliği sınavına ilişkin işlemleri yürütmek üzere oluşturulan kurulu,
 - ı) Unvan değişikliği: En az orta öğretim düzeyindeki meslekî ve teknik eğitim sonucu ihraz edilen unvanlara unvan değişikliği suretiyle yapılacak atamaları,
 - i) Unvan değişikliği sınavı: Unvan değişikliği suretiyle atanacakların tâbi tutulacağı yazılı sınavı,
 - j) Üst görev: 27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanunda belirtilen hiyerarşik kademeler çerçevesinde daha üst hiyerarşi içindeki görevleri,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliğine İlişkin Esaslar

Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi hizmet grupları

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında görevde yükselme ve unvan değişikliğine tâbi kadrolar aşağıda belirtilmiştir.

(2) Görevde yükselmeye tabi hizmet grupları şunlardır:

- a) Yönetim Hizmetleri Grubu;
 - 1) Şube müdürü,
 - 2) Şef,
- b) Araştırma ve Planlama Hizmetleri Grubu;
 - 1) Uzman,

- c) İdari Hizmetler Grubu;
1) Sayman,
2) Veri hazırlama ve kontrol işletmeni, bilgisayar işletmeni, memur, ayniyat memuru, ambar memuru, sekreter, şoför,
d) Yardımcı Hizmetler Grubu;
1) Hizmetli, bekçi.
(3) Unvan değişikliğine tabi kadrolar şunlardır:
a) Kütüphaneci, programcı, teknisyen.

Görevde yükselme suretiyle atanacaklarda aranacak genel şartlar

MADDE 6 – (1) Bu Yönetmelikte belirtilen kadrolara görevde yükselme suretiyle atanabilmek için;

- a) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinin (B) bendinde belirtilen hizmet şartlarını taşımak,
b) Son sicil notu olumlu ve son üç yıllık sicil notu ortalaması 76 puandan az olmamak,
c) Bulduğu unvanda veya aynı alt hizmet grubunda açılmış ise en az bir defa hizmet içi eğitim kursuna katılarak yapılan sınavda 100 üzerinden en az 70 puan almış olmak,
ç) Görevde yükselme sınavında başarılı olmak,
d) Akademide en az iki yıl çalışmış olmak,
gerekir.

(2) Ancak görevde yükselme ile ilgili ilân sonucu başvuru olmaması hâlinde Akademideki hizmet süresi şartı aranmaz.

Görevde yükselme suretiyle atanacaklarda aranacak özel şartlar

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmeliğe tâbi kadrolara görevde yükselme suretiyle yapılacak atamalarda genel şartların yanı sıra aşağıdaki özel şartlar aranır:

- a) Şube müdürü ve uzman kadrosuna atanabilmek için;
1) En az dört yıllık yüksek öğretim mezunu olmak,
2) Son üç yılı Akademide olmak üzere şef veya programcı kadrolarında toplam en az sekiz yıl hizmeti bulunmak,
b) Şef kadrosuna atanabilmek için;
1) En az iki yıllık yüksek öğretim mezunu olmak,
2) Akademide; veri hazırlama ve kontrol işletmeni, bilgisayar işletmeni, memur, ayniyat memuru, ambar memuru, sekreter kadrolarında çalışıyor olmak,
3) Son iki yılı Akademide olmak üzere toplam en az beş yıl hizmeti bulunmak,
c) Sayman kadrosuna atanabilmek için;
1) En az dört yıllık yüksek öğretim mezunu olmak,
2) Son iki yılı Akademide olmak üzere toplam en az beş yıl hizmeti bulunmak,
ç) Veri hazırlama kontrol işletmeni, bilgisayar işletmeni, sekreter, ayniyat memuru, ambar memuru ve şoför kadrolarına atanabilmek için;
1) En az orta öğretim mezunu olmak,
2) Şoför kadrosu için, en az 5 yıllık (B) sınıfı sürücü belgesine sahip olmak,
gerekir.

Unvan değişikliği suretiyle atanacaklarda aranacak genel şartlar

MADDE 8 – (1) Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen kadrolara unvan değişikliği suretiyle atanabilmek için;

- a) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinin (B) bendinde belirtilen hizmet şartlarını taşımak,
b) Son sicil notu 76 puandan aşağı olmamak,
c) Unvan değişikliği sınavında başarılı olmak,
gerekir.

Unvan değişikliği suretiyle atanacaklarda aranacak özel şartlar

MADDE 9 – (1) Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen kadrolara unvan değişikliği suretiyle yapılacak atamalarda genel şartların yanı sıra aşağıdaki özel şartlar aranır:

- a) Kütüphaneci kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) En az dört yıllık yüksek öğretim kurumlarının kütüphanecilik bölümü mezunu olmak,
- b) Programcı kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) Fakülte veya bilgisayar eğitimi veren en az iki yıllık yüksek öğretim mezunu olmak,
 - 2) En az bir programlama dilini bildiğini belgelemek,
 - 3) Son iki yılı Akademide olmak üzere en az üç yıl veri hazırlama ve kontrol işletmeni veya bilgisayar işletmeni olarak çalışmış olmak,
- c) Teknisyen kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) Lise dengi mesleki veya teknik eğitim - öğretim veren okullardan mezun olmak, gerekir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Görevde Yükselme Eğitimine İlişkin Esaslar

Atama yapılacak boş kadroların belirlenmesi ve ilânı

MADDE 10 – (1) Görevde yükselme suretiyle atama yapılacak boş kadroların sınıfı, unvanı, derecesi ve sayısı Akademi Başkanlığınca belirlenir.

(2) Atama yapılacak boş kadrolara ilişkin başvuruda aranacak şartlar, başvurunun yeri ve şekli, başlangıç ve bitiş tarihlerine ilişkin bilgiler ile bu kadroların sınıfı, unvanı, derecesi ve sayısı eğitim tarihinden en az bir ay önce, personelin görebileceği şekilde duyuru panosuna asılmak suretiyle ilân edilir; eğitimin yeri ve zamanı ise eğitime katılacaklara en az on beş gün önceden personel işlerinden sorumlu şube müdürlüğünce yazılı olarak bildirilir.

Başvuru ve görevde yükselme eğitimine alınma

MADDE 11 – (1) Görevde yükselme eğitimine ilişkin duyurunun yapılmasından sonra durumları aranan şartlara uygun personel eğitime katılma isteklerini bir dilekçe ile bağlı oldukları birime bildirirler. Birim amirleri, başvuru dilekçelerini bir hafta içinde Genel Sekreterliğe gönderirler. Görevde yükselme eğitimi programlarına alınmalara katılım belgesi verilir. Katılım belgesi personel işlerinden sorumlu şube müdürlüğünce düzenlenir.

(2) Görevde yükselme eğitimine alınacakların, bu Yönetmeliğin 6 ve 7 nci maddelerinde belirtilen şartları taşımaları gerekir. Eğitime katılacakların sayısı, atama yapılacak boş kadro sayısının üç katını geçemez. Üç katından az istekli bulunması halinde ise durumu uygun olan bütün personelin eğitime alınması sağlanır. Duyurulan kadro sayısının üç katından fazla personelin başvurması halinde, bu Yönetmeliğin ekinde yer alan Ek-1 Değerlendirme Formunda belirtildiği şekilde puanlama yapılmak suretiyle, toplam puanı en fazla olandan başlamak üzere kadro sayısının üç katı kadar personel belirlenerek eğitime alınır. Puanların eşitliği halinde ise, sırasına göre, hizmet süresi fazla ve son sicil notu yüksek olanlar tercih edilir.

(3) Görevde yükselme eğitim programlarını Akademi Başkanlığı hazırlar ve buna göre eğitimleri yaptırır.

(4) Akademi Başkanlığınca, başka bir kamu kurum veya kuruluşu ile birlikte müştereken görevde yükselme eğitimi yapılabilmesi Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşüne bağlıdır. Bu amaçla, eğitime alınacakların sayısı, atama yapılacak görevler ve hazırlanması düşünülen eğitim programı, bir ay önceden Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.

(5) Daha önce görevde yükselme eğitimine katılmış ancak görevde yükselme sınavında başarısız olan personel ile bu sınava katılmayan veya başarılı olup da müteakip sınava kadar atanmamış olan personel, aynı veya benzer görev unvanları için düzenlenecek müteakip görevde yükselme sınavına katılabilmeleri için, görevde yükselme eğitimine alınmaya ilişkin bütün usul ve esaslara tâbidir.

(6) Başka kurumlarda aynı görevler için benzer eğitim almış olanların hakları Akademi Başkanlığınca eğitimin süresi ve konuları dikkate alınarak kabul edilmesi şartıyla geçerlidir.

Görevde yükselme eğitiminin konuları

MADDE 12 – (1) Görevde yükselme eğitimi aşağıdaki konuları kapsar:

a) T.C. Anayasası;

1) Genel esaslar,

2) Temel hak ve ödevler,

3) Devletin temel organları.

b) Atatürk ilkeleri ve inkılâp tarihi, ulusal güvenlik,

c) Devlet teşkilâtı ile ilgili mevzuatı,

ç) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve ilgili mevzuat,

d) Türkçe dilbilgisi ve yazışmayla ilgili kurallar,

e) Halkla ilişkiler ve davranış kuralları,

f) Kurumsal ve mesleki etik ilkeleri,

g) 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanunu ve atanılacak görev alanı ile ilgili konular.

(2) Düzenlenecek eğitim programında (g) bendinde belirtilen konulara ilişkin eğitimin ağırlığı yüzde altmışın (% 60) altında olamaz.

(3) Görevde yükselmeye ilişkin sekreteryaya hizmetleri Akademi Genel Sekreterliğince yürütülür.

Görevde yükselme eğitimi

MADDE 13 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında bulunan personelin; görevde yükselme niteliğindeki atamaların yapılabilmesi amacıyla, bu Yönetmeliğin 12 nci maddesinin (a), (b), (c), (ç), (d), (e) ve (f) bentlerindeki ders konularından en az 30 (günde en fazla 7 saat) ve (g) bendinde yer alan ders konularından en az 45 saat olmak üzere toplam en az 75 saat olarak düzenlenecek görevde yükselme eğitimi programına katılmaları gerekir.

(2) Ancak zorunlu hallerde en fazla on saate kadar mazeret izni verilebilir. Kanunen verilmesi gerekli olan izinlerde bu süre şartı aranmaz.

(3) Görevde yükselme eğitimi programı, Akademi Başkanının görevlendireceği Başkan Yardımcısı, Eğitim Merkezi Müdürü ve Akademi Genel Sekreterince hazırlanır.

(4) Görevde yükselme eğitimi programının hazırlanmasında, atanılacak görevin niteliğine göre görevde yükselme eğitiminin konuları, 12 nci maddede belirtilen ders konuları ve ağırlıkları, görevde yükselme eğitiminin takvimi, birinci fıkrada belirtilen ders saati süresi ve ağırlığı dikkate alınarak belirlenir.

(5) Görevde yükselme eğitiminde; Akademi öğretim görevlileri ile diğer kurumlardan sağlanacak eğiticilerden ve Akademi birim yöneticilerinden eğitici olarak yararlanılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Sınavına İlişkin Esaslar

Görevde yükselme sınavı

MADDE 14 – (1) Görevde yükselme eğitim programının tamamlanmasından itibaren, bir ay içinde sınavın yapılması için Akademi tarafından Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığına, Milli Eğitim Bakanlığına veya yüksek öğretim kurumlarından birisine başvurulur.

(2) Görevde yükselme sınavı yazılı olarak ve başvuru kuruma yaptırılır.

(3) Bu sınavda 100 üzerinden en az 70 puan alanlar başarılı sayılırlar.

Unvan değişikliği sınavı

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde belirtilen unvan değişikliğine tabi kadrolara personelin atanması, üçüncü ve dördüncü bölümlerde belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde eğitime tabi tutulmaksızın yazılı olarak yaptırılacak unvan değişikliği sınavı sonucundaki başarı sırasına göre gerçekleştirilir.

(2) Unvan değişikliği sınavı, Akademi Başkanlığı tarafından görev alanları ve atama yapılacak görevin niteliğine ilişkin konularda yazılı olarak Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığına, Milli Eğitim Bakanlığına veya yüksek öğretim kurumlarından birine yaptırılır.

(3) Bu sınavda 100 üzerinden en az 70 puan alanlar başarılı sayılırlar.

Sınav kurulu

MADDE 16 – (1) Sınav kurulu; Akademi Başkanının görevlendireceği bir Akademi Başkan Yardımcısının başkanlığında Eğitim Merkezi Müdürü, Eğitim Merkezi Müdür Yardımcısı, Akademi Genel Sekreteri ve personel işlerinden sorumlu şube müdüründen oluşan beş asil ve beş yedek üyeden oluşur. Asillerin bulunmadığı toplantıya yedek üyeler katılır.

(2) Kurulun sekreteryası hizmetleri Akademi Genel Sekreterliğince yürütülür.

(3) Sınav kurulunu teşkil eden üyeler, görevde yükselme ve unvan değişikliği sınavına alınacak personelden öğrenim ve kazandıkları unvanlar itibariyle daha düşük seviyede olamazlar.

(4) Sınav kurulunun başkan ve üyeleri eşlerinin, üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve ikinci dereceye kadar (bu derece dahil) kayın hısımlarının katıldıkları sınavda görev alamazlar. Bu durumda olan üyenin yerine yedek üye görevlendirilir.

Sınav kurulunun görevleri

MADDE 17 – (1) Sınav kurulunun görevleri şunlardır:

a) Sınavı yapacak kurumlara bildirilmek üzere yazılı sınav konularının kapsamına giren ve yazılı sınavlarda sorulacak soruların bilgi kaynağını hazırlamak,

b) Sınav sonuçlarını ilân ederek ilgililere duyurmak,

c) Sınav sonuçlarına yapılacak itirazları inceleyerek karara bağlamak,

ç) Sınavla ilişkin diğer işlemleri yürütmek.

Sınav sonuçlarının açıklanması ve geçerliliği

MADDE 18 – (1) Sınav kurulu, sınav sonuçlarını, sınavın sonuçlandığı tarihten itibaren en geç onbeş gün içerisinde ilân eder ve ilgililere yazılı olarak bildirir.

(2) Sınav sonuçları, aynı görev için yapılacak bir sonraki sınavı kadar geçerlidir. Bu süre içerisinde ilgili birimde daha önce ilan edilen kadrolarda boşalma olması halinde başarı sırasına göre atama yapılabilir.

(3) Sınavlarda kopya çekenlerin, kopya verenlerin veya bunlara teşebbüs edenlerin, sınav kâğıtlarına belirtici işaret koyanların, Başvuru Belgesinde gerçeğe aykırı bildirimde bulunduğu anlaşılanların sınavları geçersiz sayılarak, atamaları yapılmaz ve atamaları yapılmış olanların onayları iptal edilir. Ayrıca, bu kişiler üç yıl süreyle görevde yükselme sınavına alınmazlar ve haklarında disiplin işlemi uygulanır.

(4) Sınavı girecek aday yerine başka bir kişinin sınavı girdiğinin anlaşılması halinde durum, bir tutanakla saptanarak, ilgilinin sınavı geçersiz sayılır.

Sınav sonuçlarına itiraz

MADDE 19 – (1) Görevde yükselme ve unvan değişikliği sınavlarına katılanlar, sınav sonuçlarına, sonucun kendilerine tebliğinden itibaren on gün içinde, yazılı olarak sınav kuruluna sunulmak üzere Akademi Başkanlığına itiraz edebilirler. İtirazlar, sınav kurulu tarafından on gün içerisinde karara bağlanır ve ilgililere yazılı olarak bildirilir. Sınav Kurulunca itiraz üzerine verilen kararlar kesindir.

Sınav belgelerinin saklanması

MADDE 20 – (1) Sınavlarda başarı gösterenlerin sınavla ilgili belgeleri, ilgililerin özlük ve sicil dosyalarında süresiz olarak; sınavda başarısız olanlara ait belgeler ile sınavla ilgili diğer belgeler, en az bir yıl süre ile personelden sorumlu şube müdürlüğünün arşivinde saklanır.

Sınavı kazananların atanması

MADDE 21 – (1) Yapılan sınav sonucunda başarılı olanlar arasından sınavda başarı sıralamasına göre, en geç üç ay içinde duyurulan boş kadro sayısı kadar atama yapılır. Başarı

notunun eşit olması halinde ataması yapılacak personel, Ek-1 Değerlendirme Formundaki puanlama esas alınarak tespit edilir. Puanların eşitliği halinde ise sırasına göre hizmet süresi fazla ve son sicil notu yüksek olan personel tercih edilir.

(2) Haklarında atama şartlarının kaybedilmesini gerektirecek nitelikteki eylemlerinden dolayı adli veya idarî bir kovuşturma veya soruşturma bulunanlardan görevde yükselme eğitimine katılarak başarılı sayılanların atamaları kovuşturma ve soruşturma sonuçlanıncaya kadar bekletilir.

(3) Ataması yapılanlardan, geçerli mazereti olmaksızın süresi içerisinde görevine başlamayanların veya atanma hakkından vazgeçenlerin ataması iptal edilir.

(4) Yukarıdaki nedenlerle ataması iptal edilenlerin yerine başarı listesindeki sıralamaya göre atama yapılabilir.

(5) Bu Yönetmeliğin 10 uncu maddesine göre ilân edilen kadrolardan atama yapılamayan boş kadrolar sınav kurulunca bir liste halinde tespit edilir.

(6) Sınavda başarılı olup ataması yapılamayanlar sınav kurulunca tespit edilerek aldıkları puanlara göre genel bir başarı listesi düzenlenir. Bu şekilde düzenlenen başarı listesinde yer alanlara yukarıdaki fıkradaki boş kadroları belirten liste tebliğ edilerek, tebliğ tarihinden itibaren 5 gün içinde tercihleri alınır. İlgililerin, puanları ve tercihlerine göre atamaları yapılır. Başarı notunun eşit olması halinde ataması yapılacak personel, Ek-1 Değerlendirme Formundaki puanlama esas alınarak tespit edilir. Puanların eşitliği halinde sırasıyla hizmet süresi ve son sicil notu yüksek olana öncelik verilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Hizmet grupları arasındaki geçişler

MADDE 22 – (1) Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde düzenlenen hizmet grupları arasındaki geçişler aşağıdaki esaslar çerçevesinde yapılır:

a) Aynı ana görev grubundaki alt görev grubunun kendi içinde kalmak kaydıyla, sınav yapılmaksızın ilgili personelin isteği ve atanılacak kadronun gerektirdiği özellikleri taşımak şartıyla diğer görevlere atama yapılabilir.

b) Ana görev grupları arasında görevde yükselme niteliğindeki geçişler ile alt görev grubundan üst görev gruplarına geçişler, görevde yükselme eğitimi ve sınavına tâbidir.

c) Unvan değişikliğine tâbi kadrolara geçişler ile bu kadroların kendi aralarındaki geçişler ilgili kadro için düzenlenen unvan değişikliği sınavı sonucuna göre yapılır.

Naklen atamalar

MADDE 23 – (1) Aynı unvana veya bu unvanın bulunduğu aynı alt gruptaki diğer unvanlara naklen atama yapılabilir. Diğer personel kanunlarına tâbi olanların 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbi görevlere atanmalarında edindikleri unvanlar, aynı unvanın olmaması durumunda öğrenim durumu ve edindiği unvanla birlikte atanacağı unvan Devlet Personel Başkanlığının olumlu görüşü alınarak belirlenir.

Özelleştirilen kurumlardan atama

MADDE 24 – (1) 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun 22 nci maddesi uyarınca yapılacak ilk atamalarda bu Yönetmelik hükümleri uygulanmaz.

Kazanılmış haklar

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmelik kapsamına giren unvanlara, ilgili mevzuatı uyarınca daha önce atanmaların kazanılmış hakları saklıdır.

Yönetmelikte hüküm bulunmayan haller

MADDE 26 – (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde; 15/3/1999 tarih ve 99/12647 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelik hükümleri uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği 18/4/1999 tarihinde görevde bulunanlardan iki veya üç yıllık yüksek öğrenim görmüş olanlar, diğer koşullara sahip oldukları takdirde 7 nci maddenin uygulanması bakımında dört yıllık yüksek öğrenim görmüş kabul edilirler.

Yürürlük

MADDE 27 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 28 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Akademi Başkanı yürütür.

EK 1 - DEĞERLENDİRME FORMU

DEĞERLENDİRME KISTASLARI		Puan Değeri	Adayın Puanı
Adı ve Soyadı	:		
Sicil No	:		
Görev Yeri ve Unvanı	:		
1. Başvuru tarihi itibariyle öğrenim durumu (En son öğrenim durumu esas alınacaktır.) a) Önlisans b) 3 Yıllık Yüksek Okul c) Lisans ç) Yüksek Lisans d) Doktora		4 6 8 10 12	
2. Müracaat bitim tarihi itibariyle 217 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2'nci maddesi kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarında geçen fiili hizmet süresinin (İşçi statüsü ile geçici personel statüsünde geçirilen hizmetler hariç.) a) 10 yıla kadar (10 yıl dahil) her bir yıl için b) 10 yıldan sonraki her bir yıl için		1 0,15	
3. Son üç yıllık sicil notu ortalaması 76 ve daha fazla olanların bu sicil notunun aritmetik ortalamasının 1/10'u (Üç yıllık ortalama sonucu kesirli olması halinde tam sayıya tamamlandıktan sonra 1/10'u hesaplanacaktır.)			
4. İlgili mevzuat hükümlerine göre atamaya yetkili amirlerce verilmiş olan (Aynı yılda verilmiş birden fazla belge varsa, sadece birer tanesi değerlendirmeye alınacaktır.) a) Her takdirname için b) Her ödül için		2 4	
5. Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği 18/4/1999 tarihinden sonra katıldığı her bir hizmet içi eğitim programından (Her yıl için adayın katıldığı en çok süreli olan bir eğitim programı değerlendirilecektir.) a) 05 –15 gün süreli b) 16-31 gün süreli c) 2-3 ay süreli ç) 4-6 ay süreli d) 7-12 ay süreli e) 12 aydan fazla süreli		0,5 1 1,5 2 2,5 3	
6. Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi ve Seviye Tespit Sınavından (375 sayılı KHK'ya göre belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde değerlendirme sadece bir dil için yapılacaktır.) a) (D) alanlara		2	

b) (C) alanlara	4	
c) (B) alanlara	6	
ç) (A) alanlara	8	
7. Aldığı her disiplin cezasından (Af kapsamına girenler hariç.)		
a) Her uyarma, kınama için	-2	
b) Her aylıktan kesme için	-4	
c) Kademe ilerlemesinin durdurulması için	-6	
8. Görevde yükselme eğitimine katılan ve sınavlarda başarısız olanlarla, sınavlara mazeretsiz olarak katılmayanların (Aynı veya benzer unvanlar için uygulanır.)	-2	
a) Başarısız olduğu her bir sınav için	-3	
b) Mazeretsiz katılmadığı her bir sınav için		
Eksi puanlar düşüldükten sonra toplam		

[R.G. 19 Aralık 2006 – 26381]

 [İçindekilere dön](#)

Devlet Bakanlığı ile Adalet Bakanlığından:

**ÇOCUK KORUMA KANUNUNA GÖRE VERİLEN KORUYUCU VE
DESTEKLEYİCİ TEDBİR KARARLARININ
UYGULANMASI HAKKINDA
YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, korunma ihtiyacı olan veya suça sürüklenen çocukların korunmasına, haklarının ve esenliklerinin güvence altına alınmasına ilişkin usûl ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında alınacak tedbirler ile suça sürüklenen çocuklar hakkında uygulanacak güvenlik tedbirlerinin usûl ve esaslarına, bu kararların yerine getirilmesinde kurumların görev ve sorumluluklarına ilişkin hükümleri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 47 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

a) Çocuk: Daha erken yaşta ergin olsa bile, onsekiz yaşını doldurmamış kişiyi; bu kapsamda,

1) Korunma ihtiyacı olan çocuk: Bedensel, zihinsel, ahlâkî, sosyal ve duygusal gelişimi ile kişisel güvenliği tehlikede olan, ihmal veya istismar edilen ya da suç mağduru çocuğu,

2) Suça sürüklenen çocuk: Kanunlarda suç olarak tanımlanan bir fiili işlediği iddiası ile hakkında soruşturma veya kovuşturma yapılan ya da işlediği fiilden dolayı hakkında güvenlik tedbirine karar verilen çocuğu,

b) Çocuk hâkimi: Hakkında kovuşturma başlatılmış olanlar hariç, suça sürüklenen çocuklarla korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında uygulanacak tedbir kararlarını veren çocuk mahkemesi hâkimini,

c) Kanun: 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununu,

- ç) Kurum: Bu Yönetmelik kapsamındaki çocuğun bakılıp gözetildiği, hakkında verilen tedbir kararlarının yerine getirildiği resmî veya özel kurumları,
- d) Mahkeme: Çocuk mahkemeleri ile çocuk ağır ceza mahkemelerini, çocuk mahkemesi bulunmayan yerlerde aile ya da asliye hukuk mahkemeleri ile ceza mahkemelerini,
- e) Sosyal çalışma görevlisi: Psikolojik danışmanlık ve rehberlik, psikoloji, sosyal hizmet alanlarında eğitim veren kurumlardan mezun meslek mensuplarını, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Koruyucu ve Destekleyici Tedbirler

Koruyucu ve destekleyici tedbirler

MADDE 5 – (1) Koruyucu ve destekleyici tedbirler, çocuğun yararı göz önünde bulundurularak, öncelikle kendi aile ortamında korunmasının sağlanması ile yaşına ve gelişimine uygun eğitim ve öğreniminin desteklenmesini, kişiliğinin ve toplumsal sorumluluğunun geliştirilmesini sağlamaya yönelik;

- a) Danışmanlık,
 - b) Eğitim,
 - c) Bakım,
 - d) Sağlık,
 - e) Barınma,
- tedbirleridir.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna başvuru, bildirim mükellefiyeti ve yükümlülükler

MADDE 6 – (1) Adli ve idari merciler, kolluk görevlileri, köy ve mahalle muhtarları, belediye zabıta memurları, sağlık ve eğitim kuruluşları, diğer kamu kurum ve kuruluşlarının görevlileri, sivil toplum kuruluşları ile bir çocuğun korunma ihtiyacı olduğundan haberdar olanlar, durumu il ve ilçelerdeki sosyal hizmetler müdürlüklerine bildirmekle yükümlüdür.

(2) Çocuk veya çocuğun bakımından sorumlu kimseler, çocuğun korunma altına alınması amacıyla il ve ilçelerdeki sosyal hizmetler müdürlüklerine başvurabilir.

(3) İl ve ilçe sosyal hizmet müdürlükleri, korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında basın ve yayın organları ile benzeri iletişim araçlarında çıkan haberleri ve her türlü duyumu ihbar kabul ederek ayrıca bir resmî duyuru gelmesini beklemeden harekete geçerek bunları araştırmakla yükümlüdür.

(4) İl ve ilçe sosyal hizmet müdürlükleri, çevrelerinde korunma ihtiyacı olan Kurum hizmetinden yararlanamayan çocukları tespit etmek ve gerekli tedbirleri almak amacıyla ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği içerisinde bulunur.

(5) Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu kendisine bildirilen olaylar ve yükümlülükleri ile ilgili olarak gerekli incelemeyi derhâl yapar. İnceleme ve müteakip işlemler, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğünün çocuklara ilişkin mevzuatına göre yürütülür.

(6) Yapılan inceleme sonucu, müracaatçının gereksinim ve aciliyet durumu göz önünde bulundurularak, Kurumun vermiş olduğu hizmet modellerinden yararlandırılabilir ya da ilgili kurumlara yönlendirilebilir.

(7) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararı alınması gereken hâllerde, il veya ilçe sosyal hizmetler müdürlüğünce çocuk hakkında Çocuk Koruma Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usûl ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 21 inci maddesine uygun olarak hazırlanacak sosyal inceleme raporu, talep yazısı ekinde mahkemeye veya çocuk hâkimine sunulur.

Acil korunma kararı alınması

MADDE 7 – (1) Derhâl korunma altına alınmasını gerektiren bir durumun varlığı hâlinde çocuk, sağlık kontrolü yaptırdıktan sonra Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından bakım ve gözetim altına alınır.

(2) Acil korunma kararının alınması için Kurum tarafından çocuğun Kuruma geldiği tarihten itibaren en geç beş gün içinde çocuk hâkimine müracaat edilir. Hâkim tarafından, üç gün içinde talep hakkında karar verilir. Hâkim, çocuğun bulunduğu yerin gizli tutulmasına ve gerektiğinde kişisel ilişkinin tesisine karar verebilir.

(3) Acil korunma kararı alınmaya kadar geçen sürede çocuk; sosyal hizmetler il müdürünün olurlarına istinaden Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumunun hizmet modellerinden yararlandırılır.

(4) Acil korunma kararı en fazla otuz günlük süre ile sınırlı olmak üzere verilebilir. Bu süre içinde Kurumca çocuk hakkında sosyal inceleme yapılır. Kurum, yaptığı inceleme sonucunda, tedbir kararı alınmasının gerekmediği sonucuna varırsa bu yöndeki görüşünü ve sağlayacağı hizmetleri hâkime bildirir. Çocuğun, ailesine teslim edilip edilmeyeceğine veya uygun görülen başkaca bir tedbire hâkim tarafından karar verilir.

(5) Kurum, çocuk hakkında tedbir kararı alınması gerektiği sonucuna varırsa hâkimden koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilmesini talep eder.

Koruyucu ve destekleyici tedbir kararı alınmasında yetki ve usûl

MADDE 8 – (1) Çocuklar hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir kararı; çocuğun anası, babası, vasisi, bakım ve gözetiminden sorumlu kimse, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu ve Cumhuriyet savcısının istemi üzerine veya re'sen çocuğun menfaatleri bakımından kendisinin, ana, baba, vasisi veya birlikte yaşadığı kimselerin bulunduğu yerdeki çocuk hâkimince alınır.

(2) Çocuk mahkemesi bulunmayan yerlerde, bu mahkeme kurulup göreve başlayıncaya kadar hakkında kovuşturma başlatılmış olanlar hariç, korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında tedbir kararları, aile mahkemeleri kurulan yerler bakımından bu mahkemeler, kurulu bulunmayan yerler bakımından asliye hukuk mahkemelerince alınır.

(3) Hakkında kovuşturma başlatılmış olan çocuklar için koruyucu ve destekleyici tedbir kararı kovuşturmanın yapıldığı mahkemece alınır.

(4) Soruşturma sırasında, suça sürüklenen çocuk hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir talebinde bulunulup da mahkeme veya çocuk hâkiminden tedbir kararı alınmış ise kararın bir sureti soruşturma dosyası içine konularak kovuşturma makamlarının bilgisine sunulur.

(5) Fiili işlediği sırada oniki yaşından küçük çocuklar ile onbeş yaşını doldurmamış sağır ve dilsizler hakkında mahkemece, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 31 inci maddesinin birinci fıkrası ile 33 üncü maddesi uyarınca çocuklara özgü güvenlik tedbirleri uygulanabilir.

(6) Fiili işlediği sırada oniki yaşını bitirmiş onbeş yaşını doldurmamış bulunan çocuklar ile onbeş yaşını doldurmuş ancak onsekiz yaşını doldurmamış sağır ve dilsizlerin işledikleri fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılayamamaları veya davranışlarını yönlendirme yeteneklerinin yeterince gelişmemiş olması hâlinde mahkemece, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 31 inci maddesinin ikinci fıkrası ile 33 üncü maddesi uyarınca çocuklara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

(7) Çocuk hâkimi veya mahkemece, suça sürüklenen ve ceza sorumluluğu olmayan çocuklarla korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında verilecek tedbir kararlarının usûlünde, Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrası hükmü uygulanır.

(8) Çocuk hâkimi veya mahkemece, koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilmeden önce yeterli idrak gücü bulunan çocuğun yazılı veya sözlü olarak görüşü alınır. Gerektiğinde koruyucu ve destekleyici tedbir kararını istemeye yetkili olan çocuğun anası, babası, vasisi, bakım ve gözetiminden sorumlu kimse ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu temsilcileri de dinlenebilir.

(9) Kanunun 7 nci maddesinin yedinci fıkrası uyarınca görevli mahkeme, korunma ihtiyacı olan çocuk hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir kararının yanında 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre velayet, vesayet, kayyım, nafaka ve kişisel ilişki kurulması gereken hâllerde de duruşma yaparak karar vermeye yetkilidir.

(10) Aile mahkemeleri, bakmakta oldukları davalar ile ilgili koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verebilir.

(11) Tedbir kararı verilmeden önce çocuk hakkında sosyal inceleme yaptırılabilir. Ancak, fiili işlediği sırada oniki yaşını bitirmiş onbeş yaşını doldurmamış bulunan çocuklar ile onbeş yaşını doldurmuş ancak onsekiz yaşını doldurmamış sağır ve dilsizlerin işledikleri fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama yeteneğinin ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin olup olmadığının takdiri bakımından sosyal inceleme yaptırılması zorunludur.

(12) Mahkeme veya çocuk hâkimi bir veya birden fazla tedbire karar verebilir. Tedbir kararı verilirken, Kanunun 4 üncü maddesinde öngörülen; kurumda bakım ve kurumda tutmanın son çare olarak görülmesi, kararların verilmesinde ve uygulanmasında toplumsal sorumluluğun paylaşılmasının sağlanması temel ilkesinden hareketle çocuğu öncelikle aile içinde destekleyen danışmanlık, eğitim ve sağlık tedbirlerinin alınması esası gözetilir. Ancak; çocuğun teslim edileceği veli, vasi, kanunî temsilcisi veya bakımını üstlenen kimselerin sosyal, ekonomik ve kültürel durumu ile yörenin örf ve âdetleri dikkate alınarak, çocuğun yaşama, gelişme, korunma ve katılım hakları ile yarar ve esenliğinin tehlikeye düşebileceğinin tespiti hâlinde; diğer tedbirler yanında kurumda bakım veya barınma tedbiri kararı alınması öncelikle değerlendirilir.

(13) Tedbir kararında; tedbirin türü ile tedbiri uygulayacak kişi, kurum veya kuruluş adları gösterilir. Gerektiğinde kararda tedbirin süresi de belirtilir.

(14) Tedbir kararları verilirken, tedbirin belirli bir yerde uygulanması sonucunu doğuracak şekilde hizmet sunumu bakımından idarenin takdir alanını kısıtlayacak veya hizmet modellerini ve sınırlarını daraltabilecek uygulamalara sebebiyet verilmemesine özen gösterilir.

(15) Çocuk hâkimi veya mahkeme, hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verdiği çocuğun denetim altına alınmasına da karar verebilir.

Koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarının gönderilmesi

MADDE 9 – (1) Mahkeme veya çocuk hâkimince bu Yönetmelik uyarınca verilen;

a) Danışmanlık ve barınma tedbir kararları, ilgisine göre il millî eğitim müdürlükleri, ilçe veya il sosyal hizmetler müdürlükleri ya da yerel yönetimlere,

b) Eğitim tedbiri kararı, ilgisine göre il millî eğitim müdürlüklerine veya Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürlüklerine,

c) Bakım tedbiri kararı, ilçe veya il sosyal hizmetler müdürlüklerine,

ç) Sağlık tedbiri kararı, il sağlık müdürlüklerine, gönderilir.

(2) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararı, kesinleştirilmesi beklenmeksizin derhâl uygulanır.

(3) Tedbir kararlarının, kararı veren mahkemenin veya çocuk hâkimliğinin bulunduğu yerde uygulanması esastır. Ancak, tedbir kararının uygulanmasının, kararın gönderildiği ildeki kurum veya kuruluşlar tarafından yerine getirilmesi mümkün olmadığı takdirde çocuğun yararı gözetilerek tedbir kararını yerine getirmekle sorumlu kurum tarafından tedbirin nerede yerine getirileceğine karar verilir.

Tedbir kararının değiştirilmesi veya süresinin uzatılması

MADDE 10 – (1) Hâkim veya mahkeme; denetim görevlileri, çocuğun velisi, vasisi, bakım ve gözetimini üstlenen kimselerin, tedbir kararını yerine getiren kişi ve kuruluşun temsilcisi ile Cumhuriyet savcısının talebi üzerine veya re'sen çocuğa uygulanan tedbirin sonuçlarını inceleyerek, süresini uzatabilir veya değiştirebilir.

(2) Hâkim veya mahkeme, koruyucu ve destekleyici tedbir kararının değiştirilmesi veya süresinin uzatılması yönünde bir karar vermeden önce tedbir kararını uygulayan kişi, kurum veya kuruluştan tedbirin uygulanması hakkında gerekçeli bir rapor isteyebilir.

Tedbir kararının kaldırılması veya sona ermesi

MADDE 11 – (1) Hâkim, çocuğun gelişimini göz önünde bulundurarak koruyucu ve destekleyici tedbirin kaldırılmasına karar verebilir. Bu karar acele hâllerde, çocuğun bulunduğu yer hâkimi tarafından da verilebilir. Ancak bu durumda karar, önceki kararı alan hâkim veya mahkemeye bildirilir.

(2) Tedbir kararının kaldırılmasını, denetim görevlileri, çocuğun velisi, vasisi, bakım ve gözetimini üstlenen kimseler, tedbir kararını yerine getiren kişi ve kuruluşun temsilcileri ile Cumhuriyet savcısı talep edebilir.

(3) Tedbirin uygulanması, onsekiz yaşın doldurulmasıyla ayrıca bir karara gerek kalmaksızın kendiliğinden sona erer. Ancak hâkim, eğitim ve öğrenimine devam edebilmesi için ve çocuğun rızası alınmak suretiyle tedbirin uygulanmasına belli bir süre daha devam edilmesine karar verebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Koruyucu ve Destekleyici Tedbir Kararlarının Yerine Getirilmesi

Danışmanlık tedbiri

MADDE 12 – (1) Danışmanlık tedbiri, çocuğun bakımından sorumlu olan kimselere çocuk yetiştirme konusunda; çocuklara da eğitim ve gelişimleri ile ilgili sorunlarının çözümünde yol göstermeye yönelik rehberlik tedbirleridir.

(2) Danışmanlık tedbirleri, çocuğun ailesi yanında korunmasını sağlamak veya çocuk hakkında verilen tedbir kararlarının uygulanması sırasında onu desteklemek ya da uygulanması muhtemel tedbirler hakkında bilgilendirmek amacıyla uygulanır.

(3) Özel veya kamu sosyal hizmet kurum veya kuruluşlarında ya da ailesi yanında kalmakta olan ve hakkında danışmanlık tedbirine karar verilen çocukların bedensel, zihinsel, psiko-sosyal, duygusal gelişimini desteklemek, okul, aile ve sosyal çevresi ile uyumunu güçlendirmek ve yeteneklerine uygun bir meslek sahibi olarak hayata hazırlanmalarını sağlamak amacıyla okul başarısını arttırma, madde kullanımı, davranış bozukluğu, ergenlik sorunları, aile içi iletişim gibi çocuğun, ailesinin ve çocuğun bakımını üstlenen kişilerin ihtiyaçlarına uygun konularda uzmanlaşmış bir veya birden fazla kişi danışman olarak görevlendirilebilir.

(4) Çocuğun bakımından sorumlu olan kimselere; anne baba eğitimi, aile danışmanlığı, aile tedavisi gibi konularda danışmanlık hizmetleri sunulur. Ayrıca, davranış değişikliği için bu anne ve babalar aile eğitimi programlarına yönlendirilebilir.

(5) Danışmanlık hizmeti, kurumlarda görevli sosyal çalışma görevlileri ile alanında meslekî eğitim almış görevlilerce yürütülür. Danışmanlık hizmeti verecek uzman kişilerin uygulayacakları meslekî çalışmalar ve programlara ilişkin standartlar, uygulama esasları ve değerlendirme ölçütleri tedbiri yerine getirecek kurumlar tarafından belirlenir. Uzmanlar alanları da belirtilmek suretiyle tedbiri yerine getirmekle sorumlu kurumların taşra birimleri tarafından, il ve ilçelerdeki koordinasyon makamlarına, mahkeme veya çocuk hâkimlerine bildirilir.

(6) Danışmanlık hizmeti verecek olan kişilerin konularında meslekî eğitim almış olmalarının yanı sıra yeterliliklerini sertifikaları ile belirten ve alanlarında çalıştıklarını hizmet belgesi ile ispat edenler öncelikli olarak tercih edilir.

(7) Danışmanlık tedbiri, Millî Eğitim Bakanlığı, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu ve yerel yönetimler tarafından yerine getirilir. Danışmanlık tedbirini yerine getirmekle sorumlu kurumlar, bu Yönetmeliğin yayımından itibaren altı ay içinde uygulama usûl ve esaslarını oluşturarak birer örneğini il ve ilçe koordinasyon makamları ile merkezî koordinasyonun sekretarya hizmetlerini yürüten Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığına gönderir.

Eğitim tedbiri

MADDE 13 – (1) Eğitim tedbiri, çocuğun bir eğitim kurumuna gündüzlü veya yatılı olarak devamına; bu şekilde eğitim alması mümkün olmayan çocukların evde eğitim almalarına, özel eğitim almaları gereken çocukların eğitsel ihtiyaçları doğrultusunda ilgili

eğitim kurumuna devamına, kendilerine, ailelerine, öğretmenlerine ve okul personeline; uzman personel, araç gereç sağlanmasına yönelik tedbirler ile çocuğun iş ve meslek edinmesi amacıyla bir meslek veya sanat edinme kursuna gitmesine veya meslek sahibi bir ustanın yanına yahut kamu ya da özel sektöre ait işyerlerine yerleştirilmesine yönelik tedbirlerdir.

(2) Mahkeme veya çocuk hâkimi, eğitim tedbirine karar vermeden önce çocuğun eğitim alacağı kişi, kamu veya özel kurumlardan bu konuda bilgi isteyebilir.

(3) Halk eğitimi ve meslekî eğitim merkezleri ile Türkiye İş Kurumu il müdürlükleri, açtıkları ve açacakları kurs ya da programlar hakkında süre, konu, hedef kitle gibi hususları içeren listeleri oluşturarak periyodik olarak mahkeme veya çocuk hâkimi ile il ve ilçelerdeki koordinasyon makamlarına bilgi verir.

(4) Millî Eğitim Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, özel eğitime gereksinim duyan engelli çocuklar için eğitim tedbirinin uygulanmasına ilişkin gerekli önlemleri alır. Bu konuda ilde yapılan faaliyet ve programlar hakkında mahkeme veya çocuk hâkimi ile il ve ilçelerdeki koordinasyon makamlarına periyodik olarak bilgi verilir.

(5) Eğitim tedbiri kararının verilmesinde onbeş yaşını doldurmamış çocuklar bakımından uluslararası sözleşmeler ve kanunların öngördüğü sınırlar dikkate alınır. Bunlar hakkında eğitimlerinin devamına ilişkin tedbir kararı verilebilir.

(6) Onbeş yaşını doldurmuş çocuk hakkında, iş ve meslek edinmesi amacıyla bir meslek veya sanat edinme kursuna gitmesine, meslek sahibi bir ustanın yanına yahut kamu ya da özel sektöre ait işyerlerine yerleştirilmesine yönelik verilen tedbir kararında; Millî Eğitim Bakanlığınca yerine getirilmesinin hükme bağlandığı hâllerde bu Bakanlığın koordinasyonunda meslekî eğitim merkezleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca yerine getirilmesinin hükme bağlandığı hâllerde ise Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğüne geliştirilen işgücünün istihdam edilebilirliğini artırmaya yönelik işgücü yetiştirme, meslekî eğitim ve işgücü uyum programlarına yönlendirilmek suretiyle yerine getirilir. Bu eğitim programlarına erişimde güçlük yaşıyorsa, tedbir kararı verilen çocuğun Türkiye İş Kurumuna Genel Müdürlüğüne müracaatı sonrasında vasıflarına uygun işçi arayan özel işyerleri ile bağlantısı sağlanır. Kamuda işe yerleştirme ise, kamuda işe alınacaklarla ilgili kanun hükümleri çerçevesinde yerine getirilir.

(7) Hiç eğitim almamış veya zorunlu eğitimini yarıda bırakmış, zorunlu eğitim yaşını tamamlamış olup haklarında koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilen çocukların; eğitimlerini sürdürebilmeleri, kapasitelerini geliştirebilmeleri, iş ve meslek edinebilmeleri amacıyla Millî Eğitim Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğüne gerekli önlemler alınır.

(8) Eğitim tedbiri, Millî Eğitim Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının ilgili birimleri tarafından yerine getirilir.

Bakım tedbiri

MADDE 14 – (1) Bakım tedbiri, çocuğun bakımından sorumlu olan kimsenin herhangi bir nedenle görevini yerine getirememesi hâlinde, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından çocuğun resmî veya özel bakım yurduna yerleştirilmesi ya da koruyucu aile hizmetlerinden veya Kurumun bu kapsamda yürüttüğü hizmet modellerinden yararlandırılmasına yönelik tedbirdir.

(2) Bakım veya barınma tedbir kararı alınan ve ihmal veya istismara uğrayan, psiko-sosyal sorunları nedeniyle uyum sorunu yaşıyanlar ile olumsuz yaşam deneyimlerini devam ettirmeleri nedeniyle rehabilitasyona ihtiyacı olduğu tespit edilen çocukların, rehabilitasyonu sağlanıncaya kadar korunma ihtiyacı olan diğer çocuklarla aynı ortamda bakılmamaları esastır. Bu çocukların öncelikle Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından bu amaçla kurulmuş merkezlerde rehabilitasyonları sağlanır.

(3) Sağlık ve bakım tedbirinin birlikte uygulanacağı hallerde, öncelikle suça sürüklenen veya korunma ihtiyacı olan çocuklardan tedavisi gereken ağır ruhsal hastalığı veya madde bağımlılığı nedeniyle fiziksel sorunları olanların rehabilitasyonu bu amaçla kurulmuş resmî

veya özel sağlık kuruluşlarında gerçekleştirilir. Bunlardan bakım tedbirini gerektirenler, yatarak tedavileri tamamlandıktan sonra bakım amacıyla aile yanına veya bu amaçla kurulmuş resmî veya özel kuruluşa yerleştirilir.

(4) Bakım tedbiri kararı verilen çocukların kolluk kuvvetlerince Sosyal Hizmetler ve ocuk Esirgeme Kurumuna teslim edileceği hâllerde, çocuğun ilk sağlık kontrolü yapıldıktan sonra teslimi sağlanır. Bulaşıcı hastalığı olan çocukların tedavisi Sağlık Bakanlığınca gerçekleştirilir. Bu durumdaki çocuklar hakkında derhâl sağlık tedbiri alınması için mahkeme veya ocuk hâkimine başvurulur.

(5) Bu tedbirin uygulanmasında Kurum tarafından ilgili mevzuat çerçevesinde yabancı uyruklu çocukların vatandaşı olduğu ũlkenin konsoloslukları ile irtibat sağlanır.

(6) Sağlık kontrolü ve tedaviye ilişkin hizmetlerden doğan tũm giderler Sağlık Bakanlığınca karşılanır.

(7) Bakım tedbiri, Sosyal Hizmetler ve ocuk Esirgeme Kurumu tarafından yerine getirilir.

Barınma tedbiri

MADDE 15 – (1) Barınma tedbiri, yaşamını devam ettirmek için yeterli ve sağlıklı bir barınma yeri olmayan çocuklu kimselere veya hayatı tehlikede olan hamile kadınlar ile bunların çocuklarına uygun barınma yeri sağlamaya yŕnelik tedbirlerdir.

(2) Barınma tedbiri uygulanan kimselerin, talepleri hâlinde kimlikleri ve adresleri gizli tutulur.

(3) Barınma tedbiri kararı verilen kimselerin, kolluk kuvvetlerince tedbir kararını uygulayacak Kuruma teslim edileceği hâllerde, bu kimselerin ilk sağlık kontrolü yapıldıktan sonra teslimi sağlanır. Bulaşıcı hastalığı olanların tedavisi Sağlık Bakanlığınca gerçekleştirilir. Bu durumdaki kimseler hakkında derhâl sağlık tedbiri alınması için mahkeme veya ocuk hâkimine başvurulur.

(4) Bu tedbirin uygulanmasında kurum tarafından ilgili mevzuat çerçevesinde yabancı uyruklu kimselerin vatandaşı olduğu ũlkenin konsoloslukları ile irtibat sağlanır.

(5) Sağlık kontrolü ve tedaviye ilişkin hizmetlerden doğan tũm giderler Sağlık Bakanlığınca karşılanır.

(6) Barınma tedbiri, Sosyal Hizmetler ve ocuk Esirgeme Kurumu, Millî Eğitim Bakanlığı ve yerel yŕnetimler tarafından yerine getirilir.

Sağlık tedbiri

MADDE 16 – (1) Sağlık tedbiri, çocuğun fiziksel ve ruhsal sağlığının korunması ve tedavisi için gerekli geçici veya sũrekli tıbbî bakım ve rehabilitasyonu ile madde bağımlısı olanların tedavilerinin yapılmasına yŕnelik tedbirdir.

(2) Suça sũrũklenen veya korunma ihtiyacı olan akıl hastası çocuklar hakkında ruhsal sağlığının tedavisi için ŕncelikle sağlık tedbirine karar verilmesi esastır.

(3) Mahkeme veya ocuk hâkimi acil korunma kararı veya koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarını vermeden ŕnce çocuğun sağlık durumu hakkında sağlık kuruluşlarından rapor isteyebilir.

(4) Akıl hastalığı veya madde bağımlılığı sebebiyle sağlık tedbirine hũkmetmeye ve kısıtlamaya resmî sağlık kurulu raporu ũzerine karar verilir. Ancak, ocuğun akıl hastalığı veya madde bağımlılığının açıkça belli olduğu hallerde; kendisi veya anası, babası, vasisi, bakım ve gŕzetiminden sorumlu kimsenin tedavi talep etmesi ũzerine veya re'sen rapor alınmadan da sağlık tedbirine karar verilebilir.

(5) Sağlık kurulunca dũzenlenen rapora gŕre toplum açısından tehlikeli olan suça sũrũklenen veya korunma ihtiyacı olan akıl hastası çocuklar hakkında sağlık tedbiri, yũksek gũvenlikli sağlık kurumlarında korunma ve tedavi altına alınmak suretiyle yerine getirilir.

(6) Akıl hastası ocuk hakkında toplum açısından tehlikeliliğinin devam edip etmediği veya ŕnemli ŕlũde azalıp azalmadığı hususunda en geç ũer aylık dŕnemler hâlinde mahkeme veya ocuk hâkimine bilgi verilir.

(7) Yerleştirildiği kurumun sağlık kurulunca düzenlenen raporda toplum açısından tehlikeliliğinin ortadan kalktığı veya önemli ölçüde azaldığının belirtilmesi üzerine mahkeme veya çocuk hâkimi kararıyla çocuğun yüksek güvenlikli sağlık kurumunda koruma ve tedavi altına alınmasına ilişkin karar kaldırılarak çocuk serbest bırakılabilir.

(8) Sağlık kurulu raporunda akıl hastalığının ve işlenen fiilin niteliğine göre güvenlik bakımından çocuğun tıbbî kontrol ve takibinin gerekip gerekmediği, gerekiyor ise bunun süre ve aralıkları belirtilir.

(9) Tıbbî kontrol ve takip, raporda gösterilen süre ve aralıklarla, çocuğun ana, baba, vasisi, bakım ve gözetimini üstlenen kimseler ya da hakkında bakım veya barınma tedbiri verilmiş ise bu tedbiri yerine getirmekle yükümlü kurum ya da kuruluşlarca bu çocukların teknik donanımı ve yetkili uzmanı olan sağlık kuruluşuna gönderilmeleri ile sağlanır.

(10) Tıbbî kontrol ve takipte, çocuğun akıl hastalığı itibarıyla toplum açısından tehlikeliliğinin arttığı anlaşıldığında, hazırlanan rapora dayanılarak, yeniden koruma ve tedavi amaçlı olarak sağlık tedbirine hükmedilir. Bu durumda, yukarıdaki işlemler tekrarlanır.

(11) Yatarak tedavisi tamamlanan çocuklardan haklarında bakım veya barınma tedbir kararı bulunanlar, kararı uygulamakla görevli kurum tarafından aile yanına, kuruma veya bu amaçla kurulmuş resmî veya özel kuruluşlara yerleştirilir.

(12) Sağlık tedbirleri kapsamında uygulanan tedavinin özelliklerine bağlı olarak bir aile veya kurum yanında bakımı gereken çocuklar hakkında verilen sağlık ve bakım tedbirleri birlikte uygulanır. Bunun için ilgili kurum veya kuruluşlar işbirliği yapar.

(13) Alkol ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde bağımlısı olan çocukların, koruyucu ve destekleyici sağlık tedbiri olarak, alkol ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde bağımlılarının tedavi altına alınmasına yönelik olarak verilen kararların yerine getirilmesinde tedavi için çocuğun rızası aranmaz. Tedbirin uygulama süresince ilgili kurum uzmanı tarafından, çocuğa uyuşturucu veya uyarıcı maddenin kullanılmasının etki ve sonuçları hakkında bilgi verilir, sorumluluk bilincinin gelişmesine yönelik olarak öğütte bulunulur ve yol gösterilir.

(14) Sağlık Bakanlığı, il sağlık müdürlükleri marifetiyle sağlık tedbirinin yerine getirileceği uygun sağlık kurum veya kuruluşunu belirleyerek, çocuğun bu kuruma ilk müracaatını sağlamak zorundadır. Ayakta tedavisi uygun görülen çocukların tedavisi; ana, baba, vasisi, bakım ve gözetimini üstlenen kimseler ya da haklarında bakım ve barınma tedbiri verilmiş ise bu tedbiri yerine getirmekle yükümlü kurum ya da kuruluşlarca belirlenen sağlık kurumlarına gönderilmeleri ile sağlanır. Gerektiğinde kolluk birimlerinden güvenliğin sağlanması için yardım istenebilir.

(15) Sağlık tedbiri, Sağlık Bakanlığı tarafından yerine getirilir.

Bakım ve barınma tedbirleri ile ilgili yardım ve destek talebi

MADDE 17 – (1) Bakım ve barınma tedbirlerinin yerine getirilmesi sırasında ihtiyaç duyulan kolluk hizmetleri ilgili birimlerden talep edilir. Kolluk birimleri, bu talepleri geciktirmeksizin yerine getirir.

(2) Bakım ve barınma tedbir kararı alınan kişiler ile çocukların rehabilitasyonu, eğitimi ve diğer bakanlıkların görev alanına giren hususlarla ilgili olarak Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından yapılan her türlü yardım ve destek talepleri Millî Eğitim Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, ilgili diğer bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşları tarafından geciktirilmeksizin yerine getirilir.

Tedbir kararlarının uygulanması, takibi ve denetimi

MADDE 18 – (1) Tedbir kararlarını yerine getirmekle görevli kişi, kurum veya kuruluşlarca, bu tedbir kararlarının nasıl yerine getirileceği konusunda bir plân hazırlanarak uygulamaya konulur. Bu plân çocuğun teslim edildiği ya da teslim alındığı tarihten itibaren en geç on gün içerisinde mahkeme veya çocuk hâkiminin onayına sunulur. Mahkeme veya çocuk hâkimi, gerektiğinde uygulama plânının değiştirilmesini isteyebilir.

(2) Uygulama plânı hazırlanırken çocuk hakkında düzenlenmiş sosyal inceleme raporundan da yararlanılabilir.

(3) Uygulama plânında, kararın uygulanmasından sorumlu kişi, tedbirin türü ve süresi, tedbirin uygulanmasında hangi kurumlarla işbirliği yapılacağı ve hangi hizmetlerin sağlanacağı, nelerin amaçlandığı ve ilerlemenin nasıl ölçüleceğine ilişkin bilgilere yer verilir.

(4) Tedbir kararını veren mahkeme veya çocuk hâkimi, tedbir kararlarının uygulanmasını, tedbirden beklenen gayenin gerçekleşip gerçekleşmediğini, uygulanan tedbirin çocuğun gelişimini hangi yönde etkilediğini en geç üçer aylık sürelerle incelettirir.

(5) Tedbirlerin uygulanmasına ilişkin inceleme, mahkemede görevli sosyal çalışma görevlilerine yaptırılır.

(6) Hakkında bakım ve barınma tedbiri kararı verilen ve Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumunda bulunan çocukla ilgili inceleme görevi öncelikle bu kurumda çalışan sosyal çalışma görevlilerine yaptırılır. Ancak, çocuğun yüksek yararının gerektirdiği durumlarda inceleme görevi mahkemeye atanan sosyal çalışma görevlilerine de yaptırılabilir.

(7) Sosyal çalışma görevlilerinin bulunmaması veya görevin bunlar tarafından yapılmasında fiili ya da hukukî bir engel bulunması hâlinde, Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasında öngörülen nitelikleri haiz olmak şartıyla diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan veya serbest meslek icra eden sosyal çalışma görevlileri, inceleme için görevlendirilebilir.

(8) Sosyal çalışma görevlilerinin görev alanı haricinde başka bir uzmanlık dalına ihtiyaç duyulması hâlinde, Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasında öngörülen nitelikleri haiz olmak şartıyla mahkemece, diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar ile serbest meslek icra edenlere de inceleme yapma görevi verilebilir.

(9) Yedinci ve sekizinci fıkralarda sayılanlar arasından temin edilemediği takdirde inceleme yaptırmak için denetimli serbestlik görevlisi olarak istihdam edilen sosyal çalışma görevlisinden de yararlanılabilir.

(10) Görevlendirme yapılırken bilirkişilerin iş durumu gözetilerek 1/6/2005 tarihli ve 25832 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Adalet Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre hazırlanan listelerden yararlanılır.

(11) Yedinci, sekizinci ve dokuzuncu fıkralara göre yapılan görevlendirmelerde, incelemeyi yapanlara mahkeme veya çocuk hâkimi tarafından bilirkişilik esasları çerçevesinde tayin edilecek ücret Cumhuriyet başsavcılığının suçüstü ödeneğinden ödenir.

(12) İncelemeyi yapan sosyal çalışma görevlisi ya da uzman, inceleme sonucunda bir rapor düzenleyerek on gün içinde mahkemeye veya hâkime verir. Gerekli görüldüğünde raporu düzenleyen uzman dinlenebilir. Rapor yeterli görülmezse yeniden inceleme yaptırılır.

(13) Kanunda yazılı tedbirlerin uygulanması amacıyla özel ve resmî kişi, kurum ve kuruluşlarca verilecek hizmetler, Kanunun ilgili tedbiri yerine getirmekle sorumlu tuttuğu Bakanlığın denetiminde yürütülür. Ancak bu tedbirlerin yerine getirilmesinde ceza infaz kurumlarına herhangi bir görev yüklenemez.

(14) Haklarında bakım veya barınma tedbiri kararı verilen ve uygulanması amacıyla kurum ve kuruluşlara teslim edilen çocuklara ilişkin nakiller, kuruluştan izinsiz ayrılan çocuklara ilişkin işlemler ile izin, ziyaret, harçlık, giyim-kuşam, kırtasiye ve benzeri işlemler, tedbiri uygulayan kurum veya kuruluşların kendi mevzuatı çerçevesinde yürütülür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Koordinasyon

Merkezî Koordinasyon

MADDE 19 – (1) Koruyucu ve destekleyici tedbirlerin yerine getirilmesinde kurumların koordinasyonu Adalet Bakanlığınca sağlanır.

(2) Koordinasyonun sekretarya hizmetleri Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı tarafından yürütülür.

(3) Koruyucu ve destekleyici tedbirlerin yerine getirilmesinde kurumların koordinasyonunu sağlamak üzere Adalet Bakanlığı müsteşarının veya görevlendireceği bir

müsteşar yardımcısının başkanlığında; İçişleri Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müsteşar yardımcıları, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü ile Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü ve Eğitim Dairesi Başkanının katılımı ile gerek görülen hâllerde toplantı düzenlenerek gündeme alınan konular görüşülür.

(4) İlgili özel veya kamu kurum ve kuruluşları ile sivil toplum kuruluşlarının konulara ilişkin görüşleri alınabileceği gibi temsilcileri de toplantıya çağrılabilir.

(5) Toplantının gündemi, Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı tarafından hazırlanır ve on beş gün önce toplantıya katılacaklara bildirilir. Tedbir kararlarını uygulamakla görevli kurumlar, uygulamada karşılaştıkları sorunları ve çözüm önerilerini Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığına yazılı olarak bildirerek, toplantı gündemine alınmasını teklif edebilirler.

(6) Toplantıda tavsiye niteliğinde alınan kararlar, tedbir kararlarını uygulamakla görevli kurumlar tarafından değerlendirilerek genelge veya duyuru hâlinde teşkilatlarına bildirilebilir.

(7) Adalet Bakanlığınca koruyucu ve destekleyici tedbirlerin yerine getirilmesinde kurumlar arasında bağlantı, uyum, düzen sağlama ve eşgüdüm hâlinde; kanunda yazılı tedbirlere işlerlik kazandırmak ve uygulanmasını sağlamak üzere temel ilkeler ve ihtiyaçlar belirlenerek ilgili kurum ve kuruluşlara iletilir, gerekli tedbirlerin alınması sağlanır.

(8) İl ve ilçelerden gelen teklifler ve konuyla ilgili istatistikler Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı tarafından değerlendirilerek koordinasyon toplantısına sunulur. Bu doğrultuda kısa ve uzun vadeli politikalar geliştirilir, yasal ve idarî tedbirlere ilişkin teklifler hazırlanır. Kurumların hazırladıkları çalışma ve projeler görüşülerek karara bağlanır.

İllerde koordinasyon

MADDE 20 – (1) İllerde koruyucu ve destekleyici tedbirlerin yerine getirilmesinde kurumlar arasında bağlantı, uyum, düzen ve eşgüdüm; vali veya vali yardımcısının başkanlığında, Cumhuriyet başsavcısı veya görevlendireceği Cumhuriyet başsavcı vekili ya da Cumhuriyet savcısı ile il emniyet müdürü, il jandarma komutanı, il millî eğitim müdürü, il sağlık müdürü, büyükşehir, il ve merkez ilçe belediye başkanları, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürü, olmadığı yerlerde Türkiye İş Kurumu il müdürü, gençlik ve spor il müdürü, sosyal hizmetler il müdürü, il özel idaresi müdürü ya da görevlendirecekleri yardımcıları veya vekilleri, denetimli serbestlik ve yardım merkezî şube müdürü ve baro temsilcisi marifetiyle yerine getirilir.

(2) Gerek görülen hâllerde toplantı düzenlenerek gündeme alınan konular görüşülür. İstekleri hâlinde üniversiteler, Kanunda yazılı tedbir kararlarını almaya yetkili mahkeme hâkimleri ile davet edilen sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri de toplantıya katılabilirler. Toplantı gündemi valinin görüş ve direktifleri ile diğer kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak sosyal hizmetler il müdürlüğünce hazırlanır. Toplantı gündemi ve günü sekretarya görevini yürüten koordinatör birim tarafından bu kişilere on beş gün önceden bildirilir.

(3) Valinin ya da görevlendireceği vali yardımcısının tedbir kararının yerine getirilmesinde koordinasyona ilişkin emir ve talepleri ile toplantıda alınan kararlar; ilgili kişi, kurum ve kuruluşlarca uygulanır.

(4) İllerde koordinasyonun sekretarya hizmetleri sosyal hizmetler il müdürlüğü tarafından yürütülür.

(5) İllerde valiliklerce;

a) Koruyucu ve destekleyici tedbirlerin eşgüdüm hâlinde yerine getirilmesini sağlamak üzere Kanunda öngörülen tedbir ve hizmetlerin hızlı, etkili, amaca uygun ve verimli yürütülmesi,

b) Tedbir kararlarının yerine getirileceği kurumların yapısı ve özellikleri ile tedbir kararlarını uygulayacak kişilerin tespit edilerek mahkemelerin bilgilendirilmesi,

c) Kanunun 6 ve 9 uncu maddelerine göre, çocuğun ihbarı ve Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna teslimi ile başlayan süreçte; çocuğun tedavisi ve sosyal inceleme

raporu ile benzeri hizmetlerin yerine getirilmesi için mekan ve personel tahsisi dahil olmak üzere gereken tüm tedbirlerin alınması, sağlanır.

İlçelerde koordinasyon

MADDE 21 – (1) İlçelerde koruyucu ve destekleyici tedbirlerin yerine getirilmesinde kurumların koordinasyonu, 20 nci madde hükümlerine göre kaymakamlıkca yerine getirilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Tedbir Kararlarının Kaydı, Tutulacak Defterler ve Kartonlar

Tedbir kararlarının kaydı ve işlemlerin başlatılması

MADDE 22 – (1) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararları, hâkim veya mahkemelerce tutulacak koruyucu ve destekleyici tedbir kararları defterine kaydedilir.

(2) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarını yerine getirmekle görevli kişi, kurum veya kuruluşlar, mahkeme veya hâkim tarafından verilen kararın kendilerine bildirildiği veya tebliğ edildiği tarihten itibaren çocuğu teslim alarak derhâl gerekli işlemleri başlatır.

(3) Çocuğun bulunamaması hâlinde durum ilgili kolluk birimlerine bildirilir. Mahkeme veya çocuk hâkimi tedbir kararının yerine getirilmesi için çocuğun bulunması ve ilgili kuruma tesliminin kolluğun çocuk birimi tarafından sağlanmasına karar verebilir. 1/6/2005 tarihli ve 25832 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliğinin 5 inci maddesi hükmü saklıdır. Yakalanan çocuklar ilgili kurumlara teslim edilir. Tedbir kararını uygulayacak kurumlar çocuğun teslim alınması için kolluk birimleri ile işbirliği ve koordinasyon içerisinde hareket ederek gerekli önlemleri alır.

(4) Haklarında bakım veya barınmaya ilişkin tedbir kararı alınan ve tedbirin uygulanacağı kurum veya kuruluşa teslim edilen çocukların, izinsiz olarak kurum veya kuruluştan ayrılmaları durumunda tutanak tutulur. Durum, en seri iletişim araçları ile kolluk birimine bildirilir. Bildirim, en kısa sürede yazılı hâle getirilir. Ayrıca mahkeme veya çocuk hâkimine de bilgi verilir. Bu durumda yukarıdaki fıkraya göre hareket edilir.

Koruyucu ve destekleyici tedbir kararları defteri

MADDE 23 – (1) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararları defteri; koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarının aksamayacak şekilde yerine getirilmesini sağlamak amacıyla tedbir kararını veren mahkeme veya çocuk hâkimince tutulan bir defterdir.

(2) Bu defter; sıra numarası, hakkında tedbir uygulanan çocuğun Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası, kimliği, kararın tarih ve numarası, tedbirin türü, süresi, kararın gönderildiği tarih, kararı uygulayacak kurum, kararın uygulanmasına başlanıldığı, bitirildiği tarih ve yapılan işlem ile düşünceler sütunlarını içerir.

(3) Bir hüküm ile aynı çocuk hakkında birden fazla koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilmesi hâlinde bu tedbirlere ait kararlar ayrı ayrı numaralara kaydedilir.

Koruyucu ve destekleyici tedbir kararları kartonu

MADDE 24 – (1) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararları kartonu; çocuk hâkimi veya mahkemelerce verilen, koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarının düzenli bir şekilde tarih ve karar sırasıyla konulduğu kartondur.

(2) Bu kartonlara konulacak karar nüshâlarında ilgisine göre hâkim veya mahkeme başkanı ile zabıt katibinin imzalarının ve mahkeme mührünün bulunması zorunludur.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Hizmet içi eğitim

MADDE 25 – (1) Korunma ihtiyacı olan veya suça sürüklenen çocuklar hakkında verilen koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarının uygulanmasında; olumlu sonuçların alınması, çalışanların kapasitelerinin geliştirilmesi amacıyla hizmet içi eğitim programları düzenlenir. Bu programlar gerektiğinde tedbir kararlarını yerine getirmekle görevli kurumlarla işbirliği hâlinde yapılır.

(2) Çocuk birimlerinde görevli kolluk personeline, kendi kurumları tarafından çocuk hukuku, çocuk suçluluğunun önlenmesi, çocuk gelişimi ve psikolojisi, sosyal hizmet gibi konularda eğitim verilir. Kolluğun ihtiyaç duyduğu alanlarda eğitim talepleri konusunda, Adalet Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu il teşkilâtları ve üniversitelerden gerekli destek sağlanır.

(3) Bu eğitimlerde; mevzuat hükümleri, kurumlar arası işbirliği, meslekî uygulamalar, çocuğun psiko-sosyal durumu ve gelişimi, mülakat teknikleri, çocuğun ihmal ve istismarı gibi ihtiyaç duyulan konulara da yer verilir.

Gizlilik

MADDE 26 – (1) Çocuklara ilişkin koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarının alınması ile uygulanmasına ilişkin tüm süreçlerde çocuğun avukatı hariç olmak üzere çocuğun kimliği, adresi, fotoğrafları, yaşadığı travmalar gibi çocuğa ve yakınlarına ait her türlü bilgi ve bu bilgilerin yer aldığı rapor ve belgeler ile kayıtlar gizli tutulur. Yazışmalar gizlilik ilkesine uygun bir şekilde gerçekleştirilir.

Giderler

MADDE 27 – (1) Koruyucu ve destekleyici tedbirlerin uygulanmasından doğan giderler, Kanunun 45 inci maddesinin ikinci fıkrasındaki hâller saklı kalmak kaydıyla, tedbiri yerine getirmekle yükümlü kurumlar tarafından karşılanır.

Malî hükümler

MADDE 28 – (1) Kanun kapsamındaki tedbirleri uygulayan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumunda görevli sosyal çalışma görevlilerine almakta oldukları aylıklarının brüt tutarının yüzde ellisi oranında aylık ödenek verilir.

Elektronik ortamda kayıt

MADDE 29 – (1) Elektronik ortamda kayıtların tutulmasına başlandığı takdirde, defterlerle birlikte tüm kayıt ve bilgiler ayrıca elektronik ortamda tutulur ve saklanır. Elektronik ortamda tutulan kayıtların ihtiyacı karşıladığının tespiti hâlinde, kayıtların yazılı olarak tutulması uygulamasından vazgeçilebilir.

Yürürlük

MADDE 30 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 31 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakan ile Adalet Bakanı birlikte yürütür.

[R.G. 24 Aralık 2006 – 26386]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

ÇOCUK KORUMA KANUNUNUN UYGULANMASINA İLİŞKİN USÛL VE ESASLAR HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, korunma ihtiyacı olan veya suça sürüklenen çocukların korunması, haklarının ve esenliklerinin güvence altına alınması ile Çocuk Koruma Kanununun uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, denetim altına alınmasına karar verilen, korunma ihtiyacı olan ve suça sürüklenen çocuklar hakkında yürütülecek uygulamalar ile sosyal inceleme raporlarına ve suça sürüklenen çocukların soruşturma ile yargılama usûllerine ilişkin

kuralların uygulanmasına ve bu konuyla ilgili olarak görev yapanların hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimine dair usûl ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 32 ve 47 nci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

a) Çocuk: Daha erken yaşta ergin olsa bile, onsekiz yaşını doldurmamış kişiyi; bu kapsamda,

1) Korunma ihtiyacı olan çocuk: Bedensel, zihinsel, ahlâkî, sosyal ve duygusal gelişimi ile kişisel güvenliği tehlikede olan, ihmal veya istismar edilen ya da suç mağduru çocuğu,

2) Suça sürüklenen çocuk: Kanunlarda suç olarak tanımlanan bir fiili işlediği iddiası ile hakkında soruşturma veya kovuşturma yapılan ya da işlediği fiilden dolayı hakkında güvenlik tedbirine karar verilen çocuğu,

b) Çocuk hâkimi: Hakkında kovuşturma başlatılmış olanlar hariç, suça sürüklenen çocuklarla korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında uygulanacak tedbir kararlarını veren çocuk mahkemesi hâkimini,

c) Kanun: 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu,

d) Kurum: Bu Yönetmelik kapsamındaki çocuğun bakılıp gözetildiği, hakkında verilen tedbir kararlarının yerine getirildiği resmî veya özel kurumları,

e) Mahkeme: Çocuk mahkemeleri ile çocuk ağır ceza mahkemelerini, çocuk mahkemesi bulunmayan yerlerde aile ya da asliye hukuk mahkemeleri ile ceza mahkemelerini,

f) Sosyal çalışma görevlisi: Psikolojik danışmanlık ve rehberlik, psikoloji, sosyal hizmet alanlarında eğitim veren kurumlardan mezun meslek mensuplarını,

g) Denetim görevlisi: Denetimli serbestlik ve yardım merkezlerinde kadrolu veya geçici olarak görev yapan psikolog, sosyal çalışmacı, sosyolog ve öğretmeni,

h) Şube Müdürlüğü: Taşra teşkilâtındaki denetimli serbestlik ve yardım merkezî şube müdürlüğünü,

i) Büro: Şube müdürlüğü bulunmayan ilçelerde denetimli serbestlik ve yardım hizmetlerini yürütmek üzere şube müdürlüğüne bağlı olarak kurulan büroyu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Soruşturma ve Kovuşturma

Soruşturma

MADDE 5 – (1) Suça sürüklenen çocuk hakkındaki soruşturma, çocuk bürosunda görevli Cumhuriyet savcısı tarafından bizzat yapılır. Gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde, soruşturma çocuk bürosunda görevli olmayan Cumhuriyet savcıları tarafından da yerine getirilebilir.

(2) Çocuk mahkemeleri ile çocuk ağır ceza mahkemeleri bulunmayan yerlerde, bu mahkemeler kurulup göreve başlayıncaya kadar çocuklar tarafından işlenen suçlara ait soruşturmalar Cumhuriyet başsavcılığının iş bölümünde gösterilen Cumhuriyet savcısı tarafından yapılır.

(3) Mahkemelerin yargı çevresi dikkate alınarak, suçun işlendiği yerin bağlı olduğu ağır ceza mahkemesi ile bağlı bulunduğu çocuk mahkemesi veya çocuk ağır ceza mahkemesi farklı yerlerde bulunduğu takdirde, Cumhuriyet savcısı çocuk hakkında düzenlediği soruşturma evrakını, çocuk mahkemesine veya çocuk ağır ceza mahkemesine dava açılmak üzere bu yer Cumhuriyet başsavcılığına fezleke düzenleyerek gönderir.

(4) Suça sürüklenen çocuğun ifadesinin alınması veya çocuk hakkındaki diğer işlemler sırasında, çocuğun yanında sosyal çalışma görevlisi bulundurulabilir.

(5) Mağdur çocuğun tanık olarak dinlenmesi hâlinde, yemin hariç, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklığa ilişkin hükümleri uygulanır.

(6) İşlenen suçun etkisiyle psikolojisi bozulmuş mağdur çocuk, bu suça ilişkin soruşturmada tanık olarak bir defa dinlenebilir. Maddî gerçeğin ortaya çıkarılması açısından zorunluluk arz eden haller saklıdır.

(7) Mağdur çocuğun tanık olarak dinlenmesi sırasında psikoloji, psikiyatri, tıp veya eğitim alanında uzman bir kişi bulundurulur. Bunlar hakkında bilirkişilere ilişkin hükümler uygulanır.

(8) Cumhuriyet savcısı soruşturmayı yürütürken aynı zamanda tedbir kararı alınabilmesi için korunma ihtiyacı olan çocuğu, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna bildirmekle yükümlüdür. Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu gerekli incelemeyi derhâl yapar. Koruyucu ve destekleyici tedbir kararı alınması gereken hâllerde, il veya ilçe sosyal hizmetler müdürlüğüne çocuk hakkında bu Yönetmeliğin 21 inci maddesine uygun olarak hazırlanacak sosyal inceleme raporu, talep yazısı ekinde mahkemeye veya çocuk hâkimine sunulur. Kurum, aynı zamanda yaptığı inceleme sonucunda hazırladığı sosyal inceleme raporunun bir örneğini soruşturmayı yapan Cumhuriyet savcılığına gönderir. Cumhuriyet savcısı da soruşturma sırasında gerekli gördüğünde çocuk hâkiminden koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilmesini isteyebilir.

(9) Çocuklar hakkında, yakalama, gözaltına alma ve ifade almaya ilişkin hususlarda 1/6/2005 tarihli ve 25832 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliğinin çocuklara ilişkin hükümleri uygulanır.

(10) Fiili işlediği sırada oniki yaşından küçük çocuklar ile onbeş yaşını doldurmamış sağır ve dilsizlerin işledikleri iddia olunan suçlara dair delillerin toplanması veya başka fail ya da failerin bulunup bulunmadığının belirlenmesine ilişkin olarak yukarıdaki esaslar dahilinde soruşturma yapılabilir.

(11) Görünüş itibarıyla oniki yaşından büyük olup, nüfus kaydına göre oniki yaşından küçük çocuklar ile çocuğun nüfusa kayıtlı yaşının gerçek yaşı olmadığına başka bir şekilde anlaşılması hâlinde; çocuğun yaşı hukuk mahkemesi nezdinde dava açılıp düzeltilmeden kamu davası açılmaz.

Çocuğun gözaltında tutulması

MADDE 6 – (1) Gözaltına alınan çocuklar, kolluğun çocuk biriminde tutulur.

(2) Kolluğun çocuk biriminin bulunmadığı yerlerde çocuklar, yukarıda belirtilen hususlara uygun olarak, gözaltına alınan yetişkinlerden ayrı bir yerde tutulur.

İştirak hâlinde işlenen suçlar

MADDE 7 – (1) Çocukların yetişkinlerle birlikte suç işlemesi hâlinde, adli kolluk tarafından çocuklar hakkında ayrı evrak düzenlenir, soruşturma ve kovuşturma ayrı yürütülür.

(2) Bu hâlde de çocuklar hakkında gerekli tedbirler uygulanmakla beraber, mahkeme lüzum gördüğü takdirde çocuk hakkındaki yargılamayı genel mahkemedeki davanın sonucuna kadar bekletebilir.

(3) Davaların birlikte yürütülmesinin zorunlu görülmesi hâlinde, genel mahkemelerde, yargılamanın her aşamasında, mahkemelerin uygun bulması şartıyla birleştirme kararı verilebilir.

a) Birleştirme kararı verilmesinin genel mahkemeler tarafından istenildiği hâllerde; çocuk hakkında davayı yürüten mahkeme davaların birleştirilmesini uygun bulursa genel mahkeme iki davanın birleştirilmesine dair ara kararı vererek, bunu çocuk hakkındaki davayı görmekte bulunan mahkemeye bildirir. Bunun üzerine çocuk mahkemesi de birleştirme kararı vererek dosyasını esastan kapatır ve genel mahkemeye gönderir. Bu takdirde birleştirilen davalar genel mahkemelerde görülür.

b) Birleştirme kararı verilmesinin çocuk hakkında davayı yürüten mahkeme tarafından istenildiği hâllerde; genel mahkeme davaların birleştirilmesini uygun bulursa iki davanın birleştirilmesine dair ara kararı vererek, bunu çocuk hakkındaki davayı görmekte bulunan mahkemeye bildirir. Bunun üzerine çocuk mahkemesi de birleştirme kararı vererek dosyasını esastan kapatır ve genel mahkemeye gönderir. Bu takdirde birleştirilen davalar genel mahkemelerde görülür.

Çocuğun nakli

MADDE 8 – (1) Çocuklara zincir, kelepçe ve benzeri aletler takılamaz. Ancak; zorunlu hâllerde çocuğun kaçmasını, kendisinin veya başkalarının hayat veya beden bütünlükleri bakımından doğabilecek tehlikeleri önlemek için kolluk tarafından gerekli önlem alınabilir.

Adli kontrol

MADDE 9 – (1) Suça sürüklenen çocuklar hakkında soruşturma veya kovuşturma evrelerinde adli kontrol tedbiri olarak 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinde sayılanlar ile aşağıdaki tedbirlerden bir ya da birkaçına karar verilebilir:

- a) Belirlenen çevre sınırları dışına çıkmamak,
- b) Belirlenen bazı yerlere gidememek veya ancak bazı yerlere gidebilmek,
- c) Belirlenen kişi ve kuruluşlarla ilişki kurmamak.

Adli kontrol tedbirlerine uymama

MADDE 10 – (1) Adli kontrol tedbirlerinden sonuç alınamaması, sonuç alınamayacağına anlaşılması veya tedbirlere uyulmaması durumunda suça sürüklenen çocuk hakkında yetkili yargı mercii tarafından tutuklama kararı verilebilir ya da adli kontrolün içeriğini oluşturan yükümlülükler bütünüyle veya kısmen kaldırılabilir, değiştirilebilir veya bunlardan bazılarını uymaktan geçici olarak muaf tutulabilir.

Tutuklama yasağı

MADDE 11 – (1) Onbeş yaşını doldurmamış çocuklar hakkında üst sınırı beş yılı aşmayan hapis cezasını gerektiren fiillerinden dolayı tutuklama kararı verilemez.

Adli kontrol tedbirlerinin yerine getirilmesi

MADDE 12 – (1) Adli kontrol yükümlülüklerinin yerine getirilmesinde, 20/12/2005 tarihli ve 26029 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan, Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Yönetmeliği hükümleri uygulanır.

Kovuşturma

MADDE 13 – (1) Çocukların duruşmaları kapalı yapılır; hüküm de kapalı duruşmada açıklanır. Çocuk, velisi, vasisi, mahkemece görevlendirilmiş sosyal çalışma görevlisi, çocuğun bakımını üstlenen aile ve kurumda bakılıyorsa kurumun temsilcisi duruşmada hazır bulunabilir.

(2) Kovuşturma sırasında onsekiz yaşını doldurmuş çocuklar hakkında yargılama açık yapılır, hükümde açık tefhim edilir. Ancak, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 182 nci maddesinin ikinci fıkrasında belirlenen koşulların varlığı hâlinde duruşmanın kapalı yapılmasına mahkemece karar verilebilir.

(3) Mahkeme veya hâkim, çocuğun sorgusu veya çocuk hakkındaki diğer işlemler sırasında çocuğun yanında sosyal çalışma görevlisi bulundurabilir. Sosyal çalışma görevlisi, çocuğa bu süreçte haklarını öğretmek, yargılama süreci hakkında bilgilendirmek ve kendini güvende hissetmesi, süreci anlaması ve görüşlerini serbestçe ifade etmesi için ona yardım etmekle görevlidir.

(4) Mağdur çocuğun tanık olarak dinlenmesi hâlinde, yemin hariç, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklığa ilişkin hükümleri uygulanır.

(5) İşlenen suçun etkisiyle psikolojisi bozulmuş mağdur çocuk, bu suça ilişkin kovuşturmada tanık olarak bir defa dinlenebilir. Maddî gerçeğin ortaya çıkarılması açısından zorunluluk arz eden haller saklıdır.

(6) Mağdur çocuğun tanık olarak dinlenmesi sırasında psikoloji, psikiyatri, tıp veya eğitim alanında uzman bir kişi bulundurulur. Bunlar hakkında bilirkişilere ilişkin hükümler uygulanır.

(7) Duruşmalarda hazır bulunan çocuk, yararı gerektirdiği takdirde duruşma salonundan çıkarılabileceği gibi sorgusu yapılmış çocuğun duruşmada hazır bulundurulmasına da gerek görülmeyebilir.

(8) Çocuk mahkemeleri ile çocuk ağır ceza mahkemeleri bulunmayan yerlerde, bu mahkemeler kurulup göreve başlayıncaya kadar çocuklar tarafından işlenen suçlara ait kovuşturmalar görevli mahkemelerce Kanun ve ilgili yönetmelik hükümlerine göre yapılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cumhuriyet Savcılığı ve Kolluk

Cumhuriyet savcılığı çocuk bürosu

MADDE 14 – (1) Cumhuriyet başsavcılıklarında bir çocuk bürosu kurulur. Cumhuriyet başsavcısınınca, bu büroda Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında öngörülen nitelikleri haiz olanlar arasından yeterli sayıda Cumhuriyet savcısı görevlendirilir.

(2) Ayrıca, büroda görevli Cumhuriyet savcıları ile çalışmak, büro görevlerini Kanunun 4 üncü maddesine uygun olarak yerine getirmek üzere bir müdür ve yeterli sayıda zabıt kâtabi görevlendirilir.

Cumhuriyet savcılığı çocuk bürosunun görevleri

MADDE 15 – (1) Çocuk bürosunun görevleri şunlardır:

a) Suça sürüklenen çocuklar hakkındaki soruşturma işlemlerini yürütmek,
b) Çocuklar hakkında tedbir alınması gereken durumlarda, gecikmeksizin tedbir alınmasını sağlamak,

c) Korunma ihtiyacı olan, suç mağduru veya suça sürüklenen çocuklardan yardıma, eğitime, işe, barınmaya ihtiyacı olan veya uyum güçlüğü çekenlere ihtiyaç duydukları destek hizmetlerini sağlamak üzere, ilgili kamu kurum ve kuruluşları ve sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği içinde çalışmak, bu gibi durumları çocukları korumakla görevli Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna veya diğer kurum ve kuruluşlara bildirmek,

d) Çocuk Koruma Kanununa Göre Verilen Koruyucu ve Destekleyici Tedbir Kararlarının Uygulanması Hakkında Yönetmelik hükümleri gereğince il veya ilçe koordinasyon makamları ile işbirliği içinde çalışmak,

e) Çocuk Koruma Kanununda ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek.

(2) Gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde, bu görevler çocuk bürosunda görevli olmayan Cumhuriyet savcıları tarafından da yerine getirilebilir.

Kolluğun çocuk birimi

MADDE 16 – (1) Çocuklarla ilgili kolluk görevi, öncelikle kolluğun çocuk birimleri tarafından yerine getirilir.

(2) Kolluk bünyesinde çocuklarla ilgili işlemlerin yürütülmesi sırasında, bunların soruşturma nedeniyle kolluk biriminde bulunan yetişkinlerle karşılaşmalarının engellenmesi için gerekli tedbirler alınır.

(3) Kolluğun çocuk birimi, korunma ihtiyacı olan veya suça sürüklenen çocuklar hakkında işleme başlandığında durumu, derhal çocuğun veli veya vasisine ya da çocuğun bakımını üstlenen kimseye, baroya ve Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna, çocuk resmî veya özel bir kurumda kalıyorsa ayrıca kurum temsilcisine bildirir. Ancak, çocuğu suça azmettirdiğinden veya istismar ettiğinden şüphelenilen yakınlarına bilgi verilmez. Keyfiyet, soruşturma dosyası içine konulmak üzere tutanak altına alınarak derhâl Cumhuriyet savcısına bildirilir.

(4) Çocuğun yararı aksini gerektirmediği takdirde kollukta bulunduğu süre içerisinde yanında yakınlarından birinin devamlı olarak bulunmasına imkân sağlanır. Çocuğu suça azmettirdiğinden veya istismar ettiğinden şüphelenilen yakınları yanında bulundurulmaz. Keyfiyet hazırlanan tutanağa yazılarak adlî veya idarî makamlara sevk edilen evraka eklenir.

(5) Kolluğun çocuk birimi, suça sürüklenen çocuğun aileye teslimini gerektiren hâllerde; çocuğun teslim edileceği veli, vasi, kanunî temsilci veya bakımını üstlenen kimseleri bulamaz ya da bunların çocuğu suça azmettirdiğinden veya istismar ettiğinden şüphelendiğinde bu kişilere teslim edemez. Cumhuriyet savcısının talimatını alarak Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna teslim eder.

(6) Kolluk görevlisi, teslim ettiği çocuğun veli, vasi, kanunî temsilcisi veya bakımını üstlenen kimselerin çocuğa yeterli rehberliği sunamadığı veya çocuğu yeterince gözetemediği hususlarında bilgi edinmesi hâlinde durumu Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna derhâl bildirir.

(7) Korunma ihtiyacı içinde olan çocuğun bulunduğu bildiri, tespiti veya hakkında acil korunma kararı almak için beklemenin çocuğun yararına aykırı olacağını gösteren nedenlerin varlığı, çocuğun teslim edileceği veli, vasi, kanunî temsilcisi veya bakımını üstlenen kimselerin sosyal, ekonomik ve kültürel durumu ile yörenin örf ve âdetleri dikkate alınarak, çocuğun yaşama, gelişme, korunma ve katılım hakları ile yarar ve esenliğinin tehlikeye düşebileceğinin tespiti hâlinde; kolluğun çocuk birimi, durumun gerektirdiği önlemleri almak suretiyle çocuğun güvenliğini sağlar ve mümkün olan en kısa sürede Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna teslim eder. Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, kolluk tarafından getirilen çocukların derhâl teslim alınabilmesi için gerekli önlemleri alır. Kolluğun çocuk birimi, suç mağduru olan korunma ihtiyacı içinde olan çocuklar hakkında Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna teslim işlemini, Cumhuriyet savcısının talimatı doğrultusunda yapar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Sosyal İnceleme**

Sosyal çalışma görevlilerinin atanmaları ve çalışma esasları

MADDE 17 – (1) Her mahkemeye en az birer ve iş durumuna göre yeterli sayıda psikolojik danışmanlık ve rehberlik, psikoloji, sosyal hizmet alanlarında en az lisans düzeyinde eğitim veren kurumlardan mezun sosyal çalışma görevlisi Adalet Bakanlığı tarafından atanır. Atamada; çocuk ve aile sorunları ile çocuk hukuku ve çocuk suçluluğunun önlenmesi alanlarında lisansüstü eğitim yapmış olanlar tercih edilir.

(2) Sosyal inceleme raporları, öncelikle mahkemelere atanan birinci fıkrada sayılan görevliler tarafından düzenlenir. Ancak, Çocuk Koruma Kanununa Göre Verilen Koruyucu ve Destekleyici Tedbir Kararlarının Uygulanması Hakkında Yönetmeliğin 6 ve 7 nci maddesi hükümleri saklıdır. Kovuşturma sırasında çocuğun korunma ihtiyacı içinde olduğunun anlaşılması ve sosyal inceleme raporunun alınmamış olması hâlinde mahkemelerin rapor talepleri hakkında da Çocuk Koruma Kanununa Göre Verilen Koruyucu ve Destekleyici Tedbir Kararlarının Uygulanması Hakkında Yönetmeliğin 6 ncı maddesi hükmü uygulanır.

(3) Sosyal çalışma görevlilerinin bulunmaması veya görevin bunlar tarafından yapılmasında fiilî ya da hukukî bir engel bulunması hâlinde; birinci fıkrada öngörülen nitelikleri haiz olmak şartıyla diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan veya serbest meslek icra eden sosyal çalışma görevlileri, inceleme için görevlendirilebilir.

(4) Sosyal çalışma görevlilerinin görev alanı haricinde başka bir uzmanlık dalına ihtiyaç duyulması hâlinde, birinci fıkrada öngörülen nitelikleri haiz olmak şartıyla mahkemece, diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar ile serbest meslek icra edenler arasından görevlendirme yapılabilir.

(5) Üçüncü ve dördüncü fıkralarda sayılanlar arasından temin edilemediği takdirde inceleme yaptırmak için denetimli serbestlik görevlisi olarak istihdam edilen sosyal çalışma görevlisinden de yararlanılabilir.

(6) Görevlendirme yapılırken bilirkişilerin iş durumu gözetilerek 1/6/2005 tarihli ve 25832 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Adalet Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre hazırlanan listelerden yararlanılır.

(7) Üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralara göre yapılan görevlendirmelerde, incelemeyi yapanlara mahkeme veya çocuk hâkimi tarafından bilirkişilik esasları çerçevesinde tayin edilecek ücret Cumhuriyet başsavcılığının suçüstü ödeneğinden ödenir.

(8) Mahkemelere atanan sosyal çalışma görevlilerine Kanun kapsamındaki tedbir kararlarını yerine getirdikleri sürece almakta oldukları aylıklarının brüt tutarının yüzde ellisi oranında aylık ödenek verilir.

(9) Kanun kapsamındaki tedbirleri uygulayan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumunda görevli sosyal çalışma görevlilerine almakta oldukları aylıklarının brüt tutarının yüzde ellisi oranında aylık ödenek verilir.

(10) Hakkında sosyal inceleme yapılacak çocuğun, incelemeye tâbi tutulacak çevresi mahkemenin yetki alanı dışında ise, davayı gören mahkemenin talimatına bağlı olarak çocuğun bulunduğu yerdeki mahkemece inceleme yaptırılır. Büyükşehir belediye sınırları içinde kalan yerlerde bu inceleme, davayı gören mahkemeye bağlı olarak çalışan sosyal çalışma görevlilerince yapılabilir.

(11) Sosyal çalışma görevlileri, görevlerini yerine getirmek üzere yaptıkları masrafları belgeleyerek, görevlendirmeyi yapan mercie ibraz eder. Mercie tarafından onaylanan giderler, Cumhuriyet başsavcılığının suçüstü ödeneğinden ödenir.

Sosyal çalışma görevlisinin çalışma ilkeleri

MADDE 18 – (1) Sosyal çalışma görevlisi görevini yaparken Kanunda belirlenen temel ilkeler ve meslek etiği kuralları uyarınca hareket eder. Bu doğrultuda;

a) Görevlendirildiği çocukla, gereksinimi doğrultusunda yeterli süre ve sayıda görüşmekle,

b) Kollukta ve adlîyede yapılacak görüşmeleri; görüşmenin amaç ve niteliğine ve çocukların özellik ve gereksinimlerine uygun olarak düzenlenmiş mekanda ve biçimde yapmakla,

c) Görüşmeye başlamadan önce çocuğu görüşmenin amacı, hakları ve yükümlülükleri, görüşmenin sonuçları ve sosyal çalışma görevlisinin yasal yükümlülükleri hakkında bilgilendirmekle,

d) Çocuğun katılım hakkına saygı göstererek ve kendi görüşlerini serbestçe oluşturma yeteneğine veya yeterli idrak gücüne sahip olan çocuğun kendisi ile ilgili olarak alınacak kararlara katılımını sağlamakla,

e) Çocuğa ilişkin bilgi ve belgelerin, sosyal verilerin, amacı dışında işleme konulmaması veya kullanılmaması için çalışmalarını gizlilik ilkesine uyarak sosyal sırların korunması esasına göre sürdürmekle, verileri sadece yetkililere veya yetkilendirilen yerlere bildirmekle,

f) Çocuğa psiko-sosyal desteği sağlamak üzere gerekli rehberliği yapmak, çocuğun örselenmemesi için gerekli önlemleri almakla, yükümlüdür.

Sosyal çalışma görevlilerinin görevleri

MADDE 19 – (1) Sosyal çalışma görevlilerinin görevleri şunlardır:

a) Hâkim veya mahkemenin çocuk hakkında bir karar vermesinden önce onun içinde bulunduğu koşulları, çocuğun özelliklerini ve çocuğun toplumda yapıcı bir rol üstlenmesini ve yararlanılabilecek toplumsal kaynakları tanımasını sağlamak üzere görevlendirildikleri çocuk hakkında sosyal inceleme yapmak, hazırladıkları raporları kendilerini görevlendiren mercie sunmak,

b) Suça sürüklenen çocuğun ifadesinin alınması veya sorgusu sırasında adalet mekanizmasının işleyişinden olumsuz etkilenmesini önlemek amacıyla çocuğun yanında bulunmak, çocuğun hakları ile kendisine yöneltilen suçlama dahil olmak üzere yargılama süreci hakkında anlayabileceği bir dilde bilgilendirilmesini sağlamak, korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında da benzeri işlemleri ifa etmek,

c) Sosyal inceleme, gözetim ve denetim yapmasını engelleyen durumların ortaya çıkması hâlinde durumu derhal görevlendirildikleri mercie bildirerek gerekli önlemlerin alınmasını istemek,

d) Çocukla ilgili kararların yerine getirilmesinde veya çocuğun kapasitesinin araştırılması ile görevli adlî mercilerce tayin edilen uzmanlar dahil olmak üzere ilgili kurum ve kuruluş yetkilileri ile çocuk hakkındaki kararın amaca ulaşmasını sağlamak üzere işbirliği yapmak ve uzmanlık alanına giren konularda görüşlerini bildirmek suretiyle bu kişilere yardımcı olmak,

e) Kanun kapsamında mahkemeler, çocuk hâkimleri ve Cumhuriyet başsavcılıkları tarafından verilen diğer görevleri yapmak.

(2) Mahkeme ve hâkimler ile çocuk bürosunda görevli Cumhuriyet savcıları sosyal çalışma görevlilerinden aşağıdaki görevleri yapmalarını isteyebilir:

a) İşbirliği yapılabilecek toplumsal kaynakları ve işbirliği olanaklarını araştırmak ve geliştirmek,

b) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilen çocuk hakkında mahkeme veya çocuk hâkimince kendisine görev verildiği hâllerde kararın uygulanması, takibi ve denetimine ilişkin inceleme yapmak,

(3) İkinci fıkranın (b) bendi hükmü, sosyal çalışma görevlisinin denetim görevlisi olarak sahip olduğu görev ve yetkilerini ortadan kaldırmaz.

(4) Sosyal çalışma görevlileri, sosyal inceleme yaparken Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Millî Eğitim Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, yerel yönetimler ve bunların her türlü kuruluşları ile diğer kurum ve kuruluşlardan, yaptığı sosyal incelemenin amacına uygun olarak çocuk ve yakın çevresi ile çocuk hakkında uygulanabilecek koruyucu ve destekleyici tedbirin belirlenebilmesine yönelik ihtiyaç duyulan bilgi ve belgeleri isteme yetkisine sahiptir. İlgililer, sosyal çalışma görevlilerinin çalışmalarını sırasında kendilerine yardımcı olmak ve çocuk hakkında istenen bilgileri vermek zorundadır. Meslek sırrı kapsamındaki bilgiler istisnadır.

Sosyal inceleme talebi, yaptırılması ve değerlendirilmesi

MADDE 20 – (1) Kanun kapsamındaki çocuklar hakkında mahkemeler, çocuk hâkimleri veya Cumhuriyet savcılarınca gerektiğinde çocuğun bireysel özelliklerini ve sosyal çevresini gösteren inceleme yaptırılabilir. Soruşturma ve kovuşturma aşamalarında çocuğun, veli veya vasisi ya da müdafî veya bu kimselerin avukatları da mahkeme veya çocuk hâkimine müracaat ederek çocuk hakkında sosyal inceleme yapılmasını talep edebilirler.

(2) Fiili işlediği sırada oniki yaşını bitirmiş onbeş yaşını doldurmamış bulunan çocuklar ile onbeş yaşını doldurmuş ancak onsekiz yaşını doldurmamış sağır ve dilsizlerin işledikleri fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama yeteneğinin ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin olup olmadığının takdiri bakımından sosyal inceleme yaptırılması zorunludur.

(3) Fiili işlediği sırada oniki yaşını bitirmiş onbeş yaşını doldurmamış bulunan çocuklar ile onbeş yaşını doldurmuş ancak onsekiz yaşını doldurmamış sağır ve dilsizlerin işledikleri fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama yeteneğinin ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin olup olmadığını takdir yetkisi münhasıran mahkemeye aittir. Sosyal incelemeyi yapan bilirkişi, çocuğun içinde bulunduğu aile ortamı, sosyal çevre koşulları, gördüğü eğitim, fiziksel ve ruhsal gelişimi hakkında bir rapor düzenler. Hâkim, bu yaş grubuna giren çocuğun kusur yeteneğinin olup olmadığını takdir ederken, görevlendirdiği bilirkişinin hazırlamış bulunduğu raporda yer verilen gözlem, tespit ve değerlendirmeleri gözönünde bulundurur.

(4) İkinci ve üçüncü fıkralardaki hâllerde, hâkim veya mahkeme, sosyal inceleme raporu ile birlikte çocuğun işlediği fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin belirlenebilmesi amacıyla adlî tıp uzmanı, psikiyatrist ya da zorunluluk hâlinde uzman hekimden görüş alır.

(5) Derhâl tedbir alınmasını gerektiren acil durumlarda sosyal inceleme sonucu beklenmeden tedbir kararı verilebilir. Ancak sosyal inceleme daha sonra yaptırılarak, gerektiğinde tedbir konusunda verilen karar değiştirilebilir.

(6) İnceleme, kararda gösterilen sürede tamamlanmalıdır; gerektiğinde ek süre talep edilebileceği gibi kararda bir süre belirtilmemiş olması hâlinde incelemenin çocuğun durumunun aciliyetine uygun bir süre içerisinde tamamlanarak, raporun mahkemeye sunulmuş olması gerekir.

(7) Mahkeme veya çocuk hâkimi tarafından çocuk hakkında sosyal inceleme yaptırılmaması hâlinde, gerekçesi kararda gösterilir.

Sosyal inceleme raporları

MADDE 21 – (1) Sosyal inceleme raporlarında yapılan incelemenin özelliğine ve verilen görevin niteliğine göre aşağıdaki hususların tamamına veya bir kısmına yer verilir;

a) Hakkında inceleme yapılması talep edilen çocuğun;

1) Doğumundan başlayarak geçirdiği gelişim aşamaları,

2) Fiziksel, zihinsel, duygusal, sosyal ve moral gelişim özellikleri,

3) Ailesinin toplumsal, ekonomik ve kültürel durumu,

4) Aile bireyleri arasındaki ilişki,

5) Okul ve iş ortamı ile boş zamanlarını değerlendirdiği çevre,

6) İçinde bulunduğu hukukî durum ve adlî mercilerin müdahalelerini gerektiren olaylar,

7) İnceleme sırasında uzmanlar tarafından tespit edilen davranışları,

8) Suçluluklarına ve topluma uyumsuzluklarına veya korunmaya muhtaç olmalarına neden olan etkenler hakkında bilgiler,

b) Çocuğun fiziksel, psikolojik ve sosyal yönden incelenmesi sırasında elde edilen ve olayın açıklanması bakımından önemli görülen bilgiler,

c) Çocuk hakkında Kanunun 5 inci maddesinde gösterilen tedbirlerden hangisinin yararlı olacağına, tedbirin yanında denetim altına alınmasına gerek olup olmadığına dair öneriler,

d) Çocuk hakkındaki tedbir veya denetim kararlarının ne kadar süre ile uygulanması gerektiğine ilişkin öneriler,

e) Çocuklar ve ailelerine uygulanabilecek özel tretman veya psikiyatrik tedavi hususunda öneriler.

(2) Raporla çocuğun işlediği fiille ilgili olarak hukukî anlam ve sonuçları kavrayabilme ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin olup olmadığı hakkında sonuç değerlendirmesinde bulunulmaz.

(3) Sosyal inceleme raporu, suça sürüklenmiş çocuğun, işlediği fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin mahkeme tarafından takdirinde göz önünde bulundurulur.

Sosyal inceleme raporları hakkında bilgi edinme

MADDE 22 – (1) Sosyal inceleme raporunun birer örneğini çocuğun avukatı veya yasal temsilcisi Cumhuriyet savcısından, mahkemeden veya çocuk hâkiminden alabilir. Çocuğa raporun içeriği hakkında bilgi verilir. Ancak, söz konusu bilgi ve belgeler gizli tutulur, amacı dışında kullanılamaz.

(2) Çocuk ve avukatı hariç olmak üzere birinci fıkrada gösterilen kişilerin sosyal inceleme raporu hakkında bilgi sahibi olmasının çocuğun yararına aykırı olduğuna kanaat getirilirse, raporun incelenmesi kısmen veya tamamen yasaklanabilir. Ancak, sosyal inceleme raporlarından çocuğun bilgi sahibi olması hâlinde çocuğun psiko-sosyal gelişimini olumsuz yönde etkileyeceği kanaatine varıldığı takdirde çocuğun yarar ve esenliğinin gözetilmesi temel ilkesi nazara alınarak çocuğun gelişimini olumsuz yönde etkileyebilecek bilgileri içeren bilgi ve belgeler çocuğa verilmeyebilir.

(3) Tedbir kararlarını yerine getirmekle görevli kişi, kurum veya kuruluşlarca, bu tedbir kararlarının yerine getirilmesinde hazırlanacak uygulama plânına veya çocuk hakkında denetim altına alma kararı verilmiş ise denetim plânı, denetim raporu ve değerlendirme raporlarına esas olmak üzere; birinci ve ikinci fıkradaki ilkelere uymak şartıyla sosyal inceleme raporundan yararlanılabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Denetim

Denetim altına alma kararı

MADDE 23 – (1) Denetim altına alma kararı;

a) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilen çocuk hakkındaki kararın amacına ulaşmasını ve çocuğa etkili bir koruma ve gözetim hizmeti sunulmasını sağlamak üzere kararların yerine getirilmesinin izlenmesi ve denetlenmesini,

b) Kamu davasının açılmasının ertelenmesi veya hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilen çocuk hakkında mahkemece belirtilen koşullar ve süre içinde, denetim plânı doğrultusunda suça sürüklenen çocuğun toplumla bütünleşmesi açısından ihtiyaç duyduğu her türlü hizmet, program ve kaynakların sağlandığı toplum temelli bir uygulamayı,

ifade eder.

(2) Mahkeme veya çocuk hâkimi tarafından denetim altına alma kararı verilebilecek hâllerde, çocuğun; yetiştirilme şekli, kişisel özellikleri, yaşadığı çevre, bulunduğu ortam ve onun suça yönelmesine etkin davranışlar araştırılır.

Denetim görevlisinin görevlendirilmesi

MADDE 24 – (1) Suç tarihinde oniki yaşını bitirmiş suça sürüklenen çocuklar hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir kararı ile birlikte çocuğun denetim altına alınmasına karar verilmesi hâlinde; denetimli serbestlik ve yardım merkezî şube müdürlüğü veya bürosu tarafından bir denetim görevlisi görevlendirilir. Bu halde denetime ilişkin mahkeme kararı Cumhuriyet başsavcılığına gönderilir. Cumhuriyet başsavcılığınca denetimli serbestlik genel defterine kaydedildikten sonra şube müdürlüğü veya büroya iletilir. Şube müdürlüğü veya büro bu kararı çocukların denetimine ilişkin deftere kaydeder. Şube müdürlüğü veya büro tarafından görevlendirilen denetim görevlisi bu Yönetmeliğin 25 inci maddesinde belirtilen görevleri yerine getirir.

(2) Kamu davasının açılmasının ertelenmesi veya hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilen çocuğun denetim altına alınmasına karar verilmesi hâlinde; denetimli serbestlik ve yardım merkezî şube müdürlüğü veya bürosu tarafından bir denetim görevlisi görevlendirilir.

(3) Korunma ihtiyacı olan çocuklar veya suç tarihinde oniki yaşını bitirmemiş suça sürüklenen çocuklar ile çocuğun aileye teslimi yönünde karar verilmesi hâlinde, bu çocuklar hakkında denetim görevi gözetim esaslarına göre Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından yerine getirilir. Bu hâlde denetime ilişkin mahkeme kararı Cumhuriyet başsavcılığınca denetimli serbestlik genel defterine kaydedildikten sonra doğrudan bu kuruma gönderilir.

(4) Denetim altına alınmasına karar verilen çocuk hakkında aynı zamanda koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilmesi hâlinde denetim görevinin ifasında, tedbir kararını ya da kararlarını yerine getirecek kurum veya kuruluşlarla işbirliği yapılır. Gerektiğinde çocuk hakkında denetim plânı ve denetim raporlarının hazırlanmasında, tedbiri yerine getirmekle görevli kurumda bulunan uzmanlardan yararlanılır.

(5) Görevlendirme sırasında çocuğun kişisel özellik ve ihtiyaçları dikkate alınır ve çocukla iyi iletişim kurabilecek olanlar tercih edilir.

Denetim görevlisinin görevleri

MADDE 25 – (1) Denetim görevlisinin görevleri şunlardır:

a) Kararla ulaşılmak istenen amacın gerçekleşmesi için çocuğun eğitim, aile, kurum, iş ve sosyal çevreye uyumunu sağlamak üzere onu desteklemek, yardımcı olmak, gerektiğinde önerilerde bulunmak.

b) Çocuğa eğitim, iş, destek alabileceği kurumlar, hakları ve haklarını kullanma konularında rehberlik etmek.

c) İhtiyaç duyacağı hizmetlerden yararlanmasında çocuğa yardımcı olmak.

d) Kaldığı yerleri ve ilişki kurduğu kişileri ziyaret ederek çocuğun içinde yaşadığı şartları, ailesi ve çevresiyle ilişkilerini, eğitim ve iş durumunu, boş zamanlarını değerlendirme faaliyetlerini yerinde incelemek.

e) Alınan kararın uygulanmasını, bu uygulamanın sonuçlarını ve çocuk üzerindeki etkilerini izlemek, tâbi tutulduğu yükümlülüklerin yerine getirilmesini denetlemek.

f) Çocuğun gelişimi hakkında, üçer aylık sürelerle Cumhuriyet savcısı veya mahkemeye rapor vermek.

(2) Denetim görevlisi, görevini yerine getirirken gerektiğinde çocuğun ana ve babası, vasisi, bakım ve gözetiminden sorumlu kimse ve öğretmenleriyle işbirliği yapar.

(3) Çocuğun ana ve babası, vasisi, bakım ve gözetiminden sorumlu kimse çocuğun devam ettiği okul, işyeri veya çocukla ilgili bilgiye sahip kurumların yetkilileri, denetim görevlisine yardımcı olmak, görevi gereğince istediği bilgileri vermek zorundadırlar.

(4) Çocuğun yakınları denetim görevlisinin yetkilerine müdahale edemezler.

Kamu davasının açılmasının ertelenmesi hâlinde yapılacak işlemler

MADDE 26 – (1) Hakkında kamu davasının açılması ertelenen çocuğun, denetim altına alınmasına da karar verilmesi hâlinde; çocuğa ilişkin mahkeme kararı Cumhuriyet başsavcılığına gönderilir. Cumhuriyet başsavcılığınca denetimli serbestlik genel defterine kaydedildikten sonra şube müdürlüğü veya büroya iletilir. Şube müdürlüğü veya büro bu kararı çocukların denetimine ilişkin deftere kaydettikten sonra çocuğun ailesi veya kanuni temsilcisine on gün içinde çocuk ile birlikte şube müdürlüğü veya büroya başvurması için bildirim yapar. Bu süre içinde başvurulması hâlinde bu Yönetmeliğin 24 üncü maddesi gereğince denetim görevlisi görevlendirilir. Denetim görevlisi bu Yönetmeliğin 25 inci maddesinde belirtilen görevleri yerine getirir.

(2) Kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilen ancak denetim altına alınmayan çocuklara ilişkin ilâmlar Cumhuriyet başsavcılığınca takip edilir.

(3) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin verilen kararlar, talî karar fişi düzenlenerek sisteme kaydedilmek üzere Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğüne gönderilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi hâlinde, kanunun kamu davasının açılmasının ertelenmesi ile hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilmesine ilişkin maddelerinde belirtilen amaçlar için kullanılabilir.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması hâlinde yapılacak işlemler

MADDE 27 – (1) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilen ancak bir yükümlülük belirlenmeyen ve denetim altına alınmasına karar verilmeyen çocuklar ile ilgili kararlar, talî karar fişi düzenlenerek sisteme kaydedilmek üzere Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğüne gönderilir.

(2) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması hâlinde mahkemece denetim süresi içinde; denetimli serbestlik tedbiri olarak yükümlülük belirlenen veya denetim altına alma kararı verilen ya da yükümlülük belirlenerek denetim altına alma kararı verilen çocuğa ilişkin mahkeme kararı Cumhuriyet başsavcılığına gönderilir. Cumhuriyet başsavcılığınca denetimli serbestlik genel defterine kaydedildikten sonra şube müdürlüğü veya büroya iletilir. Şube müdürlüğü veya büro bu kararı çocukların denetimine ilişkin deftere kaydettikten sonra çocuğun ailesi veya kanunî temsilcisine on gün içinde çocuk ile birlikte şube müdürlüğü veya büroya başvurması için bildirim yapar. Bu süre içinde başvurulmaması hâlinde defterdeki kayıt kapatılarak durum Cumhuriyet başsavcılığı aracılığıyla mahkemeye bildirilir. Bu süre içinde başvurulması hâlinde karar aşağıda belirtilen usûl ve esaslar kapsamında yerine getirilir:

a) Mahkemece sadece yükümlülük belirlenmesi hâlinde bu yükümlülük 20/12/2005 tarihli ve 26029 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Yönetmeliğinde belirtilen usûl ve esaslar çerçevesinde yerine getirilir.

b) Mahkemece sadece denetim altına alma kararı verilmesi hâlinde bu karar bu Yönetmeliğin 24 ve 25 inci maddeleri gereğince yerine getirilir.

c) Mahkemece yükümlülük ile birlikte denetim altına alma kararı verilmesi hâlinde bu karar (a) ve (b) bentlerine göre yerine getirilir.

(3) Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin verilen kararlar, talî karar fişi düzenlenerek sisteme kaydedilmek üzere Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğüne gönderilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi hâlinde, kanunun kamu

davasının açılmasının ertelenmesi ile hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilmesine ilişkin maddelerinde belirtilen amaçlar için kullanılabilir.

Denetim plânı

MADDE 28 – (1) Çocuğa uygulanacak denetimin yöntemi, denetim görevlisince, sosyal incelemeyi yapan uzman veya mahkeme nezdindeki sosyal çalışma görevlisi ile birlikte, görevlendirmeyi takip eden on gün içinde hazırlanacak bir plânla belirlenir.

(2) Denetim plânı hazırlanırken koruyucu ve destekleyici tedbir kararını uygulayacak yerin görüşü alınır ve denetim plânı işbirliği içinde hazırlanır.

(3) Denetim plânı hazırlanırken;

a) Çocuk hakkında alınan tedbirin amacı, niteliği ve süresi,

b) Çocuğun ihtiyaçları,

c) Çocuğun içinde bulunduğu tehlike hâlinin ciddiyeti,

d) Çocuğun ana ve babası, vasisi, bakım ve gözetiminden sorumlu kimse tarafından çocuğa verilen desteğin derecesi,

e) Suça sürüklenmesi sebebiyle tedbir alınmış ise suç teşkil eden fiilin mahiyeti,

f) Çocuğun görüşü,

dikkate alınır.

(4) Denetim plânı, mahkeme veya çocuk hâkimince onaylandıktan sonra derhal uygulanır.

(5) Çocuklar hakkında verilen denetimli serbestlik kararlarının infaza başlama tarihi denetim plânının hâkim tarafından onaylandığı tarihtir.

Denetim raporu

MADDE 29 – (1) Denetim görevlisi, kararın uygulama biçimi, çocuk üzerindeki etkileri ile çocuğun ana ve babası, vasisi, bakım ve gözetiminden sorumlu kimselerin veya kurumların çocuğa karşı sorumluluklarını gereğince yerine getirip getirmediği, kararın değiştirilmesini gerektirir bir durum olup olmadığı ve istenen diğer hususlarda her ay, ayrıca talep hâlinde mahkeme veya çocuk hâkimine denetim raporu verir.

Değerlendirme raporu

MADDE 30 – (1) Denetim görevlisi, denetim altında bulunan çocuğun şahsî, sosyal ve duygusal durumunu, okul ve arkadaş çevresini, aile yaşantısını göz önünde bulundurarak, yapılan rehberlik ve iyileştirme çalışmaları neticesinde çocuğun nasıl bir gelişme gösterdiğini, olumsuz davranışlarını değiştirmedeki istekliliği ve başarısı ile çocuk hakkında yapılmasının faydalı olacağını düşündüğü diğer çalışmaların belirtildiği bir değerlendirme raporu hazırlayarak, üç ayda bir mahkeme veya çocuk hâkimine verir.

(2) Değerlendirme raporu hazırlandığı hallerde denetim raporu, bu rapor içinde değerlendirilir.

Denetime ara verilmesi

MADDE 31 – (1) Denetim altına alınanın askere gitmesi veya sağlık, yurtdışı eğitimi gibi yerleşim yerinden geçici süreyle ayrılmasını haklı, geçerli ve gerektiğinde belgelendirilebilen mazeretine dayandırabilmesi hâlinde denetime ara verilir. Bu halde Cumhuriyet başsavcılığınca bir karar verilerek bu Yönetmeliğin 33 üncü maddesine göre tebliğ edilir.

Denetimin sona ermesi

MADDE 32 – (1) Denetim, kararda öngörülen sürenin dolmasıyla sona erer. Tedbirden beklenen yararın elde edilmesi hâlinde denetim, sürenin dolmasından önce de kaldırılabilir.

(2) Denetim, çocuğun başka bir suçtan dolayı tutuklanması veya cezasının yerine getirilmesine başlanmakla sona erer.

Bildirim

MADDE 33 – (1) Şube müdürlüğü veya büro tarafından yapılacak bildirim, suçta sürüklenen çocukların aileleri veya kanunî temsilcilerine 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre yapılır.

(2) Bildirim, hükümde gösterilen adrese yapılır. Hükümlü, adres değişikliklerini mahkemeye veya Cumhuriyet başsavcılığına bildirmekle yükümlüdür, aksi halde hükümde gösterilen adrese yapılan tebligat geçerlidir.

Yetki alanı ve çocuğun yerleşim yerinin değişmesi

MADDE 34 – (1) Yetki alanında şube müdürlüğü veya büro bulunmayan Cumhuriyet başsavcılığı, kararı denetimli serbestlik genel defterine kaydettikten sonra, şube müdürlüğünün bağlı bulunduğu Cumhuriyet başsavcılığına gönderir. Karar, Cumhuriyet başsavcılığınca denetimli serbestlik genel defterine kaydedildikten sonra şube müdürlüğüne gönderilir.

(2) Hakkında denetimli serbestlik tedbiri hükmedilen ya da denetim altına alınan çocuğun, infaz sırasında yerleşim yerinin değişmesi hâlinde dosya, yerleşim yerinin bulunduğu şube müdürlüğü veya büroya gönderilir.

Denetim plânı ile denetim ve değerlendirme raporları hakkında bilgi edinme

MADDE 35 – (1) Denetim plânı ile denetim ve değerlendirme raporlarının birer örneğini çocuğun avukatı veya yasal temsilcisi Cumhuriyet savcısından, mahkemeden veya çocuk hâkiminden alabilir. Çocuğa raporun içeriği hakkında bilgi verilir.

(2) Çocuk ve avukatı hariç olmak üzere birinci fıkrada gösterilen kişilerin denetim plânı ile denetim ve değerlendirme raporları hakkında bilgi sahibi olmasının çocuğun yararına aykırı olduğuna kanaat getirilirse, bunların incelenmesi kısmen veya tamamen yasaklanabilir. Ancak, denetim raporlarından çocuğun bilgi sahibi olması hâlinde çocuğun psiko-sosyal gelişimini olumsuz yönde etkileyeceği kanaatine varıldığı takdirde çocuğun yarar ve esenliğinin gözetilmesi temel ilkesi nazara alınarak çocuğun gelişimini olumsuz yönde etkileyebilecek bilgileri içeren bilgi ve belgeler çocuğa verilmeyebilir.

ALTINCI BÖLÜM

Görevlilerin Hizmet Öncesi ve Hizmet İçi Eğitimi

Hâkim ve savcıların hizmet öncesi ve meslek içi eğitimleri

MADDE 36 – (1) 1/6/2004 tarihli ve 25479 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Adli Yargı Hâkim ve Savcı Adayları ile İdarî Yargı Hâkim Adaylarının Meslek Öncesi Eğitimlerinin Yapıtırılmasının Esas ve Usûllerine İlişkin Yönetmelik hükümleri çerçevesinde hâkim ve savcı adaylarına çocuk hukuku, sosyal hizmet, çocuk gelişimi ve psikolojisi gibi konularda eğitim verilir.

(2) Hâkim ve savcılara mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına uygun olarak 29/8/1983 tarihli Bakan onayı ile yürürlüğe giren Hâkim ve Savcılarının Meslek İçi Eğitim Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde çocuk hukuku, sosyal hizmet, çocuk gelişimi ve psikolojisi gibi konularda uzmanlaşmalarını sağlamak ve kendilerini geliştirmelerine yönelik eğitim verilir.

Diğer görevlilerin hizmet öncesi ve meslek içi eğitimleri

MADDE 37 – (1) 4/2/1986 tarihli Bakan onayı ile yürürlüğe giren Adalet Bakanlığı Aday Memurlarının Eğitim Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde, sosyal çalışma görevlilerine ve denetimli serbestlik ve yardım merkezî şube müdürlüğünde görevli denetim görevlilerine adaylık dönemlerinde çocuk hukuku, sosyal hizmet, çocuk gelişimi ve psikolojisi gibi konularda eğitim verilir.

(2) Sosyal çalışma görevlileri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezî şube müdürlüğünde görevli denetim görevlilerine 16/7/1985 tarihli Bakan onayı ile yürürlüğe giren Adalet Bakanlığı Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde çocuk hukuku, sosyal hizmet, çocuk gelişimi ve psikolojisi gibi konularda uzmanlaşmalarını sağlamak ve kendilerini geliştirmelerine yönelik eğitim verilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Tutulacak kartonlar

MADDE 38 – (1) Cumhuriyet başsavcılıklarında kamu davasının açılmasının ertelenmesine dair kararların saklandığı özel bir karton tutulur. Bu kartona konulacak karar nüshalarında Cumhuriyet savcısının imzası ile Cumhuriyet başsavcılığı mührünün bulunması zorunludur.

(2) Denetim altına alınan çocuklar hakkında verilen kararların tarih ve sıra numarasına göre saklandığı özel bir karton tutulur. Bu kartonlara konulacak karar nüshalarında ilgisine göre hâkim veya mahkeme başkanı ile zabıt kâtibinin imzalarının ve mahkeme mührünün bulunması zorunludur. Ayrıca, çocukların isimlerini ve karar numaralarını gösteren bir liste yapılır. Bu listeler, çocuk hakkında mükerrer karar verilmesini önlemek için o yerde bulunan çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemelerine bildirilir.

Raporlar

MADDE 39 – (1) Sosyal inceleme raporu, denetim plâni, denetim ve değerlendirme raporları ile çocukların kişilik gelişimlerini, aile ve sosyal çevrelerini gösteren her türlü evrak dava dosyası içinde ayrı bir bölümde tarih sırasına uygun olarak muhafaza edilir.

(2) Sosyal inceleme raporlarının bir örneği, raporu hazırlatan mahkeme veya Cumhuriyet başsavcılıklarınca ayrı bir kartonda tutulur, isme göre listelenir. Söz konusu listelerin birer örneği, her ay güncellenerek aynı yerde bulunan çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemeleri ile Cumhuriyet başsavcılığına bilgileri bakımından gönderilir.

Elektronik ortamda kayıt

MADDE 40 – (1) Elektronik ortamda kayıtların tutulmasına başlandığı takdirde, defterlerle birlikte tüm kayıt ve bilgiler ayrıca elektronik ortamda tutulur ve saklanır. Elektronik ortamda tutulan kayıtların ihtiyacı karşıladığının tespiti hâlinde, kayıtların yazılı olarak tutulması uygulamasından vazgeçilebilir.

Yürürlük

MADDE 41 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 42 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

[R.G. 24 Aralık 2006 – 26386]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararı

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No :2006/8956

Karar No :2006/9139

Davacı Gökhan Aslı'ya velayeten annesi Müşika Aslı ve babası Selahattin Aslı ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Çat Aslıye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 11/5/2005 günlü ve 2005/15-70 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 10/10/2006 gün ve Hukuk-2006/233240 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

1 - 1587 sayılı Nüfus Yasasının 46. maddesi (5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Yasasının 36. maddesi) hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değişikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Cumhuriyet Savcısı ile Nüfus Müdürü veya Memurunun hazır bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan Nüfus İdaresi Temsilcisinin yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması,

2 - Dosyaya getirilen nüfus kayıt örneğinden, doğum tarihinin düzeltilmesi istenilen Gökhan'ın Gönül adlı ikiz kardeşi olduğu anlaşılmasına karşın, mahkemece bu iki kardeşin birlikte tam teşekküllü bir sağlık kuruluşuna sevk edilerek ikiz olup olmadıkları konusunda heyet raporu alınmadan ve bu ikizlik kaydı bertaraf edilmeden eksik inceleme ve yetersiz araştırmayla davanın kabulüne karar verilmesi,

Usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 14/11/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 19 Aralık 2006 – 26381]

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Maliye Bakanlığından:

HARÇLAR KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SERİ NO: 52)

492⁽¹⁾ sayılı Harçlar Kanununun 5281⁽²⁾ sayılı Kanun ile değiştirilen mükerrer 138 inci maddesinde,

".....

Her takvim yılı başından geçerli olmak üzere önceki yılda uygulanan maktu harçlar (maktu ve nispi harçların asgari ve azami miktarlarını belirleyen hadler dahil) o yıl için tespit ve ilan olunan yeniden değerlendirme oranında artırılır.

Bu suretle hesaplanan harç tutarlarının 10 Yeni Kuruşa kadarki kesirleri nazara alınmaz."

hükmüne yer verilmiştir.

Bakanlığımızca 2006 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 7,8 (yedi virgül sekiz) olarak tespit edilmiş ve (363) Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği⁽³⁾ ile ilan edilmiş bulunmaktadır.

Buna göre, 492 sayılı Kanunun mükerrer 138 inci maddesi hükmü gereğince, Kanuna bağlı tarifelerde yer alan ve 49 Seri No.lu Harçlar Kanunu Genel Tebliği ile tespit edilen maktu harçlar (maktu ve nispi harçların asgari ve azami miktarlarını belirleyen hadler dahil), yeniden değerlendirme oranında artırılmıştır. Artırılan bu tutarlar 1/1/2007 tarihinden itibaren uygulanmak üzere Tebliğ ekindeki tarifelerde gösterilmiştir.

Ekli 2, 5 ve 7 sayılı tarifelerin bazı pozisyonlarında beher rüsum tonilatosundan gibi birim değer üzerinden alınacak maktu harç tutarları yer almaktadır. Sözü edilen maktu harç tutarlarının, birim değerler toplamına tatbiki sonucu bulunacak olan ve asgari ve azami hadler arasında kalan harcın 10 Yeni Kuruşa kadarki kesirleri de tahsil edilmeyecektir.

Tebliğ olunur.

(1) 17/7/1964 tarihli ve 11756 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

(2) 31/12/2004 tarihli ve 25687 üçüncü M. sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

(3) 28/11/2006 tarihli ve 26360 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

1 SAYILI TARİFE : YARGI HARÇLARI Oran/Tutar

A)Mahkeme Harçları :Hukuk ve ticaret davalarıyla, idari davalarda ihtilafsız yargı konularında ve icra tetkik mercilerinde

I – Başvurma harcı :Dilekçe veya tutanakla dava açma veya davaya müdahale veya tevdi mahallinin tayini, ihtiyati tedbir, ihtiyati haciz, tespiti delail ile ilgili taleplerde,

1. Sulh mahkemelerinde,icra tetkik mercilerinde 6,20 YTL
2. Asliye mahkemelerinde, idare mahkemelerinde 13,10 YTL
3. (5035 sayılı Kanununun 34 üncü maddesi ile değişen bent.Yürürlük:1/1/2004) Bölge Adliye Mahkemeleri, Bölge İdare Mahkemeleri, Yargıtay, Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde 20,00 YTL (Mahkemenin yetkisizlik veya görevsizlik kararı vermesi sebebiyle yetkili veya görevli mahkemeye yeniden başvurusu halinde bu harç alınmaz.)

II – Celse harcı :(Taraflar veya vekilleri tarafından ertelenmelerine sebebiyet verilen celselerden.)

1. Sulh mahkemeleri :
 - a) Konusu belli bir değerle ilgili davalarda dava konusu miktardan (7,60 YTL.) den aşağı olmamak üzere Binde 1,8
 - b) Belli bir değer bulunmayan davalarda 7,60 YTL
2. Asliye mahkemelerinde, idari yargı mercilerinde (13,10 YTL'den) az olmamak üzere Binde 1,8

III – Karar ve ilam harcı :

1. Nispi harç :

- a) Konusu belli bir değerle ilgili bulunan davalarda esas hakkında karar verilmesi halinde hüküm altına alınan anlaşmazlık konusu değer üzerinden Binde 54

Bakanlar Kurulu dava çeşitleri itibariyle birlikte veya ayrı ayrı olmak üzere bu bente yazılı nispeti binde 10'a kadar indirmeye veya Kanunda yazılı nispete kadar çıkarmaya yetkilidir.

- b) Bir gayrimenkulün hissedarlar arasında satış suretiyle şuyunun izalesine dair olan hükümler(Gayrimenkulün satış bedeli üzerinden) Binde 9

- c) Gayrimenkulün hissedarlar arasında taksimine dair olan hükümler (taksim edilen gayrimenkul değeri üzerinden) Binde 3,6

- d) Nafaka verilmesine dair hükümler (Bir senelik nafaka bedeli üzerinden) Binde 9

- e)(5035 sayılı Kanununun 34 üncü maddesi ile değişen bent.Yürürlük:1/1/2004) Yukarıdaki nispetler Bölge Adliye Mahkemeleri,

Bölge İdare Mahkemeleri, Danıştay, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi ve Yargıtayın tasdik veya işin esasını hüküm altına aldığı

kararları için de aynen uygulanır.

Nispi harçlar (13,10 YTL) liradan aşağı olamaz.

2. Maktu harç :

- a) 1 inci fıkrada dışında kalan davalarla, taraf teşkiline imkan bulunmayan davalarda verilen esas hakkındaki kararlarla, davanın reddi

kararı ve icra tetkik mercilerinin 1 inci fıkrada dışında kalan kararlarında 13,10 YTL

- b) (5035 sayılı Kanununun 34 üncü maddesi ile değişen bent.Yürürlük:1/1/2004) (a) fıkrasında yazılı davalarda esasa taalluk eden veya

tashihi karar taleplerinin reddine dair Yargıtay, Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesi kararlarında 27,00 YTL

- c) (5035 sayılı Kanununun 34 üncü maddesi ile değişen bent.Yürürlük:1/1/2004) Bölge Adliye Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri,

Bölge İdare Mahkemeleri, Yargıtay, Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin icranın tehiri kararlarında 21,40 YTL

- d) Tespiti delail, ihtiyati haciz ve ihtiyati tedbir kararlarında 21,40 YTL

B) İcra ve iflas harçları:

I – İcra harçları :

1. İcraya başvurma harcı 13,10 YTL
2. Değeri belli olmayan icra takiplerinde, icranın yerine getirilmesi harcı 13,10 YTL
3. Değeri belli olan icra takiplerinde tahsil harcı, değer üzerinden :
 - a) Ödeme veya icra emrinin tebliği üzerine hacizden evvel ödenen paralardan Yüzde 3,6
 - b) Hacizden sonra ve satıştan önce ödenen paralardan Yüzde 7,2
 - c) Haczedilen veya rehinli malların satılıp paraya çevrilmesi suretiyle tahsil olunan paralardan Yüzde 9
 - d) Resmi ve özel müesseseler memur ve hizmetlilerinin maaş, ücret, gündelik ve sair hizmet gelirlerinin haczi suretiyle tahsil olunan paralardan Yüzde 3,6
 - e) Takip talebi bulunmayan alacaklılara İcra ve İflas Kanununun 125 inci maddesinin 3 üncü fıkrası gereğince ödenen paralardan Yüzde 1,8
 - f) Gayrimenkullerin ve gemilerin tahliye ve tesliminde:
 - aa) İcra emrinin tebliği üzerine tahliye olunduğu takdirde Yüzde 1,8
 - bb) Tahliye ve teslim icra marifetiyle olduğu takdirde Yüzde 3,6
 - g) Menkul tesliminde
 - aa) İcra emrinin tebliği üzerine teslim halinde Yüzde 1,8
 - bb) İcra marifetiyle teslim halinde Yüzde 3,6
4. İdare harçları : (Haczedilen gayrimenkullerin idaresi, kira mukaveleleri düzenlenmesi ve hesap tutulması için) 9,20 YTL

II – İflas harçları :

1. Maktu harç :İflaşın açılması veya konkordato isteği ve masaya katılma harcı 21,40 YTL
2. Konunun değeri üzerinden harç
 - a) İflaşta paylaşılan para üzerinden Yüzde 3,6
 - b) Konkordatoda alacaklılara verilmesi kararlaştırılan para üzerinden Binde 9
- C) Ticaret Sicili harçları :

I – Kayıt ve tescil harçları : (Ticari işletme rehni dahil)

1. Ticari işletmenin ve ünvanının tescil ve ilanında:
 - a) Gerçek kişilere ve kooperatiflere ait işletmelerde 95,80 YTL
 - b) Şahıs şirketlerine ait işletmelerde 274,60 YTL
 - c) Sermaye şirketlerine ait işletmelerde 618,50 YTL
 2. Temsile yetkili kılınan kimselerin tescil ve ilanında (Her kişi için):
 - a) Gerçek kişilere ve kooperatiflere ait işletmelerde 47,60 YTL
 - b) Şahıs şirketlerine ait işletmelerde 68,20 YTL
 - c) Sermaye şirketlerine ait işletmelerde 150,70 YTL
 3. Ticaret siciline tescil edilmiş olan vakalardaki değişikliklerin tescilinde: (Ticari işletme rehni ile ilgili vakalar dahil) (Muhteva ile ilgili bulunmayan düzeltmelerde harç alınmaz.)
 - a) Gerçek kişilere ve kooperatiflere ait işletmelerde 47,60 YTL
 - b) Şahıs şirketlerine ait işletmelerde 68,20 YTL
 - c) Sermaye şirketlerine ait işletmelerde 150,70 YTL
 4. Kayıt silinmesinde: (Ticari işletme rehni kaydının silinmesi dahil)
 - a) Gerçek kişilere ve kooperatiflere ait işletmelerde 18,70 YTL
 - b) Şahıs şirketlerine ait işletmelerde 27,00 YTL
 - c) Sermaye şirketlerine ait işletmelerde 47,60 YTL
- Şubelerin her biri (Yabancı müesseselerin Türkiye’deki şubeleri dahil) ayrıca aynı harca tabidir.

II – Kayıt ve belge suretleri ve tasdikname harçları :

1. Bir ticari işletmeye ait sicil esas defterindeki kayıtların tamamının veya bir kısmının veya memurlukta saklanan bütün belgelerin örneğinin beher sayfasından (Ticaret Sicili Tüzüğü Madde:11/1) 4,90 YTL

2. Tasdiknamelerden (Ticaret Sicili Tüzüğü Madde : 11/2, 104, 105) 16,00 YTL

D) Diğer yargı harçları (Müşterek kısım) :

I – Suret harçları :

a) İlamın her sayfasının suretinden (Tasdikli fotokopiler dahil) 1,00 YTL

b) Mahkeme ve merci zabıtnameleri ve diğer evrakın beher sayfasının suretlerinden (Tasdikli fotokopiler dahil) 1,00 YTL

c) Avukatların tasdik ettiği vekaletname suretlerinden (Tasdikli fotokopiler dahil) 2,20 YTL

d) Sulh hakimi tarafından tasdik edilen vekaletname suretlerinden (Tasdikli fotokopiler dahil) 2,20 YTL

Re'sen verilmesi icap eden suretler hariç olmak üzere ceza mahkemelerinden alınacak suretlerden de aynı harçlar alınır.

II – Muhafaza harçları :Adliye veznelerine tevdi olunan kıymetli eşyanın kabul ve muhafazası için, muhafaza olunan değer üzerinden:

a) Bir yıla kadar Binde 9

b) Bir yılı geçen her yıl ve kesirler için Binde 4,5

III – Defter tutma harçları :

a) Alelumum, defter tutma ve tahrir işlerinde (7,60 YTL'den) az olmamak üzere deftere kaydolunan değer üzerinden Binde 3,6

b) Miras işlerinde defter tutulmasında :

aa) Mevcut ve alacak bakiyesi hasıl olmuş ise bu bakiye üzerinden Binde 3,6

bb) Borç bakiyesi hasıl olmuş veya mevcut ve alacaklar ile borçlar bakiyesi eşit ise 20,00 YTL

c) İflas dairesi tarafından tutulacak defterlerden 20,00 YTL

IV – Miras işlerine ait harçlar :

Terekenin tahrir ve tespiti, mirasın taksimi, tasfiyesi ve idaresinde, bunların konusunu teşkil eden değer ler üzerinden Binde 3,6

(Miras idaresinde her sene ve kesirler için harç alınır.)

V – Vasiyetname tanzimine ait harçlar :

Medeni Kanununun 479 uncu maddesine göre sulh hakimi tarafından tanzim edilen resmi vasiyet senetleri:

a) Belli bir meblağı ihtiva edenler Binde 0,90

b) Belli bir meblağı ihtiva etmeyenler 27,00 YTL

2 SAYILI TARİFE: NOTER HARÇLARI

I–Değer veya ağırlık üzerinden alınan nispi harçlar :

1. Muayyen bir meblağı ihtiva eden her nevi senet, mukavelename ve kağıtlardan beher imza için Binde 0,90

Bütün imzalar için bu suretle alınacak harcın toplam miktarı (27,00 YTL) den az, (13.755,10 YTL) den çok olamaz.

2. Emanet harçları :Saklanmak üzere noterlere tevdi edilen değeri belli emanetlerden Binde 1,8

Harç miktarı (2,20 YTL) den az olamaz, harç yıllık olarak hesaplanır. Bir yıldan fazla olan her yıl için ilave olarak yarı harç alınır

Yıl kesirleri tam itibar olunur.

3. Gayrimenkul ve menkullerin idaresi harcı : Binde 3,6

Harç yıllık olarak hesaplanır, bir yıldan fazla olan her yıl için ilave olarak yarı harç alınır.

Yıl kesirleri tam itibar olunur.Gayrimenkullerin değerleri belli değilse değerler takdir yolu ile tespit edilir.

4. Konşimento yazılması harcı :Konşimento yazılmasında eşyanın her gayrisafi tonundan 0,24 YTL

5. (3239 sayılı Kanununun 139 uncu maddesi ile fıkra kaldırılmıştır.)

II–Maktu harçlar :

1. Belli meblağı ihtiva etmeyen ve alınacak harç miktarı kanun ve tarifede ayrıca gösterilmemiş olan senet, mukavele ve kağıtlardaki imzaların beherinden 4,30 YTL
 2. Her nevi tebliğ, (6830 sayılı Kanun hükümleri muvacehesinde noterlerce muhataba yapılacak tebliğler dahil) ihbar, ihtar ve protestolardan muhataba tebliğ edilecek beher nüsha için 7,60 YTL
 3. Vekaletnameler :
 - a) Özel vekaletnamelerde beher imza için 3,70 YTL
 - b) Genel vekaletnamelerde beher imza için 5,60 YTL
 4. Defter tasdiki :
 - a) Açılış, ara ve kapanış tasdik ve şerhleri (Beher defter için):
 - aa) İşletme defteri ve diğer her türlü defterler 10,50 YTL
 - bb) Serbest meslek kazanç defteri 13,10 YTL
 - cc) Bilanço esasına göre tutulan defterler 13,10 YTL
 - b) Açılış tasdiklerinde sayfaların mühürlenmesi :
100 sayfaya kadar (100 dahil) 3,60 YTL
100 sayfadan yukarı beher 50 sayfa ve fazlası için 3,60 YTL
(5035 sayılı Kanununun 35 inci maddesi ile eklenen bent. Yürürlük: 1/1/2004) Ticaret sicili memurluklarınca yapılacak defter tasdiki işlemlerinden yukarıda belirtilen harçlar aynen alınır.
 5. Suretler ve tercümeleler :
 - a) İlgililere veya ibraz edenlere verilecek her türlü mukavele, senet, yazılı kağıt ve kayıt suretlerinin ve fotokopilerinin beher sayfasından 1,00 YTL
 - b) Tercüme suretleri ve yabancı dille yazılmış kağıtların suretleri ve tercümeleri beher sayfasından (Fotokopiler dahil) 2,20 YTL
 6. Saklanmak üzere noterlere tevdi olunan ve değeri belli olmayan emanetlerle vasiyetnameler her yıl için (Yıl kesirleri tam sayılır) 7,60 YTL
 7. Tesbit ve tutanak harçları : Mukavelename, senet veya yazılı kağıtların veya birşeyin veya bir yerin hal ve şeklinin ilgili şahısların hüviyet ve ifadelerinin tespiti 7,60 YTL
 8. Piyango, seçim ve toplantılarında hazır bulunmaktan alınacak harçlar :
Davet üzerine piyango ve hususi müesseselerin kur'a seçim ve toplantılarında hazır bulunarak düzenlenecek tutanaklarda 137,00 YTL
 9. Düzeltme harcı : Evvelki işin mahiyet ve değeri değişmemek şartıyla yapılacak düzeltmelere ait beyannamelerden beher imza için 1,70 YTL
 10. Mukavele feshi harcı : Değeri belli bir borç veya bir taahhüdün ikrarını tazammun etmeyen mukavelelerin feshinde beher imza için 1,70 YTL
 11. Belli bir meblağı ihtiva etmeyen umumi ibra, umumi makbuz, tahkimname, ölüme bağlı tasarruf senet ve mukaveleleri, ölünceye kadar bakma akdi, vakıf, aile vakıfları evlat edinme, karı-koca haklarının idaresi, babalığı tanıma senetleri, miras taksim mukaveleleri, ifraz mukaveleleri ve bunlardan rücu ve bunların feshi ve bunların teferruatına dair senet, mukavele ve kağıtların düzenlenmesinden ve noter tarafından re'sen düzenlenecek tutanaklardan 27,00 YTL
- 3 SAYILI TARİFE : VERGİ YARGISI HARÇLARI**
- Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümler ile bunlara bağlı zam ve cezalara ilişkin uyuşmazlıklardan dolayı Vergi Mahkemelerinde, Bölge İdare Mahkemelerinde ve Danıştay'da açılan davalarda
- I-Başvurma harcı :
- a) Vergi Mahkemeleri ile Bölge İdare Mahkemelerine başvurma 13,10 YTL
 - b) Danıştaya başvurma 27,00 YTL

II–Nispi harçlar :

a) Vergi mahkemesi ile bölge idare mahkemesi kararlarında :

Tarhiyata ve ceza kesme işlemlerine karşı mükellefin dava açması üzerine vergi mahkemesinin nihai kararları ile bölge idare mahkemesinin kararlarında, karar altına alınan uyuşmazlık konusu vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümleriyle bunlara bağlı zam ve cezaların toplam değeri üzerinden (13,10 YTL'den) az olmamak üzere Binde 3,6

b) Danıştay kararlarında :

Karar altına alınan uyuşmazlık konusu vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümler ile bunlara bağlı zam ve cezaların toplam değeri üzerinden (27,00 YTL'den) az olmamak üzere (Bu miktardan evvelce ödenen nispi harç mahsup edilir.) Binde 7,2

III–Maktu harç :Yukarıdaki pozisyonlarda gösterilen ve nispi harca tabi tutulmamış olan tahriyat veya ceza kesme ve diğer işlemlerle ilgili

a) Vergi mahkemesi ve bölge idare mahkemesi kararlarında 13,10 YTL

b) Danıştay kararlarında 27,00 YTL

c) Bölge idare mahkemesi ve Danıştayın yürütmenin durdurulması kararlarında 27,00 YTL

IV –Suret harçları :Tarafların isteği üzerine verilecek karar suretleri için karar suretinin her sayfasından (Fotokopiler dahil) 0,70 YTL

Not: Diğer tarifelere giren harçlar yer darlığı nedeniyle Bülten'e alınamamıştır.

[R.G. 20 Aralık 2006 – 26382]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında:

GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ (SERİ NO: 259)

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 21, 23/8, 31, 47, 48, mükerrer 80, 82, 86, 103 ve mükerrer 121 inci maddelerinde yer alan maktu had ve tutarlar hakkında aşağıdaki açıklamaların yapılması gerekli görülmüştür.

1.Yeniden Değerleme Oranında Artırılan Had ve Tutarlar

Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 123 üncü maddesinin 2 numaralı fıkrasında, Kanunun 21, 23/8, 31, 47, 48, mükerrer 80, 82, 86 ve mükerrer 121 inci maddelerinde yer alan maktu had ve tutarların, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanacağı, bu şekilde hesaplanan maktu had ve tutarların yüzde 5'ini aşmayan kesirlerinin dikkate alınmayacağı, Bakanlar Kurulunun, bu surette tespit edilen had ve tutarları yarısına kadar artırmaya veya indirmeye yetkili olduğu hükmü yer almaktadır. Aynı maddenin 3 numaralı fıkrasında da 103 üncü maddede yer alan vergi tarifesinin gelir dilimi tutarları hakkında da yukarıdaki hükmün uygulanacağı öngörülmüştür.

Bu hüküm göz önüne alınarak Gelir Vergisi Kanununun 21, 23/8, 31, 47, 48, mükerrer 80, 82, 86, 103 ve mükerrer 121 inci maddelerinde yer alıp, 2006 yılında uygulanan had ve tutarların 2006 yılı için %7,8 (yüzde yedi virgül sekiz) olarak tespit edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle belirlenen ve 2007 takvim yılında uygulanacak olan had ve tutarlar aşağıdaki şekilde tespit edilmiştir.

1.1. Gayrimenkul Sermaye İratlarında Uygulanan İstisna Tutarı

Gelir Vergisi Kanununun 21 inci maddesinde yer alan mesken kira gelirleri için uygulanan istisna tutarı, 2007 takvim yılında elde edilen kira gelirleri için 2.300 YTL olarak tespit edilmiştir.

1.2. Hizmet Erbabına İşyeri veya İşyerinin Müştemilatı Dışında Kalan Yerlerde Yemek Verilmek Suretiyle Sağlanan Menfaatlere İlişkin İstisna Tutarı

Gelir Vergisi Kanununun 23 üncü maddesinin 8 numaralı bendinde yer alan, işverenlerce işyeri veya işyerinin müştemilatı dışında kalan yerlerde hizmet erbabına yemek verilmek suretiyle sağlanan menfaatlere ilişkin istisna tutarı, 2007 takvim yılında uygulanmak üzere 8,80 YTL olarak tespit edilmiştir.

1.3. Sakatlık İndirimi Tutarları

Gelir Vergisi Kanununun 31 inci maddesinde yer alan sakatlık indirimi tutarları, 2007 takvim yılında uygulanmak üzere; birinci derece sakatlar için 570 YTL, ikinci derece sakatlar için 280 YTL, üçüncü derece sakatlar için 140 YTL olarak tespit edilmiştir.

1.4. Basit Usule Tabi Olmanın Genel Şartlarından Olan İşyeri Kira Bedeline İlişkin Tutar

Gelir Vergisi Kanununun 47 nci maddesinin 2 numaralı bendinde yer alan yıllık kira bedeli toplamı, 2007 takvim yılında uygulanmak üzere büyükşehir belediye sınırları içinde 3.700 YTL, diğer yerlerde 2.600 YTL olarak uygulanacaktır.

1.5. Basit Usule Tabi Olmanın Özel Şartlarını Belirleyen Hadler

Gelir Vergisi Kanununun 48 inci maddesinde yer alan hadler, 2007 takvim yılında uygulanmak üzere yeniden değerlendirilmiştir.

Buna göre;

- 1 numaralı bent için 53.000 YTL ve 77.000 YTL,
 - 2 numaralı bent için 26.000 YTL,
 - 3 numaralı bent için 53.000 YTL ,
- olarak uygulanacaktır.

1.6. Değer Artışı Kazançlarına İlişkin İstisna Tutarı

Mükerrer 80 inci maddede yer alan değer artışı kazançlarına ilişkin istisna tutarı, 2007 takvim yılı gelirlerine uygulanmak üzere 6.400 YTL olarak tespit edilmiştir.

1.7. Arızı Kazançlara İlişkin İstisna Tutarı

Gelir Vergisi Kanununun 82 nci maddesinde yer alan arızı kazançlara ilişkin istisna tutarı, 2007 takvim yılı gelirlerine uygulanmak üzere 15.000 YTL olarak tespit edilmiştir.

1.8. Tevkifata ve İstisnaya Konu Olmayan Menkul ve Gayrimenkul Sermaye İratlarına İlişkin Beyanname Verme Sınırı

Gelir Vergisi Kanununun 86 ncı maddesinde yer alan tevkifata ve istisnaya konu olmayan menkul ve gayrimenkul sermaye iratlarına ilişkin beyanname verme sınırı, 2007 takvim yılı gelirlerine uygulanmak üzere 900 YTL olarak tespit edilmiştir.

1.9. Gelir Vergisine Tabi Gelirlerin Vergilendirilmesinde Esas Alınan Tarife

Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan gelir vergisine tabi gelirlerin vergilendirilmesinde esas alınan tarife, 2007 takvim yılı gelirlerinin vergilendirilmesinde esas alınmak üzere aşağıdaki şekilde yeniden belirlenmiştir.

7.500 YTL'ye kadar	% 15
19.000 YTL'nin 7.500 YTL'si için 1.125 YTL, fazlası	% 20
43.000 YTL'nin 19.000 YTL'si için 3.425 YTL, fazlası	% 27
43.000 YTL'den fazlasının 43.000 YTL'si için 9.905 YTL, fazlası	% 35

1.10. Ücretlilerde Vergi İndirimi Uygulamasında Esas Alınan Tarife

Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 121 inci maddesinde yer alan ücretlilerde vergi indirimi uygulamasında esas alınan tarife 2007 takvim yılı harcamalarına uygulanmak üzere aşağıdaki şekilde yeniden belirlenmiştir.

3.800 Yeni Türk Lirasına kadar %8'i

7.700 Yeni Türk Lirasının 3.800 Yeni Türk Lirası için %8'i, aşan kısmı için %6'sı

7.700 Yeni Türk Lirasından fazlasının, 7.700 Yeni Türk Lirası için %7'si, aşan kısmı için %4'ü.

2. Kâr Hadleri Emsallerine Göre Düşük Olarak Tespit Edilmiş Bulunan Emtia İçin Özel Hadler

Milli piyango bileti, akaryakıt, şeker ve bunlar gibi kâr hadleri emsallerine göre düşük olarak tespit edilmiş bulunan emtia için özel hadler belirleme yetkisi Gelir Vergisi Kanununun 48 inci maddesi ile Maliye Bakanlığına verilmiştir. Bu yetki kullanılarak 2006 yılı için 41 ve 43 Seri No.lu Gelir Vergisi Sirküleri ile belirlenen tutarlar yeniden artırılmıştır.

Buna göre, anılan maddelerin ticaretini yapanların, 2007 takvim yılında da basit usulden yararlanabilmeleri için; alış, satış veya hasılatlarının 31/12/2006 tarihi itibariyle aşağıda belirtilen hadleri aşmaması gerekmektedir.

Emtianın Cinsi	Büyükşehir Belediye Sınırları Dışında Kalan Yerlerde		Büyükşehir Belediye Sınırları İçinde Kalan Yerlerde	
	Yıllık Alım Ölçüsü (YTL.)	Yıllık Satış Ölçüsü (YTL.)	Yıllık Alım Ölçüsü (YTL.)	Yıllık Satış Ölçüsü (YTL.)
Değerli Kağıt	80.000	90.000	110.000	129.000
Şeker –Çay	64.000	80.000	75.000	100.000
Milli Piy. Bileti, Hemen Kazan, Süper Toto vb.	64.000	80.000	75.000	100.000
İçki (Bira ve Şarap Hariç) - İspirto– Sigara–Tütün	64.000	80.000	75.000	100.000
Akaryakıt (LPG hariç)	90.000	105.000	129.000	140.000

Belirtilen bu malların alım satımı ile uğraşanlar hakkında, basit usulün özel şartları bakımından yukarıdaki hadler dikkate alınmak suretiyle, 136 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğindeki² hesaplamalar doğrultusunda işlem yapılacaktır.

3-Basit Usule Tabi Mükelleflerde Gün Sonunda Toplu Belge Düzenleme Uygulaması

Basit usulde vergilendirilen mükelleflerle ilgili 215 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği³ ile getirilen, belge vermedikleri günlük hasılatları için gün sonunda tek bir fatura düzenlemesine ilişkin uygulamanın, 31/12/2007 tarihine kadar devam etmesi Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddenin Bakanlığımıza verdiği yetkiye istinaden uygun görülmüştür.

Tebliğ olunur.

1 28/11/2006 tarih ve 26360 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 363 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile açıklanmıştır.

2 2/5/1982 tarih ve 17682 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

3 6/12/1998 tarih ve 23545 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Maliye Bakanlığından:

GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ
SERİ NO: 260

Bu tebliğde 2006 takvim yılında elde edilen bazı menkul sermaye iratlarının vergilendirilmesinde dikkate alınacak indirim oranı ve istisna tutarının tespiti ile indirim oranı uygulanarak beyan edilecek menkul sermaye iratlarına ilişkin açıklamalara yer verilmektedir.

1. 2006 Takvim Yılında Elde Edilen Menkul Sermaye İratlarının Beyanında Dikkate Alınacak İndirim Oranı

Gelir Vergisi Kanununun 76 ncı maddesinin 5281 sayılı Kanununun 44 üncü maddesiyle kaldırılan ikinci fıkrasında, Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 5, 6, 7, 12 ve 14 numaralı bentlerinde yer alan menkul sermaye iratlarına (döviz cinsinden açılan hesaplara ödenen faiz ve kar payları, dövize, altına veya başka bir değere endeksli menkul kıymetler ile döviz cinsinden ihraç edilen menkul kıymetlerden elde edilenler hariç) fıkrada belirtilen indirim oranının uygulanması suretiyle bulunacak kısmın, bu iratların beyanı sırasında indirim olarak dikkate alınacağı belirtilmiştir.

Gelir Vergisi Kanununun indirim oranı uygulamasına yönelik 76 ncı maddesinin ikinci fıkrası 1/1/2006 tarihinden itibaren elde edilen gelirlere uygulanmak üzere 5281 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılmakla birlikte, anılan Kanunun Geçici 67 nci maddesinin 9 numaralı fıkrası hükmü gereğince 1/1/2006 tarihinden önce ihraç edilen her nevi tahvil ve Hazine bonolarından elde edilen gelirlerin vergilendirilmesinde 31/12/2005 tarihinde yürürlükte olan hükümler esas alınacağından, indirim oranı uygulaması ile ilgili olarak aşağıdaki açıklamaların yapılmasında yarar görülmüştür.

İndirim oranı; Vergi Usul Kanununa göre o yıl için tespit edilmiş olan yeniden değerlendirme oranının, aynı dönemde Devlet tahvili ve Hazine bonusu ihalelerinde oluşan bileşik ortalama faiz oranına bölünmesi suretiyle tespit edilmektedir.

Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre 2006 yılı için tespit edilmiş olan yeniden değerlendirme oranı % 7,8'dir.1 Bu dönemde Devlet tahvili ve Hazine bonusu ihalelerinde oluşan bileşik ortalama faiz oranı ise % 16,76'dır.

Buna göre, 2006 yılı gelirlerine uygulanacak indirim oranı ($\% 7,8 / \% 16,76 =$) % 46,5 olmaktadır.

2. İndirim Oranı Uygulanarak Beyan Edilecek Menkul Sermaye İratları

Gelir Vergisi Kanununa 5281 sayılı Kanunla eklenen Geçici 67 nci maddede, menkul kıymetler ve diğer sermaye piyasası araçlarının elden çıkarılması ve elde tutulması sürecinde elde edilen gelirler ile mevduat faizleri, repo gelirleri ve katılım bankalarından elde edilen gelirlerin vergilendirilmesine yönelik düzenlemelere yer verilmiş ve mevduat faizleri, repo gelirleri ve katılım bankalarından elde edilen gelirler üzerinden yapılacak tevkifata ilişkin açıklamalar 45 numaralı Gelir Vergisi Sirkülerinde de ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

Bu çerçevede, Geçici 67 nci maddenin (4) numaralı fıkrası uyarınca, 75 inci maddenin ikinci fıkrasının (7), (12) ve (14) numaralı bentlerinde yazılı menkul sermaye iratlarından 1/1/2006 tarihinden itibaren ödemeyi yapanlarca % 15 oranında vergi tevkifatı yapılmakta olup, bu gelirlerin beyanı ve indirim oranı uygulanması söz konusu değildir.

Diğer taraftan, anılan maddenin (9) numaralı fıkrası gereğince, Geçici 67 nci maddenin yürürlük tarihinden önce ihraç edilmiş olan her nevi tahvil ve Hazine bonoları ile Toplu Konut İdaresi ve Özelleştirme İdaresince çıkarılan menkul kıymetlerin elde tutulması veya elden çıkarılması suretiyle sağlanan gelirlerin vergilendirilmesinde bu madde hükümlerinin uygulanmayacağı, bu gelirlerin vergilendirilmesinde 31/12/2005 tarihi itibarıyla geçerli olan hükümlerin uygulanacağı belirtilmiştir.

Bu kapsamda, 2006 takvim yılında elde edilen menkul sermaye iratlarından, 1/1/2006 tarihinden önce ihraç edilmiş olan ve Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci

fıkrasının 5 numaralı bendinde sayılan her nevi tahvil ve Hazine bonusu faizleri ile Toplu Konut İdaresi ve Özelleştirme İdaresince çıkarılan menkul kıymetlerden sağlanan gelirler indirim oranı uygulanmak suretiyle beyan edilecektir.

Dövize, altına veya başka bir değere endeksli menkul kıymetler ile döviz cinsinden ihraç edilen menkul kıymetlerden elde edilen menkul sermaye iratlarının beyanında indirim oranı uygulanmayacaktır.

Ticari işletmelere dahil kazanç ve iratlar için indirim oranı uygulanması söz konusu değildir.

3. 1/1/2006 Tarihinden Önce İhraç Edilen Devlet Tahvili ve Hazine Bonolarından Elde Edilen Gelirlerde İstisna Uygulanması

Gelir Vergisi Kanununun Geçici 59 uncu madde hükmü ile 31/12/2007 tarihine kadar, 26/07/2001-31/12/2005 tarihleri arasında ihraç edilen Devlet tahvilleri ve Hazine bonolarının faiz gelirleri ve elden çıkarılmasından sağlanan diğer kazançlar toplamının 2001 yılında 50 milyar lirası, 2002 ve izleyen yıllarda bu tutarın veya artırılmış tutarın her yıl için belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılması ile bulunacak tutar gelir vergisinden istisna edilmiştir.

Bu hükme göre, 2006 yılında söz konusu gelirlere uygulanacak istisna tutarı; 2005 yılı istisna tutarı olan 174.033,88 YTL'nin 2005 yılı için belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılması sonucu $(174.033,88 \text{ YTL} \times \% 9,8 =)$ 191.089,20 YTL olmaktadır. İstisna kapsamına giren söz konusu kazançlar için yıllık beyanname verilmeyeceği gibi, diğer gelirler dolayısıyla verilecek yıllık beyannameye de bu kazançlar dahil edilmeyecektir.

4. Diğer Hususlar

İndirim oranı uygulaması 1/1/2006 tarihinden itibaren elde edilen gelirlere uygulanmak üzere 5281 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılmış olup, yukarıda açıklanan Geçici 67 nci maddenin (9) numaralı fıkrası ile getirilen hüküm 1/1/2006 tarihinden önce ihraç edilen her nevi tahvil ve Hazine bonolarından elde edilen gelirlerin vergilendirilmesine yöneliktir.

Her nevi alacak faizine ilişkin olarak böyle bir hükme yer verilmediğinden, 1/1/2006 tarihinden itibaren elde edilen alacak faizlerine indirim oranı uygulanması mümkün bulunmamaktadır. Ancak bu gelirlerin, tevkifat ve istisna uygulamasına konu olmayan menkul sermaye iratlarına ilişkin 2006 yılı beyan haddi olan 875 YTL'yi aşması halinde yıllık beyanname ile beyan edilmesi gerekmektedir.

Tebliğ olunur.

1 28/11/2006 tarih ve 26360 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 363 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile açıklanmıştır.
2 17/12/2005 tarih ve 26026 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 354 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile açıklanmıştır.

[R.G. 20 Aralık 2006 – 26382]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

DAMGA VERGİSİ KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SERİ NO: 47)

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun⁽¹⁾ mükerrer 30 uncu maddesinin 5281 sayılı Kanunun⁽²⁾ 6 ncı maddesiyle değişik birinci fıkrasında, "...Her takvim yılı başından geçerli olmak üzere önceki yılda uygulanan maktu vergiler (Maktu ve nispi vergilerin asgari ve azami miktarlarını belirleyen hadler dahil) o yıl için tespit ve ilan olunan yeniden değerlendirme oranında arttırılır. Bu suretle hesaplanan vergi tutarlarının 10 Yeni Kuruşa kadarki kesirleri dikkate alınmaz." denilmiş, 14 üncü maddesinin 5281 sayılı Kanunun 43/2 nci maddesiyle değişik birinci fıkrasında ise, "Kağıtların Damga Vergisi bu Kanuna ekli (1) sayılı tabloda yazılı nispet veya miktarlarda alınır. Şu kadar ki her bir kağıt için hesaplanacak vergi tutarı (1) sayılı tabloda yer alan sınırlamalar saklı kalmak üzere 800 bin Yeni Türk

lirasını aşamaz. Bir önceki yılda uygulanan bu azami tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, o yıl için tespit ve ilan olunan yeniden değerlendirme oranında artırılır." hükmü yer almıştır.

Bakanlığımızca 2006 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 7,8 (yedi virgöl sekiz) olarak tespit edilmiş ve 363 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ⁽³⁾ ile ilan edilmiş bulunmaktadır.

Buna göre, 488 sayılı Kanunun mükerrer 30 uncu maddesinin birinci fıkrası hükmü gereğince, Kanuna ekli (1) sayılı tabloda yer alan ve 5281 sayılı Kanunun 7 nci maddesi hükmüne göre tespit edilen maktu vergiler (maktu ve nispi vergilerin asgari ve azami miktarlarını belirleyen hadler dahil), yeniden değerlendirme oranında artırılmış ve 1/1/2007 tarihinden itibaren uygulanacak miktarları Tebliğ ekindeki (1) sayılı tabloda gösterilmiştir.

Diğer taraftan, anılan Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan her bir kağıttan alınacak damga vergisine ilişkin üst sınır yeniden değerlendirme oranında artırılmış ve 1/1/2007 tarihinden itibaren 946.915,20 Yeni Türk Lirası olmuştur.

Tebliğ olunur.

1 11/7/1964 tarihli ve 11751 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

2 31/12/2004 tarihli ve 25687 (3. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

3 28/11/2006 tarihli ve 26360 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

(1) SAYILI TABLO **Damga Vergisine Tabi Kağıtlar**

I. Akitlerle ilgili kağıtlar

A. Belli parayı ihtiva eden kağıtlar:

1. Mukavelenameler, taahhütnameler ve temliknameler (Binde 7,5)
2. Kira mukavelenameleri (Mukavele süresine göre kira bedeli üzerinden) (Binde 1,5)
3. Kefalet, teminat ve rehin senetleri (Binde 7,5)
4. Tahkimnameler ve sulhnameler (Binde 7,5)
5. Fesihnameler (Belli parayı ihtiva eden bir kağıda taalluk edenler dahil) (Binde 1,5)

B. Belli parayı ihtiva etmeyen kağıtlar:

1. Tahkimnameler (21,20 YTL.)
2. Sulhnameler (21,20 YTL.)
3. Turizm işletmeleri ile seyahat acentelerinin aralarında düzenledikleri kontenjan sözleşmeleri (Belli parayı ihtiva edenler dahil) (118,30 YTL.)

II. Kararlar ve mazbatalar

1. Meclislerden, resmi heyetlerden ve idari davalarla ilgili olmayarak Danıştaydan verilen mazbata, ilam ve kararlarla hakem kararları:

- a) Belli parayı ihtiva edenler (Binde 7,5)
- b) Belli parayı ihtiva etmeyenler (21,20 YTL.)

2. İhale kanunlarına tabi olan veya olmayan daire ve kurumların yetkili organlarınca verilen her türlü ihale kararları (Maliye Bakanlığının veya Sayıştayın vizesine tabi ihale kararlarının vize edilmemesi durumunda bu karara ilişkin vergi red ve iade olunur.) (Binde 4,5)

III. Ticari işlemlerde kullanılan kağıtlar

1. Ticari ve mütedavil senetler:

- a) Emtia senetleri:
 - aa) Makbuz senedi (Resepise) (7,60 YTL.)

ab) Rehin senedi (Varant)	(4,60 YTL.)
ac) İyda senedi	(1,00 YTL.)
ad) Taşıma senedi	(0,50 YTL.)
b) Konşimentolar	(4,60 YTL.)
c) Deniz ödöncü senedi	(Binde 7,5)
d) İpotekli borç senedi, irat senedi	(Binde 7,5)

2. Ticari belgeler:

a) Menş ve Mahreç şahadetnameleri	(7,60 YTL.)
b) Resmi dairelere ve bankalara ibraz edilen bilançolar ve işletme hesabı özetleri:	
ba) Bilançolar	(16,40 YTL.)
bb) Gelir tabloları	(8,10 YTL.)
bc) İşletme hesabı özetleri	(8,10 YTL.)
c) Barnameler	(1,00 YTL.)
d) Tasdikli manifesto nüshaları	(3,40 YTL.)
e) Ordinolar	(0,50 YTL.)
f) Gümrük idarelerine verilen özet beyan formları	(3,40 YTL.)

IV. Makbuzlar ve diğ er kağıtlar

1. Makbuzlar:

a) Resmi daireler tarafından yapılan mal ve hizmet alımlarına ilişkin ödemeler (avans olarak yapılanlar dahil) nedeniyle, kişiler tarafından resmi dairelere verilen ve belli parayı ihtiva eden makbuz ve ibra senetleri ile bu ödemelerin resmi daireler nam ve hesabına, kişiler adına açılmış veya açılacak hesaplara nakledilmesini veya emir ve havalelerine tediyesini temin eden kağıtlar	(Binde 7,5)
b) Maaş, ücret, gündelik, huzur hakkı, aidat, ihtisas zammı, ikramiye, yemek ve mesken bedeli, harcırah, tazminat ve benzeri her ne adla olursa olsun hizmet karşılığı alınan paralar için verilen makbuzlar ile bu paraların nakden ödenmeyerek kişiler adına açılmış veya açılacak cari hesaplara nakledildiği veya emir ve havalelerine tediyeye olunduğu takdirde nakli veya tediyeyi temin eden kağıtlar	(Binde 6)
c) Ödünç alınan paralar için verilen makbuzlar veya bu mahiyetteki senetler	(Binde 6)
d) İcra dairelerince resmi daireler namına şahıslara ödenen paralar için düzenlenen makbuzlar	(Binde 6)

2. Beyannameler (Bu beyannamelerin sadece bir nüshası vergiye tabidir):

a) Yabancı memleketlerden gelen posta gönderilerinin gümrüklenmesi için postanelerce gümrüklere verilen liste beyannamelerde yazılı her gönderi maddesi için	(0,50 YTL.)
b) Vergi beyannameleri:	
ba) Yıllık gelir vergisi beyannameleri	(21,20 YTL.)
bb) Kurumlar vergisi beyannameleri	(28,30 YTL.)
bc) Katma değer vergisi beyannameleri	(14,10 YTL.)
bd) Muhtasar beyannameler	(14,10 YTL.)
be) Diğ er vergi beyannameleri (damga vergisi beyannameleri hariç)	(14,10 YTL.)
c) Gümrük idarelerine verilen beyannameler	(28,30 YTL.)
d) Belediye ve il özel idarelerine verilen beyannameler	(10,50 YTL.)
e) Sosyal güvenlik kurumlarına verilen sigorta prim bildirgeleri	(10,50 YTL.)
3. Tabloda yazılı kağıtlardan aslı 1,00 Yeni Türk Lirasından fazla maktu ve nispi vergiye tabi olanların resmi dairelere ibraz edilecek özet, suret ve tercümelere.	(0,50 YTL.)

[R.G. 20 Aralık 2006 – 26382]

Maliye Bakanlığından:

KATMA DEĞER VERĐİSİ
GENEL TEBLİĞİ
(SERİ NO:102)

3065 sayılı Katma Değer Vergisi (KDV) Kanununun 5035 sayılı Kanunla değişik 29 uncu maddesinde; Bakanlar Kurulu tarafından vergi nispeti indirilen teslim ve hizmetlerle ilgili olup teslim ve hizmetin gerekleştii vergilendirme döneminde indirilemeyen ve tutarı Bakanlar Kurulunca tespit edilecek sınırı aşan verginin mahsuben ödeneceği, yılı içinde mahsuben iade edilemeyen verginin ise nakden iade edileceği ve Maliye Bakanlığı'nın bu konudaki usul ve esasları tespit etmeye yetkili olduğu hükme bağlanmıştır.

Bakanlar Kurulu, bu hükmün uygulanmasına yönelik olarak 2006/10379 sayılı Kararname ile indirimli vergi oranına tabi teslim ve hizmetlerde iade uygulaması ile ilgili sınırı 2006 yılında gerçekleşecek işlemler için geçerli olmak üzere 10.000 YTL olarak belirlemiştir.

Aynı Kararnameye göre, 2007 ve izleyen yıllarda ise bu sınır Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca belirlenen yeniden değerleme oranında artırılmak suretiyle uygulanacak, bu şekilde yapılacak hesaplamada, 50 YTL ve daha düşük tutarlar dikkate alınmayacak, 50 YTL'den fazla olan tutarlar ise 100 YTL'nin en yakın katına yükseltilecektir.

28/11/2006 tarih ve 26360 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 363 Sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği uyarınca yeniden değerleme oranı 2006 yılı için % 7,8 olarak tespit edilmiştir.

Buna göre, 2007 yılında gerçekleştirilecek indirimli orana tabi işlemlerden doğan KDV iadelerine ilişkin alt sınır, 2006 yılı için belirlenen yeniden değerleme oranı (%7,8) esas alınmak suretiyle 10.800 YTL olarak uygulanacaktır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 20 Aralık 2006 – 26382]

 [İçindekilere dön](#)

5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı
Komisyonlarınca
Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit
Edilen
Düzce İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi

S.NO.	ADI-SOYADI	MESLEĞİ	BÖLÜMÜ VE UZMANLIK DALI	ÇALIŞTIĞI KURUM VE KURULUŞUN ADI
1	BORA BÜKEN	TIP DOKTORU ADLİ TIP UZMANI	ADLİ TIP VE GRAFOLOJİ UZMANI	A.İ.B.Ü. DÜZCE TIP FAKÜLTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI
2	SALİH DİNDAR	AĞAÇ İŞLERİ ENDÜSTRİ MÜHENDİSİ	ORMAN ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ,ORMA N MÜHENDİSLİĞİ.	KELEBEK MOBİLYA A.Ş.
3	MUSA KESKİN	ELEKTRİK ÖĞRETMENİ	ELEKTRİK - ELEKTRONİK	DÜZCE TEKNİK ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ

4	ABDULLAH YÜREKLİ	HARİTA MÜHENDİSİ	HARİTA MÜHENDİSLİĞİ	SERBEST HARİTA MÜHENDİSLİĞİ	
5	EROL TOPUZ	ELEKTRİK-ELEKTRONİK MÜHENDİSİ	ELEKTRİK-ELEKTRONİK MÜHENDİSLİĞİ İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ UZMANI	SARSILMAZ SİLAH SAN. A.Ş.	
6	DİLEK KAR	PSİKOLOJİK DANIŞMAN	EĞİTİM PROGRAMLARI VE ÖĞRETİM ANABİLİM DALI	REHBERLİK VE ARAŞTIRMA MERKEZİ MÜDÜRLÜĞÜ- DÜZCE	
7	LAMİA AKSU	PSİKOLOJİK DANIŞMAN	EĞİTİMDE PSİKOLOJİK HİZMETLER	REHBERLİK VE ARAŞTIRMA MERKEZİ MÜDÜRLÜĞÜ	
8	AZİZE ÇELEN	SOSYAL HİZMET UZMANI	SOSYAL HİZMETLER	YETİŞTİRME YURDU MÜDÜRLÜĞÜ- DÜZCE	
9	AHMET BEKTAŞ	EMLAKÇI	EMLAK DANIŞMANLIĞI	BEKTAŞ EMLAK	
10	ÖMER KAYA	EMLAKÇI	EMLAK DANIŞMANLIĞI	KARİYER EMLAK	
11	SÜLEYMAN ELDEM	HARİTA-KADASTRO	HARİTA -KADASTRO	SERBEST	
12	NURİ GÜNER	OLAY YERİ İNCELEME VE TİM ELEMANI	OLAY YERİ İNCELEME VE KOLLUK	İL JANDARMA KOMUTANLIĞI	
13	MURAT ÇETİN	OLAY YERİ İNCELEME TİM KOMUTANI	OLAY YERİ İNCELEME VE KOLLUK	İL JANDARMA KOMUTANLIĞI	
14	ERDEM AKDAĞ	OLAY YERİ İNCELEME-TEKNİK FOTOĞRAFÇI	OLAY YERİ İNCELEME VE KOLLUK	İL JANDARMA KOMUTANLIĞI	
15	ŞAKİR BAŞAR	SİLAH RUHSAT KISIM AMİRİ	SİLAH RUHSAT	İL JANDARMA KOMUTANLIĞI	

16	MEHMET CEMİL TURHAN	BAKIM ONARIM KOMUTANI- SİLAH VE ÖZEL MALZEME BAKIM KISIM AMİRİ	6136 S.K. VE SİLAH VB.SUÇ ALETLERİNİN TESPİTİ	İL JANDARMA KOMUTANLIĞI	
17	SUAT KOCA	OLAY YERİ İNCELEME KOMUTANI	FOTOĞRAFÇI-OLAY YERİ İNCELEME -FOTOĞRAF VE KOLLUK	İL MERKEZ JANDARMA KOMUTANLIĞI	
18	HAKKI SALIK	KOMİSER YARDIMCISI	ADLİ KOLLUK (Silah- Olay Yeri- 6136 S.K.- Kolluk) BÖLÜMÜ	İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ Ş.O.Ç. POLİS MERKEZİ	
19	SİNAN ERDÖL	TRAFİK POLİSİ	TRAFİK	İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ BÖLGE TRAFİK DENETLEME ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ- DÜZCE	
20	HASAN KOLU	POLİS MEMURU	TRAFİK	İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ DÜZCE	
21	OKAN KAPLAN	KOMİSER	UYUŞTURUCU-6136 S.K.-SAHTE PARA- KAÇAKÇILIK-MALİ SUÇLAR-SAHTECİLİK	İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ DÜZCE	D C
22	MUHAMMET ERKAN	POLİS MEMURU	UYUŞTURUCU-SAHTE PARA-6136 S.K.M.- KAÇAKÇILIK-GÜMRÜK KAÇAKÇILIĞI	İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ DÜZCE	I C
23	MURAT BOZYURT	KOMİSER YARDIMCISI	TRAFİK KAZA İNCELEME	İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ DÜZCE	
24	NİHAT KAPLAN	POLİS MEMURU	OLAY YERİ İNCELEME- KİMLİK TESPİT(PARMAK İZİ)- TEKNİK FOTOĞRAF- 6136 S.K.	DÜZCE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ OLAY YERİ İNCELEME VE KİMLİK TESPİT ŞUBE MÜD.- DÜZCE	M K
25	ABDULLAH MAMUR	POLİS MEMURU	PARMAK İZİ-TEKNİK FOTOĞRAF-OLAY YERİ İNCELEME-SİLAH	İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ OLAY YERİ İNC.VE KİMLİK TESPİT ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ	M Y

26	HÜSEYİN AKYOL	TRAFİK POLİSİ	TRAFİK-KAZA TAHKİKİ VE KAZA İNCELEME	GÜMÜŞOVA TRAFİK DNT. BÜRO AMİRLİĞİ
27	ERSAN ARGİÇ	TRAFİK POLİSİ	TRAFİK VE KAZA İNCELEME	GÜMÜŞOVA İLÇE EMNİYET AMİRLİĞİ
28	HULUSİ AKSU	KOMİSER	OLAY YERİ İNCELEME-6136 S.K.M.-PARMAK İZİ-TEKNİK FOTOĞRAF	DÜZCE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ OLAY YERİ İNCELEME VE KİMLİK TESPİT ŞUBE MÜD.
29	ERHAN CAN	POLİS MEMURU	TEMEL TRAFİK VE KAZA İNCELEME	İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ AKÇAKOCA
30	RAFET MUTLU	POLİS MEMURU	TRAFİK VE KAZA İNCELEME	İLÇE EMNİYET MÜD.TRF.TESC.DNT.BÜR O AMİRLİĞİ- AKÇAKOCA
31	DUR SUN DOĞAN	POLİS MEMURU	ASAYİŞ OLAYLARI	DÜZCE İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
32	HABİB ÖNDER	EMEKLİ POLİS MEMURU	SİLAH-HIRSIZLIK-EMLAK DANIŞMANLIĞI (Mülkçü)	SERBEST
33	SÜLEYMAN SARIBIYIK	POLİS MEMURU	TRAFİK VE KAZA İNCELEME	İLÇE EMNİYET AMİRLİĞİ GÖLYAKA
34	MUSTAFA AYDIN	TRAFİK POLİSİ	TRAFİK VE KAZA İNCELEME	İLÇE EMNİYET AMİRLİĞİ GÖLYAKA
35	REMZİ SARICA	POLİS MEMURU	SİLAH-HIRSIZLIK-FOTOĞRAF-OLAY YERİ İNCELEME	DÜZCE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
36	MUSTAFA ÇINAR	POLİS MEMURU	TRAFİK-KAZA TAHKİKİ	AKÇAKOCA İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
37	EMRE AYHAN	POLİS MEMURU	TRAFİK VE KAZA YERİ İNCELEME	EMNİYET MÜD.TRF.TESC.DNT.ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ DÜZCE
38	MEHMET AKYÜZLÜ	POLİS MEMURU	TRAFİK DEĞERLENDİRME-KAZA TAHKİKİ	EMNİYET HİZMETLERİ

39	REMZİ GÜNAL	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
40	YILMAZ KAYIKÇI	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
41	SADIK KONCA	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
42	CEVAT ESER	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
43	AYHAN BAKIR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
44	NURETTİN SEZGİN	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
45	İRFAN TUNA	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
46	SONAY MACİT	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI
47	ALİ CİVELEK	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR	S.M.M.M. O. KAYITLI

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 64/5 maddesi gereğince Komisyonumuz

2007 yılı YEMİNLİ BİLİRKİŞİ LİSTESİ ilan olunur. 11.12.2007

BAŞKAN
Hüseyin SERTER-31532
ACM. Başkanı

ÜYE
Ekrem YİĞİT-33400
Cumhuriyet Başsavcısı

YE

Ü
Nevzat BİÇİCİ-343
1. AH. Hakimi

 [İçindekilere dön](#)

**5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı
Komisyonlarınca
Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit
Edilen
Bayburt İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi**

BAŞ VURU NO.	ADI SOYADI	MESLEĞİ	BÖLÜM VE UZMANLIK ALANI	ÇALIŞTIKLARI KURUM VE KURULUŞLARIN ADLARI	AÇIK ADRESLERİ
1	Mehmet GÜNAY	Başkomiser	Trafik Eğitimi Formasyonu Alkolmetre Takoğraf	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Bölge Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü/ BAYBURT
2	Emrullah PEHLİVAN	Başkomiser	6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Kanununa Muhalefet suçları.	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlüğü /BAYBURT
3	Ahmet AKTAŞ	Başkomiser	Olay yeri inceleme	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İnceleme ve Kim.Tes.Şb.Md./BAYBURT
4	Orhan KÖYBAŞI	Polis Memuru	Trafik ve Bilirkişilik Alkol Metre Trafik	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Bölge Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü/ BAYBURT
5	Akın TOSUN	Polis Memuru	6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Kanununa Muhalefet suçları.	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlüğü /BAYBURT
6	Abdullah ÜNAL	Polis Memuru	6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Kanununa Muhalefet suçları.	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlüğü /BAYBURT
7	Adem AYDIN	Polis Memuru	Olay yeri inceleme ve fotoğraf	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İnceleme ve Kim.Tes.Şb.Md./BAYBURT
8	Elver ERUN	Polis Memuru	Olay yeri inceleme ve fotoğraf	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İnceleme ve Kim.Tes.Şb.Md./BAYBURT
9	Ahmet DİNÇ	Polis Memuru	Olay yeri inceleme, fotoğraf parmak izi ve avuç izi.	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İnceleme ve Kim.Tes.Şb.Md./BAYBURT
10	Recep TÜYSÜZ	Polis Memuru	Olay yeri inceleme, fotoğraf ve parmak izi	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İnceleme ve Kim.Tes.Şb.Md./BAYBURT
11	Gürol GÜRSOY	Polis Memuru	Asayiş. Hırsızlık ve mesken masuniyetini ihlal suçları	Bayburt Emniyet Müdürlüğü	Emniyeti Asayiş Şube Müdürlüğü/BAYBURT
12	Nadim AKTÜRK	Ziraat Mühendisi	Bitki Koruma	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Zahit Mahallesi Köşk Ay Mevkii 69124/BAYBURT
13	Tamer DAĞTEKİN	Ziraat Mühendisi	Zirai Kanunlar	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Zahit Mahallesi Köşk Ay Mevkii 69124/BAYBURT
14	Osman ERGÜN	Ziraat Mühendisi	Bahçe Bitkileri	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Tarım İl Müdürlüğü /BAYBURT
15	Onur ERGÖNÜL	Ziraat Mühendisi	Bahçe Bitkileri	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Tarım İl Müdürlüğü /BAYBURT

16	Serkan BİRSİN	Ziraat Mühendisi	Tarım Ekonomisi	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Tarım İl Müdürlüğü /BAYBURT
17	Nusret ŞAHİN	Ziraat Mühendisi	Tarım ve Bitkiler	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Tarım İl Md. Bitki Korun Şb. Md. /BAYBURT
18	Ümit KAYABOYNU	Ziraat Mühendisi	Tarım toprak	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Tarım İl Müdürlüğü /BAYBURT
19	Ergül SARIKAYA	Ziraat Mühendisi	Hayvanlas Üretim. Zeoteknik	Bayburt Tarım İl Müdürlüğü	Tarım İl Müdürlüğü /BAYBURT
20	Ali BAŞGÜL	İnşaat Mühendisi	İnşaat	Bayburt Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü	Bayburt Öğretmen Evi
21	Kadiri ALTUNTAŞ	Teknik Eleman	Bakım ve Trafik Teknik Elamanı	Karayolları Şub. Müd. Bayburt	Köy Hizmetleri Lojmanl B Blok Kat:2/ BAYBURT

İşbu Bilirkişi Listesi Komisyonumuz tarafından değerlendirilme sonucu düzenlenmiştir. 30

BAŞKAN-
39800

ÜYE-37414

ÜYE-39494

 [İçindekilere dön](#)

5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Rize İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi

ADI SOYADI	BÖLÜM / UZMANLIK ALANI	İŞYERİ ADRESİ	EV ADRESİ
NEVZAT DEMİR	SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MUŞAVİR	KAZIM KARABEKİR CAD.KUTLUHAN KAT:5-RİZE	ÇAMLİBEL MAH. 1 SOK. BİRLİK APT.
CAFER KARATAŞ	SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MUŞAVİR	CUMHURİYET CAD.GÜR-HAN NO:30 K:3-RİZE	ÇARŞI MAH.ÇEŞM HAFIZ OSMAN SİT BLOK D:12 K.6-RİZE
HİKMET AYAR	SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MUŞAVİR	YENİPAZAR MAH.SARIÇAM İŞHANI K.3 HÜKÜMET MEYDANI-ÇAYELİ	YENİPAZAR MAH. CAD.SAHİL CAMİİ APT.K.3 ÇAYELİ
AHMET ÇEVİK	SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MUŞAVİR	ERGÜLER SOKAK UZMAN MUHASEBARDEŞEN-RİZE	ZİHNİ DERİN CAD EVLER SOKAK NO TOPTAN APT KAT
MUSTAFA BAYRAKTAR	SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MUŞAVİR	YENİPAZAR MAH.SARIÇAM İŞHANI K:2 ÇAYELİ/RİZE	ESKİPAZAR MAH. EFENDİ 2 APT.ÇAYELİ

İBRAHİM ŞİMŞEK	SERBEST MUHASEBECİ	PİRİÇELEBİ MAH.YENİ DOKTORLAR SİTESİ KAT.3 N:3 RİZE	EMİNETTİN MAH. CAD.SSK KARŞISI APT.KAT:7 d.28-RİZE
İSMET GÜNAYDİN	SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MUŞAVİR	ÇAY İŞLETMELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ-RİZE	ÇAY-KIR LOJMAN EKREM ORTON MAH. D:10-RİZE
MURAT AVCI	SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MUŞAVİR	PİRİÇELEBİ MAH.PARK SOK.İHLAS APT.KAT:2-RİZE	TOPHANE MAH.İR SOK.BAYRAM APT. RİZE
İSMAİL KOCAMAN	MUHASEBECİ	TİCARET BORSASI-RİZE	MEGA KENT SİTESİ KAT.3NO.12-RİZE
MEHMET BAKIR	MUHASEBECİ	RİZE MESLEK YÜKSEKOKULU ATMEYDANI MAH. FAKÜLTE SOKAK -RİZE	ATMEYDANI MAH. SOK.BAKIRLAR APT. RİZE
NURAY TELCİ	SERBEST MUHASEBECİ	KAZIM KARABEKİR CAD. KUTLUHAN KAT:2-RİZE	EMİNETTİN MAH. OĞLU APARTMANI RİZE
ADI SOYADI	BÖLÜM / UZMANLIK ALANI	İŞYERİ ADRESİ	EV ADRESİ
DURSUN TAHSİN YILMAZ	ORMAN MÜHENDİSİ		FENER MAH.ÇAYIRI LOJMANLARI-RİZE
ALİ TÜRÜT	ORMAN MÜHENDİSİ		ANBARLIK KÖYÜ RİZE
CAVİT HOCOĞLU	ORMAN MÜHENDİSİ	HOCOĞLU TİCARET CUMHURİYET CAD.NO:87-FINDIKLI/RİZE	HOCANOĞLU APT.S. MAH.FINDIKLI-RİZE
OSMAN UĞUR AKINÇ	ORMAN MÜHENDİSİ	MUAMMER ÇİÇEKOĞLU CAD NO:6-FINDIKLI/RİZE	KIYIÇIK SOK 1/2 FINDIKLI/RİZE

Başkan
Kenan HASDEMİR
31482

Üye
İsmet ÖZKORUL
36016

üye
Aslıhan AKÇAY K.
33874

 [İçindekilere dön](#)

5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen

Sivas İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi

BAŞ. NO	ADI VE SOYADI	BÖLÜMÜ VE UZMANLIK DALI	ÇALIŞTIĞI KURUM VE KURULUŞLARIN ADLARI	AÇIK
1	Mehmet Burhan VURAL	Trafik Teknik Elemanı	Karayolları 161.Bölge Müdürlüğü	Karayolları
2	Ali ÖZİNCE	Trafik Bilirkişisi	İl Jandarma Komutanlığı Sivas	İl Jandarma
3	Aydın TİFTİK	Trafik Bilirkişisi	İlçe Emniyet Amirliği - Hafik	İlçe Emniyet
4	Şuayip DEMİRCİ	Ziraat mühendisi - Zootečni	İlçe Tarım Müdürlüğü -İmranlı	İlçe Tarım M
5	Necdet KAYA	Ziraat mühendisi - Zootečni	İlçe Tarım Müdürlüğü - İmranlı	İlçe Tarım İmranlı
6	İlter KARABIYIK	Trafik Kaza İnceleme -Kaza Tahkiki	İlçe Jandarma Komutanlığı - Zara	5. J. Trafik T
7	Asuman ÇAPAR	Avukat - Hukuk Bilimleri	Sivas Barosu - avukat	Bankalar Ca Ethem Tarık Kat: 2/15 S
8	Ömer DURAN	Muhasebe ve Mali Müşavirlik	Serbest Muhasebesi Mali Müşavir	Bankalar Ca Merk. AGM
9	Ahmet ŞENYURT	Elektrik Mühendisi	Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü	Bayındırlık Müdürlüğü Barboros Mah.
10	Muhittin KAYMAZ	Kadastro İşlemleri	İlçe Kadastro Müdürlüğü	İlçe Kadastro İmranlı
11	Sait UĞURLU	Harita ve Kadastro Mühendisi	İlçe Kadastro Müdürlüğü	İlçe Kadastro İmranlı
12	Demet AYDOĞAN UĞURLU	Harita ve Kadastro Mühendisi	İlçe Kadastro Müdürlüğü	İlçe Kadastro İmranlı
13	Ahmet GANIÖĞLU Oğuz	Kadastro Teknikeri	İlçe Kadastro Müdürlüğü	İlçe Kadastro İmranlı

14	Erol KARGI	Elektrik Mühendisi	Vektör Elektrik Küçük Minare Mh.Çarşıbaşı Cd.8/2 Sivas	Vektör Elektrik Küçük Minare Cd.8/2 Sivas
15	Feridun ÖZDEMİR	Makine Mühendisi	TÜDEMSAŞ	TÜDEMSAŞ
16	Mustafa BOLAT	Hırsızlık – Cinayet Olay yeri inceleme ve parmak izi	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri Müdürlüğü
17	Turgut EROĞLU	Olay yeri inceleme – hırsızlık Silah ve ağır suçlar	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri Kimlik Tespiti Şube
18	Arif GAYGISIZ	Olay Yeri inceleme – Parmak İzi – Teknik fotoğraf	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri Müdürlüğü
19	Ramazan UYAR	Olay yeri inceleme– Parmak izi Hırsızlık- öldürme, yaralama	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İn Tespiti Şube
20	Zikri KAYA	Olay Yeri inceleme – Parmak İzi – Teknik fotoğraf	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri Müdürlüğü
21	Ömer ŞAHİN	Hırsızlık, Gasp, Silah, bıçak, Görüntü, ağır suçlar , olay yeri	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri Müdürlüğü
22	İsa AKKULAK	Olay yeri inceleme ve parmak İzi	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İn Tespiti Şube
23	Mustafa ÇANCILAR	Olay yeri inceleme ve parmak İzi	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İn Tespiti Şube
24	Kerim GÜNDÜZ	Olay yeri inceleme ve parmak İzi	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri İn Tespiti Şube
25	Mustafa BİRCAN	Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespiti	Sivas Emniyet Müdürlüğü	Olay Yeri Müdürlüğü Emniyet Am
26	Ömer KILIÇ	Makine Mühendisi	Karayolları 16. Bölge Müd.	Karayolları

			Sivas	Müdürlüğü Trafik Başm
27	Tamer KAYA	Trafik Teknik Elemanı	Karayolları Müdürlüğü	161.Bölge Karayolları

Ceza Muhakemesi Kanuna Göre İl Adli Yargı Adalet Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 9 uncu Maddesi Uyarınca Başkanlığımıza Başvuruda bulunanlardan (27) müracaatçının Yönetmelik'in 8. ve 6 ıncı Maddesindeki Şartlara Haiz Olduğundan talepleri Komisyonumuzca da uygun görülen Adları, Bölüm ve Uzmanlık Alanları, Varsa Çalıştıkları Kurum ve Kuruluşların adları, Açık Adresleri, Telefon Numaraları ve Uzmanlık Alanlarına Göre Sınıflandırılmak suretiyle 2007 yılına ait bilirkişilik taleplerinin kabulüne dair liste ilan edilmek üzere oybirliği ile karar verildi. 06/12/2006

Bekir AKKALE

Başkan

Üye

İsmail ALKAN
Kadriye ÇATAL
Üye

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı
Komisyonlarınca
Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit
Edilen
Bartın İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi**

SIR A NO	ADI SOYADI	BÖLÜMÜ	UZMANLIK ALANI	ÇALIŞTIĞI KURUM	
İNŞAAT					
1	NECMİ ÜNLÜ	İNŞAAT MÜHENDİSİ	İMAR, YAPI (BETONARME- ÇELİK), KIYI YAPILARI (LİMAN) KAMULAŞTIRMA	EMEKLİ	KE MA SO BA
2	CEMAL ABANALI	İNŞAAT MÜHENDİSİ	İNŞAAT - BİNA - FABRİKA BİN.	ESNAF	OR BA 50
3	RAHETTİN KOÇAK	İNŞAAT MÜHENDİSİ	İNŞAAT	KARAYOLLARI 156. ŞUBE ŞEFLİĞİ	KA LO BA

4	TUĞÇE GÖK	İNŞAAT MÜHENDİSİ	YAPI, KARAYOLLARI	SERBEST	KİE ESL CA BA
ZİRAAT, GENEL TARIM					
5	HARUN SİNAN KARAER	ZİRAAT YÜKSEK MÜHENDİSİ	GENEL ZİRAAT	TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ	GÖ YU SİT KA BA
6	İBRAHİM YILDIRIM	ZİRAAT MÜHENDİSİ	TARIM	TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ	GÖ ESL CA BA
7	MUTLU KELEŞ	ZİRAAT MÜHENDİSİ	GENEL ZİRAAT	TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ	TU KE SO BA
8	BARIŞ ATA	ZİRAAT MÜHENDİSİ	GENEL ZİRAAT	TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ	KE MA SO FIN ME BA
9	NURHAN ŞAHİN	ZİRAAT MÜHENDİSİ	BAHÇE BİTKİLERİ	SERBEST	OR 2 N KA NO
10	SİREL ÖZKAN	ZİRAAT MÜHENDİSİ	TARLA BİTKİLERİ	ÖZEL (TOROS GÜBRE BAYİİ)	ÖZ GÜ
11	ARSLAN ALİ YILMAZ	ZİRAAT TEKNİKERİ	GENEL TARIM	TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ	AĞ ME NO

12	HÜSEYİN AVNİ GENÇULUS	ZİRAAT TEKNİKERİ	TARIM	ULUS TARIM İLÇE MÜDÜRLÜĞÜ	UL
13	HÜSEYİN ÇETİN	ZİRAAT TEKNİKERİ	ZİRAAT VE FEN ALANI	ULUS TARIM İLÇE MÜDÜRLÜĞÜ	KA ÇIN SİT NO BA
14	KAMİL ARTAR	ZİRAAT TEKNİKERİ	GENEL TARIM	ULUS TARIM İLÇE MÜDÜRLÜĞÜ	SA. SÜ NO
ORMAN					
15	EROL MUDANYALI	ORMAN YÜKSEK MÜHENDİSİ	GENEL ORMANCILIK	SERBEST	OK KA 20/
16	ASUMAN ŞAHİN	ORMAN MÜHENDİSİ	ORMAN MÜHENDİSLİĞİ	SERBEST	OR NO SO BA
17	ULAŞ ARISIN	ORMAN MÜHENDİSİ	BOTANİK	SERBEST	KE MA YA A-1
18	İLHAN ÖZGÜR YURT	ORMAN MÜHENDİSİ	ORMAN MÜHENDİSİ	ÖZEL(GİRİŞİM GRUBU)	KE MA YA NO
19	ERSİN GENÇAY	ORMAN MÜHENDİSİ	GENEL ORMANCILIK	ÖZAĞAÇ ORM.ÜR.SAN.TİC.LTD.ŞT İ.	KE MA YA BA
20	EREM KARADENİZ	ORMAN MÜHENDİSİ	GENEL ORMANCILIK	SERBEST	OR NO SO BA
PSİKOLOJİ					

21	AYŞİN AKDAĞ	PSİKOLOG	PSİKOLOJİ	İL SAĞLIK MÜD. DEVLET HAST.	ÇA ME BA SİT BA
MAKİNA					
22	AHMET GÖLBUCAKLI	MAKİNA MÜHENDİSİ	MAKİNA	BARKİSAN A.Ş.	STA NO
MUHASEBE - FİNANSMAN					
23	ENDER YEĞEN	MALİ MÜŞAVİR	MUHASEBE FİNANSMAN UZMANI	ZKÜ. BARTIN MESLEK YÜKSEKOKULU	KÖ UZ NO ME
TRAFİK					
24	BURHAN AÇARGÜL	KOMİSER	TRAFİK KAZA TAHKİKİ	BARTIN İL EMN.MD.BÖL.TRF. DNT.ŞB.MD.	GÖ 5 N YO SO BA
25	SEFER YEREBAKAN	KOMİSER	TRAFİK	EMNİYET MD. TRAFİK ŞB. MD.	PO LO
26	TALAT KARAGÖZ	KOMİSER	TRAFİK	EMNİYET MÜD.	GÖ 5 N CA HO
27	ÖZCAN YILMAZ	POLİS MEMURU	TRAFİK	BARTIN İL EMN.MD.BÖL.TRF. DNT.ŞB.MD.	PO LO BL

28	ÖMER KUMBARACI	POLİS MEMURU	TRAFİK	BARTIN İL EMN.MD.BÖL.TRF. TES.VE DNT.ŞB.MD.	KE MA BİL BA
29	MESUT GÜNDOĞDU	POLİS MEMURU	TRAFİK VE KAZA YERİ İNCELEME	BARTIN EMNİYET MÜD.	OR NO GÜ KO D.1
30	SAFFET AYKUL	POLİS MEMURU	TRAFİK	BARTIN İL EMN.MD.BÖL.TRF. TESCİL ŞB.	KÖ 2 N KÖ NO
31	ALİ DURU	POLİS MEMURU	HIRSIZLIK	BARTIN EMNİYET MÜD.	EM MÜ I G BA
32	MUSTAFA ŞANLI	BAKIM VE TRAFİK TEK.GÖREVLİS İ	TRAFİK	KARAYOLLARI 156. ŞUBE ŞEFLİĞİ	KA 156 LO BA
33	YAHYA KARAGÖZ	POLİS MEMURU	TRAFİK	AMASRA İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ TRAFİK DENETLEME BÜRO AMİRLİĞİ	İLÇ AM BL AM BA
34	ADİL GÖRÜR	POLİS MEMURU	TRAFİK	AMASRA İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ TRAFİK DENETLEME BÜRO AMİRLİĞİ	İLÇ AM D.3 BA
35	MUZAFFER ELMAS	POLİS MEMURU	TEMEL TRAFİK, KAZA YERİ İNCELEME	AMARA İLÇE EMNİYET AMİRLİĞİ	PO LO KA
36	İBRAHİM ATAKLI	POLİS MEMURU	TEMEL TRAFİK, KAZA YERİ İNCELEME, KAZA ARAŞTIRMA VE BİLİRKİŞİ	AMARA İLÇE EMNİYET AMİRLİĞİ	PO LO KA

			EĞİTİMİ		
37	SAVAŞ ÇAPACI	POLİS MEMURU	TRAFİK	ULUS İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ	PO LO KA UL
38	RECEP BAYRAMOĞLU	POLİS MEMURU	BOMBA UZMANI	EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ	AS 48/ MA
ATEŞLİ SİLAHLAR, BIÇAKLAR, CD, BANT ÇÖZÜMLEME					
39	AHMET YURDAL	POLİS MEMURU	ATEŞLİ SİLAHLAR, BIÇAKLAR, BANT CD, TELEFON, ÇÖZÜMLEME	EMNİYET MÜD.	TU KA CA 2 D
40	ALPTEKİN SERTLEK	POLİS MEMURU	ATEŞLİ SİLAHLAR- BIÇAKLAR-CD VE KASET- ÇÖZÜMLEME	EMNİYET MÜD. BARTIN	BA
41	BİROL KABACI	POLİS MEMURU	ATEŞLİ SİLAHLAR - BIÇAKLAR	AMASRA İLÇE EMNİYET AMİRLİĞİ	KU HO 5/6 BA
42	DİLEK (SEPETÇİ) KABACI	POLİS MEMURU	ATEŞLİ SİLAHLAR - BIÇAKLAR	AMASRA İLÇE EMNİYET AMİRLİĞİ	KU HO 5/6 BA
DİĞER					
43	OSMAN BAYRAKTAR	EMLAK ALIM-SATIM BEYAZ EŞYA-ELEKTRONİK SİGORTACI	GAYRİMENKUL DEĞERLERİ, ALIM-SATIM, KİRA, ELEKTRONİK-BEYAZ EŞYA, CEP TELEFONU, MOTORLU TESTERE, TARIM MAKİNALARI, SİGORTACILIK	ESNAF	OR TA CA BA

**İŞBU 2007 YILI BİLİRKİŞİ LİSTESİ 5271 SAYILI CEZA MUHAKEMESİ KANUNUNA GÖRE
KOMİSYONLARINCA BİLİRKİŞİ LİSTELERİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDAKİ YÖNETMELİK
DÜZENLENMİŞTİR. 11/12/2006**

BAŞKAN
Yalçın ÇEBİŐ 35978
Adli Yargı
İlk Derece Mahkemesi
Adalet Komisyonu Başkanı

ÜYE
Mustafa YALÇIN 33507
Bartın Cumhuriyet Başsavcısı

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından :

Çayırılı Sulh Hukuk Mahkemesinin 1985/153 Esas, 1988/54 Karar numaralı dosyasının 1992 yılında su borularının patlayarak arşivi su basması nedeniyle zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

Kumluca Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2004/3 Esas sayılı dâva dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

Tarsus 1. İcra Müdürlüğüne ait 2001/2421 Esas ve 2006/120 Talimat sayılı dosyalarının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosyalar için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

Yığılca Asliye Hukuk Mahkemesine ait 1981/29 Esas, 1982/93 Karar sayılı dâva dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 20 Aralık 2006 – 26382]

 [İçindekilere dön](#)

DUYURU

Başkanlığımızca basım ve dağıtımı yapılan Yargı Mevzuatı Bülteni, 2007 yılı Ocak ayından itibaren yalnızca abone olanlara posta yoluyla ulaştırılacaktır.

Başkanlığımızda abonelik kaydı bulunmayanlar ve yargı teşkilâtı bu tarihten sonra Yargı Mevzuatı Bülteni'ni "www.edb.adalet.gov.tr/ymb.htm" internet adresinden elektronik ortamda takip edebilirler.

İlgililere duyurulur.

2007 YILI İÇİN ABONE OLMAK İSTEYENLERE DUYURU

Yargı Mevzuatı Bülteni'ne abone olmak ve aboneliklerini devam ettirmek isteyenlerin 2007 yılı abone bedeli olan 160 YTL'nı Vakıflar Bankası Adalet Bakanlığı Bürosu 783 kod nolu şubedeki 2002083 numaralı hesaba yatırarak alacakları dekontu **açık adreslerini** belirtir bir yazı ile "**Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı Konya Devlet Yolu Üzeri No: 70 Kat: 9 Hipodrum-ANKARA**" adresine veya 223 38 06 numaralı faksa göndermeleri halinde 01.01.2007 tarihinden itibaren yıl sonuna kadar çıkacak sayılar adreslerine postalanacaktır.